

แบบเรียนภูมิศาสตร์

ว่าด้วย

ทวีปเอเชีย

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนกลาง

อำนวยการ หลวงบิณฑการ

ประกาศนียบัตรวิชาภูมิศาสตร์มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด

อาจารย์โรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคา

พิมพ์ครั้งที่ ๒๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๕

ราคาเล่มละ ๗๕ สตางค์

พิมพ์จำหน่ายที่โรงพิมพ์ศรีหงส์ กรุงเทพฯ ฯ

มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายพระราชบัญญัติ

แบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ว่าด้วย

ทวีปเอเชีย

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนกลาง

ของ

อำนวยการ หลวงป๋วยทพยาการ

ประกาศนียบัตรวิชาภูมิศาสตร์มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด

อาจารย์โรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคา

พิมพ์ครั้งที่สาม ๒๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๕๓๕

ราคาเล่มละ ๗๕ สตางค์

๗ ๐๓๕๒๗

พิมพ์จำหน่ายที่โรงพิมพ์ศรีหงส์ กรุงเทพฯ ฯ

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

๐๒๖

คำนำ

แต่เดิมมาการเรียนภูมิศาสตร์ ก็เป็นแต่ท่องจำชื่อ
ภูเขา แม่น้ำ เมืองสำคัญ สินค้าขาเข้าและขาออก เมื่อ
เป็นดังนั้น มีผู้เข้าใจว่า วิชาภูมิศาสตร์ไม่สู้จะเป็นวิชา
สำคัญนัก แต่ที่จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ วิชาภูมิศาสตร์
เป็นวิชาที่สอนให้สังเกต และ เปรียบเทียบ ไม่ใช่แต่
จะให้ท่องจำเท่านั้น เมื่อเราจะเรียนภูมิศาสตร์ของประเทศ
ใด เราจะต้องศึกษา ลักษณะแห่งภูมิประเทศ ของประเทศ
นั้น เมื่อทราบลักษณะของภูมิประเทศ ก็ทราบว่า อากาศ
เป็นอย่างไร มี พืช สัตว์ อะไรบ้าง และยังทราบการ
อาชีพของพลเมืองในประเทศนั้นด้วยว่า ทำการเพาะปลูก
เลี้ยงสัตว์หรือจับสัตว์น้ำ ถ้าประเทศที่มฝนหนาวและอุดม
ไปด้วยน้ำ ก็ทำการเพาะปลูก และแถบฝั่งทะเลและแม่น้ำ
ล้าคลอง มีการจับสัตว์น้ำ การไปมาในประเทศจะสะดวก
หรือไม่ ก็ต้องอาศัยลักษณะของภูมิประเทศ ถ้าการไปมา
สะดวก ก็มีการพาณิชย์ เมื่อนักเรียนได้ศึกษาเช่นนั้นแล้ว
ไม่ได้ใช้ความจำอย่างเดียว ใช้ทั้งความสังเกตและความคิด
การเรียนภูมิศาสตร์ ต้องเริ่มต้นแต่ที่ที่เราอยู่ก่อน
แล้วค่อยขยายออกไปทุกที จนถึงประเทศที่เราไม่เคยไป

หรือไม่เคยเห็น เมื่อเราจะศึกษาประเทศที่อยู่ห่างไกล
ไม่สามารถจะไปด้วยตนเองได้ ก็อ่านเรื่องราวของผู้ที่ได้
ไปจริง ๆ แต่งไว้ แล้วเปรียบเทียบกับประเทศที่เราอยู่
เราก็จะทราบภูมิศาสตร์ประเทศนั้นได้ดี

สำหรับภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย ข้าพเจ้าได้แบ่ง
ประเทศที่มีภูมิประเทศ อาณาเขต พืช และ ผลเมือง ที่
คล้ายคลึงกันออกเป็นแถบ ๆ ประเทศหนึ่ง ๆ ในทวีป
เอเชีย ยังแบ่งออกเป็นแถบ ๆ ตามลักษณะแห่งภูมิ
ประเทศอีก โดยทำนองเดียวกัน

ถ้านักเรียนเรียนประเทศไหน ควรหาแผนที่ใหญ่ ๆ
ออกกางดูด้วย แผนที่ที่นับว่าดี เช่น Philips' Modern
School Atlas of Comparative Geography

หวังว่าแบบเรียนนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่ครูและ
นักเรียนที่จะนำไปสอน และศึกษา

ในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ ทวีปเอเชีย ข้าพเจ้าได้
อาศัยตำราต่อไปนี้

The Senior Geography

A. I. Herbertson, M. A., Ph. D.

Geography for Senior Classes

E. Marsden, B.A. and T. Alford Smith, B.A.

Nelson's Geography Practice, Asia.

ก

นอกจากนี้ยังได้เก็บข้อความจากไต่เรคคอร์ด และ
ครอนิคลของจีน ญี่ปุ่น และ The Statesmans' Year-Book
ข้าพเจ้าขอขอบคุณไว้ในที่นี้ด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
ชานันต์ เสนาบดีกระทรวงธรรมการ และเจ้าหน้าที่กรม
วิชาการ กระทรวงธรรมการ ที่ได้ช่วยแก้ไขแบบเรียน
นี้ให้ดีขึ้น

หลวงพิทยการ

วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔

คำชี้แจง

ในคราวพิมพ์หนังสือภูมิศาสตร์ทวีปเอเชียครั้งที่สามนี้ ได้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมขึ้นอีก ข้าพเจ้าได้แยกประเทศสยามออกจากภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย เพราะจะเรียบเรียงขึ้นเป็นเล่มหนึ่งต่างหาก ในการพิมพ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้สอดแผนที่ประเทศต่าง ๆ ไว้ด้วย ตามคำแนะนำของกรมวิชาการ และแม้ว่าจะได้มีแผนที่อยู่ในตำราแล้วก็ดี แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า ผู้ศึกษาควรใช้แผนที่ ๆ ประกอบอีกด้วย ดังได้กล่าวแล้วในคำนำข้างต้น

ในตอนท้ายของบทหนึ่ง ๆ ข้าพเจ้าได้ตั้งคำถามไว้ เพื่อสอบความจำของนักเรียน และถ้าครูจะคิดตั้งคำถามให้แปลกไปกว่านี้ได้ก็ยิ่งดี

หลวงบิณฑการ

วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔

บัญชีเรื่อง

หน้า

บทที่ ๑ ทวีปเอเชีย	...	...	...	...	...	๑
อาณาเขตต์	...	...	...	...	...	๒
ภูเขา	...	...	...	...	...	๒
แผ่นดินสูง	...	...	...	...	...	๔
ทราบ	...	...	...	...	...	๔
อากาศ	...	...	...	...	...	๕
พืช	...	...	...	...	...	๘
สัตว์	...	...	...	...	...	๘
คำถามบทที่ ๑	...	...	...	...	...	๑๓
บทที่ ๒ ประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียน	...	...	...	...	...	๑๕
สรีเรียและปาเลสไตน์	...	...	...	...	...	๑๕
เตอร์กี	...	...	...	...	...	๑๗
อาร์เมเนีย	...	...	...	...	...	๑๘
หมู่เกาะในทะเลเอเจียน	...	...	...	...	...	๒๐
เกาะไซปรัส	...	...	...	...	...	๒๑
คำถามบทที่ ๒	...	...	...	...	...	๒๑
บทที่ ๓ ประเทศแถบทวีปภายในทวีป	...	...	...	...	...	๒๓

จอร์เจีย (Georgia) และอเซอร์ไบจาน

(Azerbaijan) ๒๔

อาเซียบาคกลางของรัสเซีย ๒๖

ไซเบียร์ ๒๘

คำถามบทที่ ๓ ๓๑

บทที่ ๔ ประเทศแถบแผ่นดินสูงและภูเขาตอนกลางทวีป ๓๓

อิหร่าน ๓๔

อาฟกานิสถาน ๓๖

บลูชีสถาน ๓๘

แคว้นทิเบต ๔๐

แคว้นสินเกียง ๔๑

แคว้นมองโกเลีย ๔๒

แคว้นภูฏาน (Bhutan) ๔๓

แคว้นเนปาล ๔๔

คำถามบทที่ ๔ ๔๕

บทที่ ๕ ประเทศทางทิศใต้และทางทิศตะวันออกของแผ่นดินสูงและภูเขาตอนกลางทวีป ๔๗

แคว้นเม้งจู ๔๘

จีนแท้	...	...	...	...	...	...	๕๐
เกาะฮ่องกงและมาเก๊า	...	...	...	...	...	...	๕๕
ญี่ปุ่น	...	...	...	...	...	...	๕๖
เกาหลี (โซเชน)	...	...	...	...	...	...	๖๐
อินเดีย	...	...	...	...	...	...	๖๑
พม่า	...	...	...	...	...	...	๗๒
มลายูของอังกฤษ	...	...	...	...	...	...	๗๓
๑. สเตรตส์ เซตติลเมนต์ส	...	...	...	...	...	...	๗๔
๒. สหรัฐมลายู	...	...	...	...	...	...	๘๐
๓. รัฐมลายู	...	...	...	...	...	...	๘๒
อินโดจีนของฝรั่งเศส	...	...	...	...	...	...	๘๒
หมู่เกาะอินเดียตะวันออก	...	...	...	...	...	...	๘๔
คำถามบทที่ ๕	...	...	...	...	...	...	๑๑๐
บทที่ ๖ ประเทศแถบทะเลทรายทางทิศตะวันตก	...	...	...	...	...	...	๑๑๒
อาหรับ	...	...	...	...	...	...	๑๑๒
รัฐโอมาน (Oman)	...	...	...	...	...	...	๑๑๔
จังหวัดเอเต็นและเกาะเปริม (Perim)	...	...	...	...	...	...	๑๑๕
ประเทศอิรัก (Irak)	...	...	...	...	...	...	๑๑๕
คำถามบทที่ ๖	...	...	...	...	...	...	๑๑๗

บัญชีแผนที่

๑. อาเขียภาคตะวันตกเฉียงใต้	ระหว่างหน้า	๑๔—๑๕
๒. ประเทศไซเบียร์และ—		
—อาเขียภาคกลางของรัสเซีย	„ „	๒๒—๒๓
๓. ประเทศแถบแผ่นดินสูง	„ „	๓๒—๓๓
๔. ประเทศจีน	„ „	๔๘—๔๙
๕. ประเทศญี่ปุ่น	„ „	๕๖—๕๗
๖. ประเทศอินเดีย	„ „	๖๐—๖๑
๗. มลายุของอังกฤษ	„ „	๗๖—๗๗
๘. อินโดจีนของฝรั่งเศส	„ „	๘๒—๘๓
๙. หมู่เกาะอินเดียตะวันออก	„ „	๘๔—๘๕
๑๐. ทวีปเอเชีย		หน้าสุดท้าย

ทวีปเอเชีย

ทวีปเอเชียเป็นแผ่นดินอันกว้างใหญ่ทางภาคบูรพาแห่งมหาทวีปซึ่งรวมทั้งยุโรปและเอเชีย มีเนื้อที่ประมาณ ๔ เท่าของยุโรปซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก เอเชียเป็นทวีปที่ใหญ่ที่สุดในโลก ใหญ่กว่าทวีปอฟริกาครึ่งหนึ่ง และใหญ่กว่าทวีปอเมริกาเหนือและใต้

ส่วนชาวของทวีปเอเชีย นั้น ตั้งแต่มหาสมุทรอาร์กติก ลงมาทางเขตคัสเปียน เขตออบอุส และเขตคัสปียน จนถึงทางเขตคัสปิไคใกล้ๆ กับเส้นศูนย์สูตรของโลก ยาวประมาณ ๘,๓๐๐ กิโลเมตร และตั้งแต่ภูเขาอูราลทางทิศตะวันตก จนถึงมหาสมุทรแปซิฟิกทางทิศตะวันออก ยาว ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตร

ทวีปเอเชียเป็นทวีปที่ตั้งอยู่ในส่วนที่สูงที่สุดของโลก มีภูเขาและแผ่นดินที่สูงที่สุดในโลก ในทวีปนี้มีทั้งอากาศร้อนที่สุดและหนาวที่สุด มีทั้งฝนตกชุกที่สุดและตกน้อยที่สุด และมีทั้งที่พลงเมืองอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดและเบาบางที่สุด

อาณาเขตต์

ทิศเหนือ จดมหาสมุทรอาร์กติก

ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรแปซิฟิก

ทิศใต้ จดมหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันตก จดภูเขาอูรอลและแม่น้ำอูรอล

ทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดภูเขาออคัสส์และ

ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ภูเขา มีเทือกภูเขาที่สำคัญ ๔ เทือก

(๑) ภูเขาเทียนชาน เป็นเทือกเขาที่เป็นสาขาของ

ภูเขาอะลาตอ (Ala-tau) สูงประมาณ ๗,๕๐๐ เมตร

ยาวเป็นเทือกไปทางทิศอีสานประมาณ ๒,๕๐๐ กิโลเมตร

ผ่านตอนกลางของทวีปเอเชีย และมีภูเขาอัลไต (Altai)

ยาวเป็นเทือกโค้งไปทางทิศพายัพ กินพรมแดนระหว่าง

ไซบีเรีย และ เอเชียภาคกลาง ระหว่างเทือกภูเขาทั้งสอง

นี้ มีแผ่นดินตกลงไปที่ทะเลสาบบัลกาสในเอเชียภาคกลาง

(๒) ภูเขาเทียนหลุน มียอดสูงกว่า ๖,๓๐๐ เมตร

และยาวเป็นเทือกไปทางทิศบูรพา อยู่ทางด้านเหนือของ

แผ่นดินสูงที่เรียกว่า ทิบเบต นอกจากนี้มีเทือกเล็ก ๆ อีก

คือ ภูเขาคินกาน และ ยิบโลนอย ซึ่งอยู่ทางทิศประจิมของ

เม้งจู และยาวเป็นเทือกไปจนถึงมุมทางทิศบูรพาของ
ประเทศไซบีเรีย

(๓) ภูเขาการาโกรัม มียอดเขาสูงถึง ๘,๒๐๐ เมตร
ยาวเป็นเทือกไปทางทิศบูรพา ผ่านทิเบต และถัดลงมา
ทางใต้ในลุ่มแม่น้ำพรหมบุตร มี ภูเขาหิมาลัย ยาว ๒,๕๐๐
กิโลเมตร เป็นภูเขาที่สูงที่สุดในโลก มียอดเขาสูงถึง
๘,๑๐๐ เมตร และอยู่ทางทิศใต้ของทิเบต ซึ่งเป็นแผ่น
ดินที่สูงที่สุดในโลก ทางทิศบูรพาของภูเขาหิมาลัยมีเทือก
เขาโค้งลงมาทางทิศใต้ และเป็นเทือกต่อลงมาจนถึง ภูเขา
โฮมา ในประเทศพม่า

(๔) ภูเขาฮินดูกูช ยาวเป็นเทือกไปทางทิศประจิม
จากแผ่นดินสูง ปามีร์ ผ่านเข้าไปภายในอาณาเขตทิศ
เหนือของ ประเทศอัฟกานิสถาน และยาวเป็นเทือกต่อไป
จนถึง ภูเขาเอลบูรซ และไปรวมกับเทือก ภูเขาคอเคสส์
ซึ่งติดต่อกันระหว่างเทือก ภูเขาหิมาลัย และ ภูเขาแอลป์ส
ในทวีปยุโรป

ทางทิศใต้ของเทือกภูเขาเอลบูรซมีแผ่นดินสูงอิหร่าน
ของประเทศอิหร่าน และทางทิศเหนือของเทือกภูเขาเหล่านี้
แผ่นดินค่อยต่ำลงไปจนถึงที่ราบ ตูราน และ ทะเลแคสเปียน

ภูเขาสุไลมาน เป็นเทือกต่อออกไปจากภูเขาอินดุคฆ
ทางทิศใต้ไปสู่มหาสมุทรอินเดีย และเป็นเทือกภูเขาซึ่ง
อยู่ทางทิศบูรพาของแผ่นดินสูงอิหร่าน

ที่สูงทางทิศอุดรของแผ่นดินสูง อิหร่าน คือ อาร์เม
เนีย และ กูร์ติสถาน เป็นเทือกไปทางทิศตะวันตก ตาม
ด้านเหนือของแผ่นดินสูงอิหร่าน ที่สูงนับตั้งแต่ ๑,๕๐๐
เมตรถึง ๓,๑๕๐ เมตร แมนตุ อาราร์ต เป็นยอดภูเขาที่
ปกคลุมไปด้วยหิมะ (๕,๒๕๐ เมตร) ภูเขา เทารัส เป็น
เทือกภูเขาสำคัญใน อาเซ็ยน้อย

แผ่นดินสูงแผ่ออกไปเหมือนเทือกภูเขา ก็จากทิศ
ประจิมไปทางทิศบูรพา เรียงเป็นลำดับได้ดังนี้

แผ่นดินสูงทางเหนือ คือ อาเซ็ยน้อย อิหร่าน
ปามร์ มองโกเลีย

แผ่นดินสูงทางใต้คือ อาหรับ เติร์กาน และแผ่นดิน
สูงใน คาบสมุทรมะลายู

ทิวราบ ทิวราบทางเหนือ ตั้งต้นจากทะเลคัสเปียน
ไปทางทิศอีสาน จนถึงมหาสมุทรอาร์กติก ผ่านอาเซ็ย

ภาคกลางและไซเบียร์ ในกาลก่อน ที่ราบจากทะเล
 คัสเปียนถึงมหาสมุทรอาร์กติกเคยเป็นมหาสมุทร ทะเล
 คัสเปียนมีน้ำเค็ม แม่น้ำที่ในนั้นเหมือนกับแม่น้ำที่
 ในแถบมหาสมุทรอาร์กติกเดี๋ยวนี้ แม่น้ำยังคงตกค้างอยู่
 เมื่อทะเลตื้นขึ้นและในที่สุดก็มีแผ่นดินแห้ง แผ่นดิน
 กว้างขวางทางทิศอีสานของไซเบียร์ จนสูงถึง ๖๓๐ เมตร
 ทางทิศเหนือของที่ราบ เป็นทุ่งหญ้า เรียกว่า สเตปป์ และ
 ทางทิศใต้เรียกว่า ทุนดรา

ที่ราบทาง ทิศทักษิณ และ อาคเนย์ ของทวีปเอเชีย
 เป็นที่ลุ่มแม่น้ำ และมีแผ่นดินสันดอนใกล้ ๆ ปากแม่น้ำ
 หรือที่ราบตามริมฝั่งทะเล ที่ราบสำคัญคือที่ราบ เมโสโป
เตเมีย หรือที่เรียกว่าที่ราบ ลุ่มแม่น้ำไทกริส และ ยูเฟรติส
 ที่ราบของ ลุ่มแม่น้ำสินธุ และ คงคา ที่ราบใน ลุ่มแม่น้ำ
เอราวดี ที่ราบใน ลุ่มแม่น้ำโขง ที่ราบ ลุ่มแม่น้ำยังง
ฮองไฮ และ แม่น้ำอามูร์ แม่น้ำได้พาดินทรายมาตกลงตาม
 ที่ราบเหล่านี้ ทำให้แผ่นดินบริบูรณ์ มีคนอยู่หนาแน่น

อากาศ ทวีปเอเชียมีอากาศต่าง ๆ กัน โดยเหตุที่มี
 อาณาเขตคั่นกว้างขวาง แผ่ไปทั่วทุกเขตต์ของความร้อน

หนาว และมีทั้งที่สูงและต่ำ ตั้งแต่ที่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ถึงที่ที่สูง ๕,๑๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีอากาศหนาวที่สุดในฤดูหนาวและอากาศร้อนที่สุดในฤดูร้อน ที่มีอากาศหนาวที่สุดคือที่เมือง เวอร์โกยันสค์ (Verkhoyansk) ในทางทิศอีสานของประเทศไซบีเรีย ความร้อนหนาวตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ กิตเฉลี่ยประมาณ ๑๕° ซ. ใต้ขั้วน้ำแข็ง บางที่ปรอทลดต่ำกว่าใต้ขั้วน้ำแข็ง ๓๓° ซ. และในที่เดียวกันปรอทเคยขึ้นสูงในเดือนกรกฎาคม ถึง ๓๗° ซ.

ในทวีปเอเชีย ไม่ว่าที่ใด ๆ นอกจากที่ที่อยู่ใกล้ทะเล มีอากาศร้อนหนาวต่างกันมาก ที่ชั้นทางเหนือ ที่ราบทางเหนือ มีอากาศแห้งแล้ง ถ้าเราเดินทางไปทางทิศบูรพาอากาศยังหนาวขึ้นทุกที โดยทำนองเดียวกันกับอากาศประเทศรัสเซีย คืออากาศที่ ยาคุตสค์ (Yakutsk) หนาวกว่าที่ เยนีเซอส์ก (Yeniseisk) และ เยนีเซอส์ก หนาวกว่าที่ โทบอลสค์ ทางทิศหริตมีอากาศแห้งแล้ง และร้อนจัด ประเทศในทางอาคเนย์มีอากาศชุ่มชื้นและร้อนที่แผ่นดินสูงตอนกลางมีอากาศแห้งแล้ง อากาศหนาวในฤดูหนาว และร้อนจัดในฤดูร้อน

อากาศหนาวได้พัดมาจากมหาสมุทรอาร์กติก ลงมาทางใต้ ประเทศอินเดียภาคเหนือไม่ถูกลมหนาว เพราะมีภูเขาหิมาลัยกัณไว์ และกันไม่ให้ลมหอบเอาน้ำฝนไปตกที่ทิเบต และทวีปเอเชียตอนกลาง

ในฤดูหนาวในทวีปเอเชียภาคกลางมี ความกดของอากาศหนัก และลมที่พัดออกไปทุก ๆ ทาง เป็นลมแห้งแล้ง ในฤดูร้อนแผ่นดินร้อนจัดมี ความกดของอากาศเบา มีลมพัดเข้ามาทุกทาง ลมเหล่านี้ชั้นแรกนำเอาฝนมา เช่น มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และ ตะวันออกเฉียงใต้ แต่ฝนตกในเทือกภูเขาสูง ๆ ในทางที่ลมผ่านไป เมื่อถึงตอนกลางของทวีปเอเชีย มีอากาศแห้งแล้ง เหตุนี้แหละทวีปเอเชียตอนกลางจึงเป็นทะเลทรายใหญ่ เช่นนั้นเราจะเห็นได้ว่าทวีปเอเชียแบ่งออกตามอากาศได้ ๕ แถบด้วยกัน

(๑) แถบอากาศหนาว ในตอนมหาสมุทรอาร์กติก ในอาณาเขตที่อากาศแห้งแล้ง ตั้งอยู่ในเส้นอาร์กติกเซอร์เคิล

(๒) แถบอากาศเย็น มีอาการอบอุ่น ในฤดูหนาวฝนไม่ตก ในฤดูร้อนมีฝนตกประมาณ ๒๕ มิลลิเมตร ถึง ๕๐ มิลลิเมตร

(๓) ตอนกลาง มีอากาศแห้งแล้ง เช่นในอาหรับ
อิหร่าน ตุรกี และโกลี

(๔) แถบลมมรสุม เช่นในประเทศอินเดีย สยาม
อินโดจีน และจีน

(๕) แถบศูนย์สูตร มีอากาศร้อนและชุ่มชื้นเสมอ

พืช พืชอาศัยอากาศ สัตว์อาศัยอากาศ และแถบ
ทางทิศเหนือที่สุดที่เรียกว่าแถบ อาร์กติก แผ่นดินและน้ำ
ปกคลุมไปด้วยน้ำแข็งและหิมะ ในแถบนี้หมอกขาว แม่น้ำ
วอลรัส สุนัขจิ้งจอก อย่างเดียวกันกับทางเหนือของทวีป
ยุโรปและอเมริกา แถบต่อมาเรียกว่า ทุนดรา เป็นแถบ
ที่หนาวหิมะปกคลุมทั่วทั้งปี น้ำที่เรียกว่ามอสสกี ไม่มีต้นไม้
ขึ้น เป็นที่อาศัยของกวางเรนเดียร์. ใต้ ทุนดรา ลงมา
เป็น ป่าไม้เขตร้อน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตดออบอันของไซบีเรีย
ใต้ลงมาที่สุดเป็นแถบ ป่าไม้ผลัดใบ มีสุนัขป่าและ
หม้ออาศัยอยู่ ที่ที่ เป็นที่แห้งแล้งใน ตอน กลาง ของ ทวีป
เอเชียรวมทั้งแถบสเตปป์ ที่โตมใหญ่ เป็นที่อยู่ของอูฐ
ม้า แกะ และแพะ แต่โดยมากเป็นที่ทะเลทราย (จมร)
มีในทิเบต. ในแถบมรสุมและแถบร้อน รวมทั้งประเทศ

อินเดียและจีน มีสัตว์ป่าอยู่มาก เช่น ช้าง แรด ควาย
 กวาง เสือ หมี สุนัขป่า และสัตว์อื่นๆ อีก

สัตว์ป่าและสัตว์เลื้อยมีสัตว์ป่ามากมายในทวีปเอเชีย
 สัตว์เลื้อยที่ข่อยอยู่เคยวนแต่ก่อนอยู่ในป่า สัตว์ที่เขื่อง มี
 วัว ม้า แกะ แพะ ลา สุนัข แมว และหม สัตว์
 เหล่านี้ นอกจากม้า มีสัตว์จำพวกเดียวกันที่เป็นสัตว์ป่า
 ส่วนม้าบ้านนั้นในอาฟริกา

พวกแมวป่า ที่สำคัญ คือ สิงห์โต เสือโคร่ง เสือ
ลายคลับ และ ชีตาห์ เป็นสัตว์ใหญ่ในจำพวกแมว มัน
 ข่อนเล็บได้เหมือนแมว ไปได้เงิบๆ และมองเห็นได้
 ถนัดในเวลากลางคืน

สิงห์โต แต่ก่อนมีทั่ว ประเทศอินเดีย เวลามี
 แห่งเดียวเท่านั้น คือใน คุชรัต (Gujarat) มีคนที่คอย
 ฆนิตอนๆ มีคนที่คอยขาว มีในอาฟริกา อิหร่าน และ
 สิริเรีย สิงห์โตนอนเวลากลางวันในป่าที่ใบ และเที่ยวหา
 กินในเวลากลางคืน

เสือโคร่ง โดยมากมีใน ประเทศอินเดีย สยาม
อินโดจีน และ จีน เป็นสัตว์แข็งแรงและดูเหมือนสิงห์โต

เสือบางชนิดอยู่ในป่า จับกวางกินเป็นอาหาร บางชนิด
 เทียวไปในป่าโปร่งในเวลากลางวัน และจับวัวควายที่อยู่
 ตามตำบลต่าง ๆ กิน มีเสือน้อยชนิดที่กินคน และเป็น
 ที่เกรงกลัวของชาวบ้าน แม้แต่เสือก็เป็นประโยชน์ เพราะ
 มันทำลายกวางเป็นจำนวนมาก ที่เข้ามากินพืชพันธุ์ในทุ่ง
 นาของหมู่บ้านเปลี่ยน ๆ ในเวลากลางวัน

เสือดาว และ เสील่ายตลับ มีขนาดเล็กกว่าเสือโคร่ง
 แต่ดูเหมือนกัน ไล่ต้นไม้ได้ และกะโดดจับกวางจาก
 กิ่งไม้ มันเข้ามาในหมู่บ้าน และฆ่า วัว ควาย แพะ
 สุนัข และลา

เสील่ายตลับชนิดหนึ่ง (Chetah) คล้ายสุนัขมาก
 กว่าแมว เพราะมันซ่อนเล็บของมันไม่ได้มีดขีด เสील่าย
 ตลับชนิดนี้เลื่องชื่อให้เชื่องได้ และใช้ให้ไล่กวาง พราน
 เอมันขังกรงไว้และนำไปในที่ต่าง ๆ เมื่อเขาเห็นกวางก็
 ชี้ให้เสือเห็น แล้วเสือกก็ไล่จับกวางฆ่าเสีย

วัวป่า ชนิดที่สำคัญ คือ แย้ค และ ควายป่า

วัวป่า ชนิดที่เรียกว่า จมร (Yak) มีใน ประเทศ
ทิเบต แต่พวกทิเบตเลี้ยงมันจนเชื่อง ใช้ข่มแทนม้า
 ในประเทศนั้นมีอากาศหนาว ม้าอยู่ไม่ได้ เขาใช้มันสำหรับ
 บรรทุกสินค้า มันมีกบคม และได้ขืนเขาได้ ที่สูงถึง

๖,๓๐๐ เมตรก็มีสัตว์ชนิดนี้

ควายป่า มีในป่าดิบในแถบ ภูเขาฆัต (Ghats) ตะวันตก ในประเทศอินเดีย สูงประมาณ ๑.๕ เมตร นับตั้งแต่เท้าถึงคอโหลก เป็นสัตว์แข็งแรง และสู้เสียได้ มีเขาใหญ่และมีหนังหนา ควายป่ามักอยู่เป็นฝูง

แพะป่า จำพวกแพะ มีหลายชนิด และมีอยู่ในอินเดีย นอกจากทางเรนเดียร์

ละมั่ง เป็นสัตว์ชนิดใหญ่ที่สุด มีเขาเป็นกิ่ง อาศัยอยู่ในป่าดิบตามแถบเขา มันไม่ลงมาในที่ราบ มีอยู่ในป่าในประเทศอินเดีย

กวางลาย เป็นสัตว์สวยงาม อยู่ในป่าโปร่ง ชายป่าใหญ่ เขามักจะนำมาเลี้ยงไว้ในสวนสัตว์หรือในบริเวณบ้านเรือนที่กว้างขวาง

กวางดำ เป็นสัตว์จำพวกเนื้อทราย มีตามทุ่งนาและที่ราบ เป็นสัตว์ที่วิ่งเร็วที่สุดในจำพวกแพะ และกะโหลกหนีไปได้ถึง ๖.๓ เมตร มีเขาขาวคดไปมาสองเขา มันอยู่ด้วยกันเป็นฝูง ๆ เทียวกินหญ้าอยู่ตามทุ่งนา

กวางไอบอกซ์ มีตามยอดภูเขาสูงเท่านั้น มันไปเป็นฝูงเล็ก ๆ ในเวลาที่ฝูงกวางกินหญ้าอยู่ มีกวางตัวแก่คอยดูแลอยู่ในที่สูงว่าจะมีอะไรมาทำร้าย กวาง

โอเบกขมีเขาสองเขา โค้งไปข้างหลัง ยาวประมาณ
๑.๒๖ เมตร มีในกัษมีร์ (Kashmir) และที่ต่าง ๆ ใน
แถบภูเขาหิมาลัย

ช้าง เป็นสัตว์ที่ใหญ่งาม และแข็งแรงที่สุด อยู่
เป็นโขลง ๆ ในอินเดียและสยาม ได้มีผู้นำช้างไปเลี้ยงให้
เชื่องมาแต่โบราณกาล มีประโยชน์แก่มนุษย์ สำหรับลาก
ขนไม้ และของหนัก ๆ และใช้สำหรับขี่ ในครั้งโบราณ
ใช้ออกสนามรบ

อูฐ มีสองชนิด ชนิดหนึ่งมีตะโหงกเดี่ยว และ
อีกชนิดหนึ่งมีสองตะโหงก ชนิดที่มีสองตะโหงก เรียก
ว่า (Bactrian) มีมากในเอเชียกลาง อูฐที่มีอยู่ในอาหรับ
มีแต่ตะโหงกเดี่ยว อูฐชนิดที่มีสองตะโหงกมีขนหนาและ
หยาบกว่าชนิดที่มีตะโหงกเดี่ยว

อูฐ มีกับแบนกว้างแผ่ออกไป ฉะนั้นมันเดินได้
สะดวกในที่ทราย อูฐชอบกินพันธุ์ไม้ชนิดที่มีหนามและ
เมือกกินอาหารและน้ำไว้มาก ๆ แล้วไม่ต้องกินได้อีกหลายวัน

หมี มีหลายชนิด หมีดำ หมีขาว และหมีสีน้ำตาล
หมีดำมีในประเทศอินเดีย สยาม ชอบอาศัยอยู่ตามเขา
และตามถ้ำ และออกหากินในเวลากลางคืน มันกินผลไม้

กิ่งไม้ รากไม้ และน้ำผึ้ง มีเล็บยาวและคมและไต่ต้นไม้
ได้คล่องแคล่ว

แรด มีสองชนิด ชนิดหนึ่งมีนอแต่นอเดียว อีก
ชนิดหนึ่งมีนอสองนอ ชนิดที่มีนอสองนอมีในอาฟริกา
ในประเทศอินเดียมีตามหนองบึงและในทุ่งหญ้า เป็นสัตว์
บกโตดัดข้างลงมา สูงประมาณ ๑.๕ เมตร มีหนังย่นและ
หนาเหมือนหุ้มด้วยเกราะ มันกินหนามรากไม้และหญ้า

สุนัขป่า สุนัขป่าอยู่ด้วยกันเป็นฝูงๆ ในป่า สุนัขป่า
ชนิดหนึ่ง (Hyena) มีมากในประเทศอินเดีย สุนัขใน
มีอยู่ทั่วไปในประเทศอินเดียและอาเชียน้อย มีประโยชน์
มาก เพราะในเวลากลางคืนมันวิ่งไปมาตามถนนหนทาง
เมืองใหญ่ๆ และกินเศษอาหารที่ทิ้งไว้ ทำให้ถนน
สะอาดและเที่ยวกินสัตว์ที่ตายอยู่ตามทุ่งนา

หมูป่า มีในยุโรป บางส่วนของทวีปเอเชีย เช่นใน
อินเดียและสยามเป็นต้น เป็นสัตว์ที่ดุร้ายมาก และ
สามารถกัดคนตายด้วยเขี้ยวอันคม.

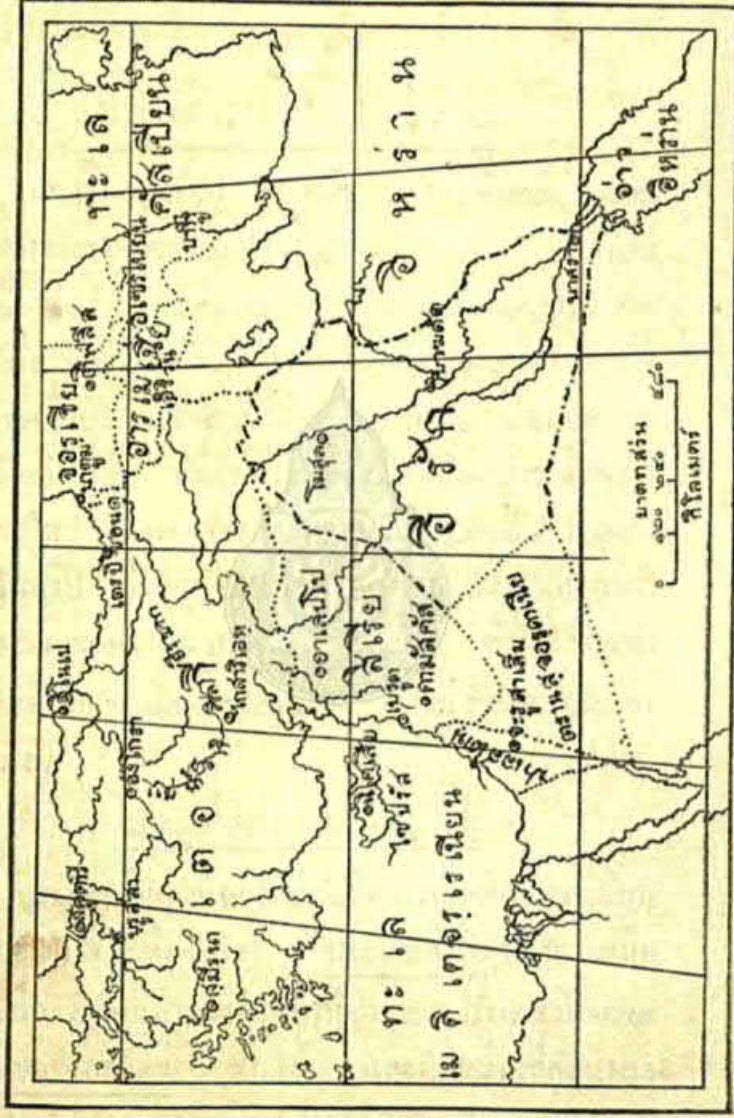
(คำถามบทที่ ๑)

๑. ก. ให้บอกชื่อแผ่นดินสูง และเทือกเขาสำคัญใน
ทวีปเอเชีย

- ข. ทำไมนกทองเทวจึงรู้สึกลำบากมากในการเดินทางข้ามทวีปเอเชียภาคกลาง
๒. จงเปรียบเทียบขนาดของทวีปเอเชียกับทวีปอื่นๆ และทำไมทวีปเอเชียจึงมีอากาศร้อนหนาว และมีผลเมืองหนาวต่างกันมาก
๓. ให้อธิบาย ต่อไปนี้
- ปามัวร์, ทูนดรา, สเตปป์, เมโสโปเตเมีย.
๔. ทวีปเอเชียแบ่งเขตต์ออกตามอากาศได้กี่แถบ คืออะไรบ้าง ให้อธิบาย
๕. สัตว์ต่อไปนี้มีที่ไหนมาก และมีประโยชน์ต่อพลเมืองอย่างไร

จมร (Yak) อูฐ ช้าง

อาเียภาคตวันตักเฉียงใต้

ประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียน

แถบในฤดูร้อน อากาศร้อนและแห้งแล้ง และในฤดูหนาวอากาศอบอุ่นและมีฝนตกเนื่อง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้น พืชต่าง ๆ ก็ต้องเปลี่ยนลักษณะให้เหมาะสมกับอากาศ มีใบเขียวชะอุ่มตลอดปี และมีใบแข็งเรียงอยู่ห่าง ๆ กัน ประเทศที่อยู่ใกล้ฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีอากาศและพืชดังกล่าวแล้ว ที่อยู่ห่างจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเข้าไปภายใน มีอากาศต่างไป คือมีอากาศคล้าย ๆ อย่งภายในทวีป ในฤดูร้อนอากาศร้อนจัด และในฤดูหนาวอากาศหนาวจัด ใน ประเทศอาเซิร์นอย มีลักษณะแห่งอากาศคล้าย ๆ แถบทะเลทราย คือมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง

ประเทศสวีเรียและปาเลสไตน์

ประเทศทั้งสองนี้อยู่ใกล้กับฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประกอบไปด้วยเทือกภูเขา ประเทศสวีเรีย อยู่ทางเหนือ เป็นเมืองที่สันนิบาตชาติ ฝากให้ ประเทศ ฝรั่งเศส ปกครอง ประเทศปาเลสไตน์ อยู่ทางใต้ และเป็นเมืองที่สันนิบาตชาติฝากให้ประเทศอังกฤษปกครองเหมือนกัน

ภูเขา มี ภูเขาเลบานอน สูงประมาณ ๓,๐๐๐ เมตร
ตั้งเป็นเทือกไปทางทิศตะวันตกขนานกับฝั่งทะเล

แม่น้ำและทะเลสาบ ในประเทศปาเลสไตน์ มี
แม่น้ำ จอร์แดน (Jordan) ซึ่งเกิดจากภูเขาเลบานอน
(Lebanon) ไหลลงสู่ ทะเลสาบเดดส์ (Dead Sea) ทะเล
สาบนี้เป็นทะเลสาบน้ำเค็ม อยู่ใต้ระดับน้ำทะเลประมาณ
๓๕๐ เมตร นับว่าเป็นที่ต่ำที่สุดในเอเชีย

อากาศ ตามฝั่งทะเล อากาศอบอุ่นสบาย ผลไม้
ทุกชนิดขึ้นบริบูรณ์ ทางทิศตะวันออกเป็นที่ทะเลทราย
คือทะเลทรายสีเริ่ มีอากาศร้อน

พืชผล มียาสูบ ส้ม องุ่น หม่อน มะกอกฝรั่ง
เข้าสาละ เข้าสาละขึ้นในทราย

เมืองสำคัญ

ดามัสกัส (Damascus) เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บน
แผ่นดินสูง ซึ่งอุดมไปด้วยน้ำ เป็นเมืองเก่าที่สุดเมือง
หนึ่ง มีสวนกุหลาบและสวนผลไม้มาก เป็นศูนย์กลาง
ของการค้าขาย การติดต่อกรรมมีการทำมิด ซึ่งมีชื่อเสียง
ทั่วโลก

อาเล็ปโป ตั้งอยู่ทางเหนือของประเทศสีเริ่ เป็น

เมืองทำการค้าขายสำคัญอีกแห่งหนึ่ง มีรถไฟติดต่อกับ
เมืองดามัสกัส

เบรุต (Beirut) ตั้งอยู่ใกล้ฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
เป็นเมืองท่าสำคัญของประเทศซีเรียและมีการทำผ้าไหม

जरูสาลีม เป็นเมืองหลวงของประเทศปาเลสไตน์
และเป็นเมืองเทพนิมิตของพวกยิวและคริสตัง ณ เมือง
นี้เป็นเมืองที่คริสตเกิดและตาย

ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน เป็นประเทศ
ทรานส์จอร์แดนีย อยู่ในความปกครองของอังกฤษ พื้นที่
โดยมากเป็นทะเลทราย มีพลเมืองประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน
นับถือศาสนาอะหะหมัด

ประเทศเตอร์กี

พื้นที่ ประเทศนี้ เป็นแผ่นดินสูง ในตอนใต้
เป็นทิวเขา มิภูเขาเตอรัส (Taurus) สูงราว ๓,๐๐๐ เมตร
ตามริมฝั่งทะเลเป็นทิวเขา

แม่น้ำ กิซิล อีร์มาค (Kizil Irmak) ยาวประมาณ
๑,๒๘๐ กิโลเมตร เกิดจากแถบ ภูเขาแอนตี้เตอรัส (ซึ่ง

อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของภูเขาเตารัส ไหลขนาน
กันกับภูเขา แล้วไหลไปทางเหนือสู่ทะเลดำ

อากาศ ตอนภายในประเทศ ในฤดูร้อนร้อนจัด
ในฤดูหนาวหนาวจัด และมีอากาศแห้งแล้ง ตอนที่อยู่
ริมฝั่งทะเล มีอากาศอบอุ่นสบายดี

การอาชีพ แแถบแผ่นดินสูงปลูกเข้าสาลี และเลี้ยง
สัตว์ เช่นวัวและแพะ แพะอังโกรา มีขนอ่อนนุ่ม
เขาใช้ทำเป็นผ้าห่มและพรม ตามที่ราบและตามหุบเขา
ปลูกต้นองุ่น มะเดื่อ มะกอกฝรั่ง ส้ม เข้าโกชน เข้า
ฝืน ยาสูบ ฝ้าย แล้วส่งไปขายที่เมืองสมิรนา

การปกครอง อย่างประชาธิปไตย มีประธานาธิบดี
เป็นประมุข

เมืองสำคัญ

สมิรนา ตั้งอยู่บนฝั่ง ทะเลเอเจียน (Aegean Sea)
เป็นเมืองสำคัญที่สุด มีการค้าขายและเป็นท่ารับส่งสินค้า
ของ อาเซียน้อย

บรูซซา (Brussa) เป็นเมืองเก่า ตั้งอยู่ที่เชิง
เขาโอลิมบัส มีการทำผ้าไหมมาก

สคูตารี (Scutari) เป็นเมืองท่าอยู่ใน ช่องแคบ

บอสฟอรัส (Bosphorus) ตรงกันข้ามกับ คอนสแตน
ติโนเปิล

อังโกรา (Angora) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ตอนกลาง
ของประเทศ เป็นเมืองหลวง และมีชื่อเสียง มีขนแพะ
อ่อนนุ่ม สำหรับทำเครื่องนุ่งห่ม

สินอปะ (Sinope) ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลดำ มีท่าเรือ
ที่ดี

ไคซารีเยห์ (Kaisarieh) เป็นเมืองสำคัญที่ทำการ
ค้าขายอยู่บนแผ่นดินสูง

เตรบิซอนด์ เป็นเมืองท่าอีกเมืองหนึ่งในทะเลดำ เป็น
เมืองท่าของเมืองเอรวัน ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาร์เมเนีย

ประเทศอาร์เมเนีย

ประเทศอาร์เมเนีย ในปัจจุบันนี้เป็นเอกราช รวม
อยู่ในคณะประเทศโซเวียต

ภูมิประเทศ เป็นแผ่นดินสูงและเป็นเขา

อากาศ มีอากาศอย่างภายในทวีป คือหน้าร้อนร้อน

จัด หน้าหนาวหนาวจัด

พืชผล ตามที่ลุ่ม เขาปลูกข้าว ผลไม้ ฝ้าย และ
ยาสูบ

พลเมือง มีประมาณ ๘๖๐,๐๐๐ คน

ศาสนา พวกอาร์เมเนีย นับถือศาสนาคริสต์

เมืองสำคัญ

เอริวัน (Erivan) เป็นเมืองหลวง มีพลเมือง

ประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน

หมู่เกาะในทะเลอีเจียน

ในทะเลเอเจียนมีเกาะมากมาย นับตั้งแต่เกาะเล็ก ๆ
ซึ่งไม่มีพืชผลอะไร จนถึงเกาะใหญ่ ๆ มีผลไม้อุดม
การหาฟองน้ำเป็นการอาชีพสำคัญ เกาะสำคัญ ๆ ที่มีการ
เกี่ยวข้องกับประเทศกรีซและอาเซอร์ไบจานทางทะเล คือ
เกาะซาโมส (Samos) และ เกาะมิติแลน (Mitylene)
เกาะทั้งสองนี้อุดมและบริบูรณ์ เป็นของกรีซ เกาะโรดส์
(Rhodes) เป็นเกาะใหญ่เกาะหนึ่ง เป็นของอิตาลี แต่
ครั้งโบราณเคยเป็นศูนย์กลางของการเดินเรือ

เกาะไซปรัส (Cyprus)

เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ ในโบราณกาลมีชื่อเสียง
เพราะมีแร่ทองแดงมาก ไม่ทึบในป่าไม้สำหรับถลุงแร่
และสร้างเรือ การโค่นต้นไม้ลงเช่นนั้น ทำให้ตามข้างๆ
เขาเป็นที่ไม่มีบริบูรณ์

พลเมือง มีประมาณ ๓๑๐,๐๐๐ คน โดยมากเป็น
ชาติกรีก

เมืองสำคัญ

นิโคเซีย (Nicosia) ตั้งอยู่บนแม่น้ำเล็ก ๆ และ
อยู่ในที่ราบ เป็นเมืองหลวง

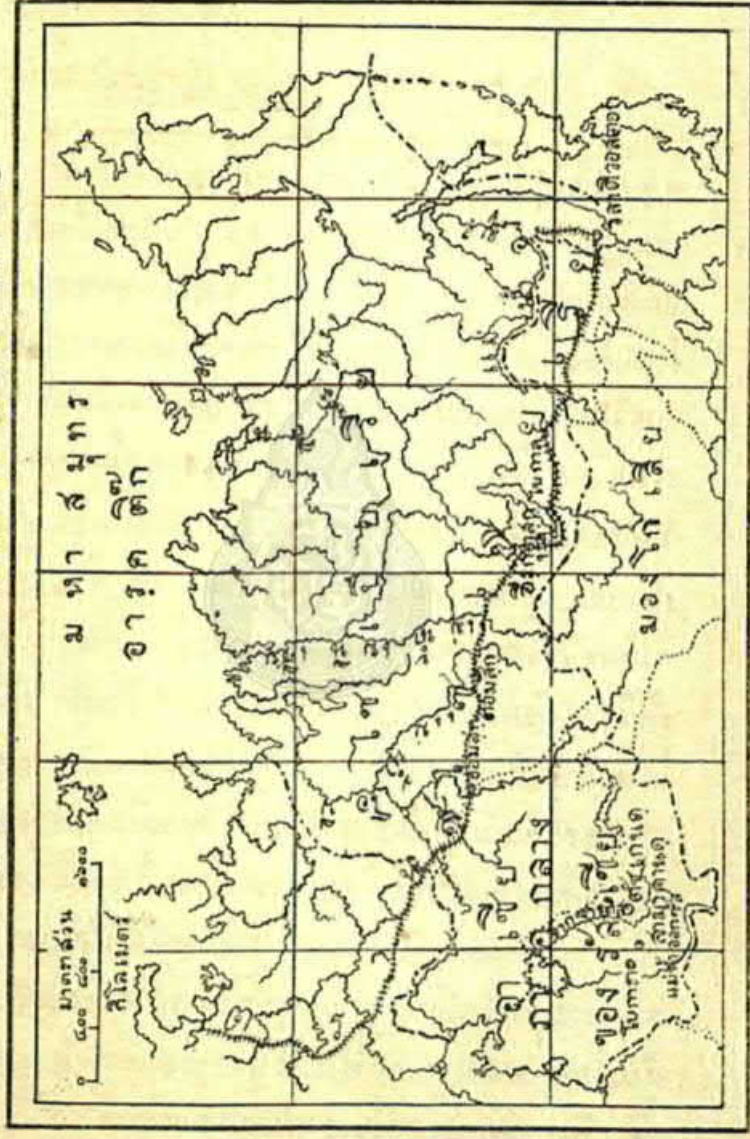
คำถามบทที่ ๒

๑. ประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียน มีลักษณะแห่งดินฟ้า
อากาศต่าง กับที่อื่นอย่างไร และจงบอกพืชผลที่
สำคัญของแถบนี้
๒. จงกล่าวถึงภูมิประเทศของเตอร์กีย์ และกล่าวถึงทาง
รถไฟที่ผ่านประเทศนี้
๓. ในแถบเมดิเตอร์เรเนียน มีประเทศอะไรบ้าง ให้
บอกชื่อพร้อมทั้งเมืองหลวง.

๔. ทำไมจึงมีชาติกรีกมาอยู่ในแถบนี้มาก
๕. ประเทศสวีเดนและปาเลสไตน์ จัดการปกครองอย่างไร
๖. ต่อไปนี้ ก็อะไร อยู่ที่ไหน และสำคัญอย่างไร
จะรูสเซีย, กรีซ อิตาลี, จอร์แดน, เดดซี,
เตอร์ก, ซีโนเป, ไชปรัส.

ประเทศไต้หวันและอาณานิคมกลางของรัสเซีย

บทที่ ๓

ประเทศแถบที่ราบภายในทวีป

ประเทศในแถบนี้เป็นที่ราบกว้างใหญ่ มีแม่น้ำใหญ่ๆ หลายสายไหลผ่าน มีอากาศอย่างภายในทวีป ฤดูหนาวยาวและอากาศหนาวจัด ในฤดูร้อนอากาศร้อน ฝนตกน้อย ถ้าเราเดินทางจากทิศประจิมไปทางทิศบูรพา ถ้าเรายิ่งไปทางบูรพา ฝนยิ่งตกน้อยลงทุกที ฝนตกโดยมากในฤดูร้อน ทางเหนือแถบมหาสมุทร อาร์กติก มีที่ราบเรียกว่า ทุนดรา เป็นที่ต่ำและชื้นแฉะ มีต้นหญ้าในจำพวกตะไคร่น้ำ (Moss) ขึ้น ถัดลงมาเป็นป่าไม้เขียวชะอุ่ม เรียกว่า ไตกา (Taiga) ยิ่งลงมาทางใต้มีต้นไม้ขึ้นน้อยลงๆ จนเป็นทุ่งหญ้า ทุ่งหญ้าใหญ่ เรียกว่า สเตปป์ ทุ่งหญ้าใหญ่นี้ตั้งต้นแต่ทางบูรพาของทวีปยุโรป ผ่านทวีปเอเชียมาจนถึงที่สูงของไซบีเรียภาคบูรพา ในแถบนี้เป็นที่อาศัยของพวกพเนจร มีสัตว์เลี้ยง และเมื่อสัตว์เลี้ยงไปแห่งใดก็ตามไปด้วย พวกมันได้อาศัยสิ่งที่จำเป็นจากสัตว์เหล่านั้น

ในประเทศไซบีเรียปลูก ข้าวสาลี แทนหญ้า แต่การปลูกข้าวสาลีขยายออกไปไม่ได้ไกล เพราะอากาศแห้งแล้งมาก ในที่แห้งแล้งเช่นใน เอเชียภาคกลางของรัสเซีย

เป็นที่ไม่ผิดอะไร กับทะเลทราย เว้นแต่ที่ที่ได้อาศัยการ
ชลประทาน ปลุกพืชพันธุ์และผลไม้อย่างแถบเมดิเตอร์
เรเนียนได้ ในอาเซอร์ไบจานกลางและในไซบีเรีย ซึ่งเป็น
ของรัสเซีย ราษฎรเอาใจใส่ในการปลูก ฝ้าย มาก

ประเทศจอร์เจีย (Georgia)

และอเซอร์ไบจาน (Azerbaijan)

ประเทศทั้งสองนี้คือมณฑล คอเคเซีย เดิม เป็น
เอกราช รวมอยู่ในคณะประเทศโซเวียต

อาณาเขต ทิศเหนือจรดภูเขา คอเคสส์

ทิศตะวันออกจรด ทะเลดำ

ทิศใต้จรดประเทศ อาร์เมเนีย และ อิหร่าน

ทิศตะวันตกจรด ทะเลดำ

ภูมิประเทศ เป็นที่ภูเขาสูงมาก ในทางเหนือมี

เทือกภูเขาคอเคสส์ ซึ่งเป็นเทือกจากทะเลดำไปถึงทะเล
ดำสเปียน ทำให้การไปมาจากเหนือไปได้เป็นการลำบากมาก
พื้นที่โดยมากเป็นป่า มีเทือกภูเขาขนานกันหลายเทือก
ใน ลุ่มแม่น้ำกูร ในตอนใกล้ปากแม่น้ำเป็นที่ราบกว้างใหญ่

แม่น้ำ มีแม่น้ำสองสายไหลผ่านแผ่นดินสูงของประเทศ คือ แม่น้ำกูร์ และ แม่น้ำร็อน (Rion) แม่น้ำกูร์ไหลลงสู่ทะเลคัสเปียน และแม่น้ำร็อนไหลลงสู่ทะเลดำ

อากาศ ลมฝนพัดมาจากทะเลดำ และตกในแถบภูเขาอะลป์ เพราะฉะนั้นในทางทิศตะวันตกฤดูร้อนไปด้วยพืชพันธุ์ ทางทิศตะวันออกแถบแม่น้ำกูร์ อากาศค่อนข้างแห้งแล้ง เว้นแต่ที่สูงแล้ว ในฤดูร้อนอากาศร้อนจัด และในที่กำลังอากาศแห้งแล้งพอจะปลูกมะกอกฝรั่งได้

พืช มีผลไม้แทบทุกชนิด เช่น พืช แอปเปิล ไซเปรส ส้ม ผลองุ่นปลูกทั่วไป นอกจากนั้น ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี และฝ้าย ปลูกในที่ที่มีน้ำเจือในแถบลุ่มแม่น้ำกูร์

โลหธาตุ ในแถบภูเขาแร่ทองคำ ทองแดง ถ่านหิน และเกลือ แต่ของที่สำคัญก็คือ น้ำมัน ซึ่งหาได้เป็นจำนวนมากในที่ที่มีบ่อน้ำมันใกล้ๆ เมืองบากู

พลเมือง มีประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน

เมืองสำคัญ

ติฟลิส ตั้งอยู่ที่เชิงภูเขาออกเคสส์ทางด้านใต้ เป็นเมืองหลวงของประเทศ จอร์เจีย และเมืองหลวงของทรานส์คอเคเชีย ตั้งอยู่ในท่ามกลางระหว่างทะเลดำและทะเลคัสเปียน มีทางรถไฟจากเมือง บาตุม ผ่านเมืองนี้ไปเมือง บากู

บาตุม (Batum) ตั้งอยู่ใกล้ปากแม่น้ำร็อน เป็นเมืองท่า

บากู ตั้งอยู่ในลุ่มแม่น้ำกูร ในประเทศ อเซอร์ไบจาน เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าในทะเลคัสเปียน และเป็นศูนย์กลางของการทำน้ำมัน

อาเซียบภาคกลางของรัสเซีย

อาเซียบภาคกลางเป็นทุ่งหญ้าใหญ่ มีทะเลสาบน้ำเค็ม ๓ แห่ง คือ ทะเลคัสเปียน ทะเลอาราล และ ทะเลสาบบัลกาส ทะเลสาบทั้งสามนี้ตั้งอยู่ในที่ลุ่ม ครึ่งหนึ่งเคยเป็นท้องมหาสมุทร ในปรัศยุตบันนั้นเรียกว่า ที่ลุ่ม อาราโลคัสเปียน หรือที่ราบ ตูราน ทางเหนือของประเทศเป็นทุ่งหญ้าที่แห้งแล้ง และเป็นทะเลทราย ตามหุบเขา

และที่ชั้น ทางด้านใต้ของภูเขาเป็นที่บริบูรณ์ไปด้วยน้ำ
และเป็นทำเลียงสัตว์ได้ดี

แม่น้ำ แม่น้ำสองสายเกิดจากภูเขาทางใต้ และ
ไหลไปทางเหนือ ผ่านเอเชียภาคกลาง แม่น้ำสองสาย
คือ แม่น้ำออกซัส ไหลไปสู่ ทะเลอาราล ทางใต้ และ
แม่น้ำ จากซารตัส (Jaxartes) ไหลไปสู่ ทะเลอาราล
ทางเหนือ แม่น้ำอูรล ซึ่งเกิดในยุโรป ไหลผ่านทุ่งหญ้า
ลงสู่ทะเลคัสเปียน

อากาศ แห้งแล้งและหนาว ลมหนาวพัดลงมาจาก
ประเทศไซบีเรีย พัดผ่านช่อง อาราลคัสเปียน เพราะ
ไม่มีภูเขาเป็นที่กักบัง

พืช ในทางด้านใต้ของภูเขา มีข้าว ข้าวสาลี ฝ้าย
และมีผลไม้ เช่น แดงโม, ทับทิม, แอปริคอต, พีช,
แอปเปิล, และแพร์

สัตว์ ตามทุ่งหญ้าเขาเลี้ยงม้า, วัว, และแกะ
พลเมือง เอเชียภาคกลางเป็นแผ่นดินของพวก ตูรกี
เป็นภูมิลำเนาเดิมของ ราชาราชมอกลัด ผู้ซึ่งไปปกครอง
ประเทศอินเดีย. ราชาราช บาบ ซึ่งเป็นคนแรกของพวกเขา
มอกลัดเดิม เป็นหัวหน้าของพวกตูรกี พวกที่สำคัญคือพวก

เกอร์จิช (Kirghiz) อยู่ในทุ่งหญ้าทางเหนือ พวก อัชเบกข
และ เตอร์โกแมน อยู่ทางใต้ พลเมืองมีประมาณ ๖^๑/_๒ ล้าน
คน นับถือศาสนาอะหะหมัด

เมืองสำคัญ

ตัสเคนด (Tashkend) มีรถไฟติดต่อกับยุโรป

สามาแคนด (Samarcand) เคยเป็นเมืองหลวงเก่า
ของราชธานี ไคเมอร ผู้ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของราชธานี
บาบา และเคยปกครองเมืองนี้ เวลานั้นเป็นเมืองหลวง
ของอัชเบกิสถาน

โบการา (Bokhara) เป็นเมืองใหญ่ มีการค้าขาย
มาก และส่งไหมดิบออกไปต่างประเทศ มีรถไฟสาย
ทรานส์แคสเปียน ผ่าน

ประเทศไซบีเรีย

ภูมิประเทศ ไซบีเรียเป็นประเทศที่มีที่ราบกว้าง
ขวาง ที่ราบตั้งแต่ ทะเลแคสเปียน จนถึง มหาสมุทร
อาร์กติก ที่ราบนี้ค่อยลาดต่ำจากทางทิศใต้ไปทางทิศเหนือ
ซึ่งจะเห็นได้เมื่อตรวจดูแผนที่ของทางเดินของแม่น้ำ ทาง
ทิศอาคเนย์เป็นแผ่นดินสูง ทางทิศบูรพาของแผ่นดินสูงมี

ภูเขาสตาไวโนย และ ภูเขาอัปโลนอย ซึ่งยาวเป็นเทือก
ไปจนถึงทะเลบริงยาวประมาณ ๔,๑๖๐ กิโลเมตร สูงตั้ง
แต่ ๑,๘๐๐ เมตร ถึง ๓,๐๐๐ เมตร ภูเขา กัมจัดกา เป็น
เทือกภูเขาไฟ สูงประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร และนอกจากนี้
ยังมีภูเขาไฟที่ยังไม่ดับอีก ๑๒ ลูก

แม่น้ำ แม่น้ำใหญ่มิ ๓ สาย และนับว่าเป็นแม่น้ำ
ที่ยาวที่สุดในโลก ไหลจากแผ่นดินสูงตอนกลางของเอเชีย
ไปสู่มหาสมุทร อาร์กติก แม่น้ำสามสายนี้คือ

แม่น้ำ โอบี มีสาขาชื่อ เออร์ติช

แม่น้ำ เยนิเซย์ มีสาขาชื่อ อังการา

แม่น้ำ ลีนา

โดยเหตุที่แม่น้ำเหล่านี้เป็นแม่น้ำที่ยาว และไหล
ผ่านที่ข่งไม่ค่อยชันนัก ไหลช้ามาก ในแม่น้ำเหล่านี้
น้ำแข็งในฤดูหนาว และตอนปลายแม่น้ำเป็นที่หนองบึง

แม่น้ำ อังการา ไหลผ่านทะเลสาบ ไบกาล ซึ่งเป็น
ทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย และลึกที่สุดในโลก
ลึกประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร

แม่น้ำ อมูร์ ไหลไปทางทิศบูรพา ผ่านภูเขาและ
แผ่นดินสูงลงสู่มหาสมุทร แปซิฟิก

การคมนาคม รถไฟสาย ตรานส์ไซบีเรีย เป็นหนทางสำคัญ ของสินค้าในทางเหนือ ยาวประมาณ ๘,๕๒๐ กิโลเมตร รถไฟสายนี้แล่นผ่านทวีปยุโรปและประเทศไซบีเรีย ไปถึงมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นรถไฟสายที่สำคัญสายหนึ่งในโลก ย่นหนทางให้สั้นที่สุดระหว่าง ยุโรป และประเทศ จีน และ ญี่ปุ่น

อากาศ อากาศหนาวร้อนจัด หน้าหนาวหนาวจัด เป็นดังนี้ทั่วประเทศ และยังไปทางทิศบูรพา อากาศยิ่งหนาวจัดเข้า ในตำบล เวอร์โกยันสกล ในไซบีเรีย ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศอีสานมีอากาศหนาวที่สุดในโลก

สัตว์และพืชผล มีป่าไม้หนาทึบ ทางเหนือมีขนเมวน้ำและสุนัขจิ้งจอกขาว และขนเออร์มิน ตามแม่น้ำมีปลามาก ในที่หัดร้างทางพงในป่าทางใต้ปลูกเข้าสาธิตโดยมาก มีการทำเนยและนมส่งไปขายยุโรป ในแถบทุ่งหญ้ามีการเลี้ยงวัวเป็นจำนวนมากๆ โลหธาตุ มีถ่านหิน เหล็ก ทองคำ ตามแถบภูเขา

พลเมือง มีประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ คน มีที่ว่างเป็นอันมากที่ยังไม่มีคนอาศัยอยู่

การปกครอง ไซบีเรียเป็นส่วนหนึ่งของโซเวียต

รัสเซีย ซึ่งมีกรุงมอสโกเป็นเมืองหลวง

เมืองสำคัญ

ตอมสค์ ตั้งอยู่บนแม่น้ำโอบี เป็นเมืองที่มีมหาวิทยาลัยแต่แห่งเดียวเท่านั้นในไซบีเรีย

ออมสค์ ตั้งอยู่บนแม่น้ำ เออร์ติช เป็นเมืองหลวงของไซบีเรียภาคประจิม ตั้งอยู่ในท่ามกลางของทุ่งหญ้า

อิร์กุตสค์ ตั้งอยู่บนแม่น้ำ อังการา เป็นเมืองสำคัญในไซบีเรียภาคบูรพา และทำการค้าขายกับเมืองเกียกตา (Kiakhta) มาก

วลาดีวอสตอก เป็นเมืองสำคัญของการค้าขายทางมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นเมืองที่นับวันจะเจริญขึ้น และเป็นที่สุดทางของรถไฟสาย ทรานส์ไซบีเรีย

คำถามบทที่ ๓

๑. ทำไมทางทิศตะวันออกของแถบนี้ จึงมีฝนตกน้อยกว่าและอากาศหนาวกว่าทางแถบทิศตะวันตก และทำไมฝนจึงตกแต่ในฤดูร้อนโดยมาก
๒. พืชในแถบที่ราบภายในทวีปเอเชีย แบ่งออกเป็นกี่แถบ และแถบอะไรบ้าง ให้อธิบาย

๓. จงกล่าวถึงความเป็นอยู่ของพวกพเนจรในแถบทุ่งหญ้า
๔. โลหธาตุที่สำคัญ ๆ ของประเทศไซบีเรีย มีอะไรบ้าง และแถบไหนมีการขุดแร่มาก
๕. ครึ่งหนึ่งของทะเลคัสเปียน เคยเป็นท้องมหาสมุทรให้อ่างเหตุผล
๖. รถไฟสาย ตรานส์ไซบีเรีย เป็นประโยชน์อย่างไร และผ่านเมืองสำคัญอะไรบ้าง (ให้เขียนแผนที่ทางรถไฟประกอบ)
๗. ทำไมแม่น้ำในประเทศไซบีเรียจึงไหลไปทางเหนือ ให้ออกข้อแม่น้ำสำคัญ ๆ เหล่านั้น
๘. ประเทศต่าง ๆ ในแถบนี้ เป็นของใคร และมีการปกครองอย่างไร
๙. จงเปรียบเทียบทะเลสาบไบกาล กับ ทะเลสาบคัสเปียน
๑๐. ทำไมการปลูกข้าวสาลีในแถบนี้ จึงขยายออกไปไม่ได้ไกลนัก

บทที่ ๔

ประเทศแถบแผ่นดินสูงและภูเขาตอนกลางทวีป

แผ่นดินสูงได้ผ่านเขตค่อนอุ่นของเอเชีย ตั้งแต่
แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จนถึงพรมแดนของประเทศ
จีน อากาศในฤดูร้อนร้อนจัด ฤดูหนาวหนาวจัด ที่ไม่มี
อาหารที่ได้จากพืชมาก ก็คือที่ตามหุบเขาและที่ที่สามารถ
จะทดน้ำจากลำธารที่ไหลมาจากภูเขาได้ แม้ว่าแถบนี้พืช
พันธุ์ไม้ไม่ค่อยจะบริบูรณ์. ที่ใดที่มีน้ำอาจปลูกเข้าต่าง ๆ
และผลไม้ต่าง ๆ ได้ เช่น ผลแอปเปิล ฝรั่ง และ
แอลมอนด.

ส่วนแถบภูเขาภายในทวีป มีภูเขาอัลไต และภูเขา
ในประเทศ ไซบีเรีย ฝนตกชุกทางด้านเหนือ ส่วน
ด้านที่อยู่ตรงกันข้ามกับทางเคิร์ชของลม มีอากาศแห้งแล้ง
และไม้ไม่ค่อยมีพืชพันธุ์ขึ้น ที่ที่อยู่เหนือป่าไม้ขึ้นไปเป็น
ทุ่งหญ้า ถัดทุ่งหญ้าขึ้นไปเป็นแถบที่มีหญ้ามอสและ
ต้นไม้เตี้ย ๆ ขึ้น เรียกว่า ทუნดรา เมื่อถึงเขตค่อนหิมะไม่มี
พืชพันธุ์ขึ้นเลย ในแถบที่สูงสุดขึ้นไปด้วยแล้ว ในประเทศ
ไซบีเรียมีการขุดแร่บ้าง ที่สูงเหล่านี้ขัดขวางต่อการ

คมนาคมอย่างยิ่ง การกลักรรณะทำได้แต่เฉพาะตาม
หุบเขา การเที่ยวอิงสัตว์เป็นการอาชีพสำคัญ ไซบีเรีย
ในแถบที่กล่าวแล้วนี้มีพลเมืองอยู่เบาบางมาก

ประเทศอิหร่าน (เปอร์เซีย)

ภูมิประเทศ ประเทศอิหร่านตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก
ของแผ่นดินสูง อิหร่าน ส่วนสูงคิดเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๐๐ เมตร
ถึง ๑,๕๐๐ เมตร ทางเหนือมีภูเขา เอลบูรซ สูงประมาณ
๕,๗๐๐ เมตร ภูเขา^๕กันไม่ให้ลมทะเลพัดมาจากทะเล
คัสเปียน มีภูเขาสูงติดกันเป็นเทือกไปในตอนกลางและ
ตอนใต้ของประเทศ กันไม่ให้ลมจากมหาสมุทรอินเดีย
พัด เข้าไปภายในประเทศได้ ทำให้ประเทศอิหร่านมีอากาศ
แห้งแล้งและไม่ค่อยมีพืชพันธุ์^๕ขึ้น

อากาศ ในระหว่างกลางวันและกลางคืน และ
ระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวต่างกันมาก เหตุ^๕นี้แหละทำให้
ให้ประเทศเป็นที่ทะเลทรายเสียมากกว่าครึ่งประเทศ

ทะเลสาบ ทางทิศพายัพ มีทะเลสาบน้ำเค็มและ^๕ตื้น
ชื่อ อูรูเมีย สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร

การอาชีพ ในที่ลุ่มแถบภูเขา เอลบูรซ และที่^๕ชัน

เช่นที่ชั้นทางด้านเหนือเป็นต้น มีที่ราบลุ่มบริบูรณ์ มีสวน
ไผ่ ไร่ นา เขาปลูกข้าว ข้าวสาลี ข้าวบาร์เล่ ผลไม้ เช่น
ผลองุ่น มะเดื่อ แดงโม มีการปลูกต้นหม่อนและเลี้ยง
ไหมมาก สินค้าที่มีค่าอื่นๆ คือ ฝิ่น ฝ้าย ขนแกะ พรม
และ มรกต พรมอิหร่านมีชื่อเสียงทั่วโลก กับมีการทำ
น้ำมันก๊าสมาก การหาไข่มุกก็มีแถบอ่าวอิหร่าน

พลเมือง ไม่ค่อยจะหนาแน่น มีประมาณ ๘ ล้าน
คน พวกอิหร่านโดยมากนับถือศาสนาอะหะหมัด

การปกครอง ได้จัดการปกครองอย่างกษัตริย์ มีอำนาจ
เต็มที่ มาจนถึงพุทธศักราช ๒๔๔๕ ตำแหน่งพระมหาก
ษัตริย์เรียกว่า ชาห์ ในปัจจุบันนี้มีรัฐสภาเรียกว่า เมจลิส
เสนอตั้งเป็นผู้จัดการปกครองบ้านเมือง

เมืองสำคัญ

เทหะราน เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่ในที่ราบเชิงภูเขา
เอลบูรซ มีทางสินค้าไปที่กรุงบาซัค

ตาบรีซ (Tabriz) เป็นเมืองสำคัญสำหรับการค้า
ขาย ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร
และอยู่ในทางสินค้าระหว่างเมือง เตหะราน และ เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก

อิสฟาฮาน เคยเป็นเมืองหลวงของประเทศอิหร่าน

ตั้งอยู่ในที่ราบอุดม นับว่าเป็นที่สองของเมือง ตาบรีซ
ในการค้าขาย

มาแซ็ค เป็นเมืองหลวงของมณฑล กูราซาน
(Khurasan) เป็นศูนย์กลางของการค้าขายทางทิศบูรพา
ของอิหร่าน และเป็นเมืองเทพนิมิตรของพวก ชีอาห์
นิกายหนึ่งแห่งพวกนับถือศาสนาอะหะหมัด

ชีราซ (Shiraz) ตั้งอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ
๑,๓๕๐ เมตร ปรากฏในกวีนิพนธ์ของอิหร่าน คำประ
พันธ์ของอิหร่านมักจะกล่าวว่าประเทศนี้มีชื่อเสียงทางดอก
กุหลาบ เหล้าองุ่น และ นกไนติงเกล. บันดาร์อะบัส
และ บูเชียร์ เป็นเมืองท่า ตั้งอยู่ที่อ่าวอิหร่าน ทำการ
ค้าขายกับ อินเดีย และประเทศอื่น ๆ

ประเทศอาฟกานิสถาน

ภูมิประเทศ ประเทศอาฟกานิสถานเป็นประเทศ
ที่สูงที่สุดในแผ่นดินสูง อิหร่าน ส่วนสูงคิดเฉลี่ยตั้งแต่
๑,๒๐๐ เมตร ถึง ๒,๑๐๐ เมตร แผ่นดินสูงชันจนถึงภูเขา
ฮินดูกูช ในทางอุดรและภูเขา สุไลมาน ในทางทิศบูรพา
ภูเขาฮินดูกูชยาวเป็นเทือกไปทางทิศประจิม จนถึง

โกอับบา และ โซโก หรือ ภูเขาดำ และ สุพีตโก
หรือ ภูเขาขาว ทางเหนือของเทือกภูเขาเหล่านี้มีอาณา
เขตต์แห่งหนึ่งไม่กว้างขวางนัก เรียกว่า อาฟฆาน-ตุรก
สถาน มีแม่น้ำ ออกซัส กั้นพรมแดนระหว่าง อาฟฆา
นิสถาน กับ เอเชียภาคกลางของรัสเซีย

ประเทศอาฟฆานิสถานเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยภูเขา
ไม่มีพืชพันธุ์ ล้วนแล้วไปด้วยทราย ตามภูเขาปกคลุม
ไปด้วยหิมะ ตามหุบเขาบางแห่งเป็นที่อุดม มีไร่นาและ
สวนผลไม้

แม่น้ำ มีแม่น้ำ เฮริ-รูด อยู่ทางเหนือ แม่น้ำ
เฮลมันด์ อยู่ทางใต้ แม่น้ำ เหล่านี้ไม่ไหลลงสู่ทะเล แต่
ไหลลงสู่หนองบึง

อากาศ ร้อนจัดและหนาวจัด ในฤดูร้อนแสงพระ
อาทิตย์แรงกล้า อากาศร้อนจัด ในฤดูหนาวลมหนาวพัด
มีหิมะน้ำแข็งและพายุ

พืช มีผลไม้มาก เช่น ผลองุ่น, มะเดื่อ, ทับทิม,
แอปเปิ้ล, แพร, พืช, พลัม, และต้นหม่อน พืชที่ปลูก
มี ข้าว, ข้าวฟ่าง, ข้าวโกสนัน, และต้นละหุ่ง.

การหัตถกรรม มีการทำผ้าไหม ผ้าสักหลาด พรม
เสื่อหนังแกะ

พลเมือง ประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ คน พวก อาฟกาน
มีหลายชาติด้วยกัน แต่นับถือ ศาสนาอะหะหมัด พูด
ภาษาอิหร่าน

การปกครอง มีกษัตริย์ปกครอง มีรัฐสภาประชุมตั้ง
กฎหมาย และมีเสนาบดีสภา พระเจ้าแผ่นดินเสด็จเป็น
ประธาน

เมืองสำคัญ

กาบูล ตั้งอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๘๐๐
เมตร เป็นเมืองหลวง อยู่ทางทิศประจิมของเมือง เปศวาร์
ประมาณ ๒๗๕ กิโลเมตร แม่น้ำ กาบูล ไหลผ่านที่สูง ทำให้
เกิดเป็นช่องเขาขึ้น เรียกว่า ช่องไกเบอร์ (Khyber)
มีถนนผ่านขึ้นไปประเทศอินเดีย

เฮรัต ตั้งอยู่ในที่ราบอุดม มีแม่น้ำ เฮริ-รุต ไหล
ผ่าน เป็นเมืองสำคัญในทางทิศพายัพ

กันดาหาร เป็นเมืองสำคัญในทางใต้ ทำการค้าขาย
กับประเทศอินเดีย ทางช่อง เขาโบลาน

ประเทศบรูซีสถาน

ประเทศบรูซีสถาน เป็นประเทศราชของ อังกฤษ
ที่อยู่ทางทิศประจิมที่สุดของอาณาจักรอินเดีย

ภูมิประเทศ ประเทศบรูซีสถานตั้งอยู่บนแผ่นดินสูง
อิหร่าน ทางทิศอาคเนย์ เป็นแผ่นดินที่มีภูเขาปราศจาก
พืชพันธุ์ เป็นที่ทะเลทราย และเป็นที่ราบที่เต็มไปด้วย
ก้อนหิน

อากาศ ร้อนหนาวต่างกันมาก ฝนตกไม่แน่นอน
และไม่มีใครจะมีด้วย

พืชผล มีคล้าย ๆ กับพืชผลของประเทศอาฟกาน
นิสถาน

การปกครอง ประเทศนี้แบ่งการปกครองออกเป็น

๓ ประเภท

(๑) เป็นของอังกฤษ

(๒) อยู่ในความดูแลของอังกฤษ

(๓) แคว้นที่เป็นของชนพื้นเมือง คือแคว้น กาลาต

และ ลาส เบลา แคว้น กาลาต มีกษัตริย์ปกครองเรียกว่า
ข่าน. ลาส เบลา มีราชาธิบดี เรียกว่า จาม

พลเมือง มีประมาณ ๘๓๕,๐๐๐ คน พลเมืองประมาณ
ครึ่งหนึ่ง อยู่ในอาณาเขตที่ตั้งขึ้นแก่อังกฤษ

ศาสนา พวกบลูซิสถาน นับถือศาสนา มะหะหมัด
เมืองสำคัญ

เกวตตา เป็นเมืองสำคัญอยู่ใน บลูซิสถานของอังกฤษ
ตั้งอยู่ในหุบเขา สูงประมาณ ๑,๖๕๐ เมตร เหนือระดับน้ำ
ทะเล มีบ้อมแข็งแรง มีทหารรักษาป้องกันข้าศึกทางช่อง
เขา โบลาน ทางที่จะไป มณฑลปัญจาบ ซึ่งมีรถไฟเดิน
ติดต่อกับเมืองเกวตตาทางช่องเขา

แคว้นทิเบต

ภูมิประเทศ ทิเบตตั้งอยู่บนแผ่นดินสูงที่สุดในโลก
อยู่ระหว่างภูเขา หิมาลัย และภูเขา เกียนหลุน ที่บาง
แห่งสูงถึง ๔,๘๐๐ เมตร เทือกภูเขา ทรานส-หิมาลัย
หรือ โกลาส หรือ ภูเขาคานกรี (Gangri) อยู่บนแผ่น
ดินสูง แม่น้ำ สินธุ และ พรหมบุตร ได้แยกจากเทือก
ภูเขาเหล่านี้ออกจากภูเขา หิมาลัย, ทั่วประเทศเป็นที่ว่าง
เปล่าและเป็นที่ภูเขา

อากาศ แห้งแล้ง และในระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวความร้อนหนาวของอากาศต่างกันมาก

การอาชีพ ตามหุบเขา เขาปลูกข้าวบาเล และตามที่ชั้นท่มอากาศอบอุ่น เขาปลูกต้นผลไม้ สัตว์พาหนะมี จมร (แย้ค) และแกะ ซึ่งใช้แทนวัวควาย ของที่ได้คือขนแกะซึ่งส่งไปขายที่อินเดีย

พลเมือง มีประมาณ ๖,๕๐๐,๐๐๐ คน

ศาสนา พลเมืองนับถือพุทธศาสนา หัวหน้าประเทศเรียกว่า ดาไล ลามา ดำรงตำแหน่งเป็นสังฆราช ประทับอยู่ที่เมือง ลาสสา ซึ่งเป็นเมืองหลวง
(ดูแผนที่ประเทศจีน)

แคว้นสินเกีย

ตั้งอยู่ระหว่างแคว้น มองโกเลีย และ แคว้น ทิเบต ภูมิประเทศ มีภูเขา เทียนชาน ผ่านประเทศ ทางเหนือเป็นทุ่งหญ้าและทะเลทราย ทางใต้เป็นที่ลุ่มในแถบแม่น้ำ คารัม ซึ่งไหลลงสู่ทะเลสาบ โลบโนร ตอนนั้นบางที่เรียกว่า คัชกาเรีย

การอาชีพ ในแถบลุ่มแม่น้ำตาริม เป็นที่อุดม มีการ
ปลูกข้าวและต้นผลไม้ต่าง ๆ โลหธาตุที่มีชื่อเสียงคือหยก
พลเมือง มีประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน โดยมาก
นับถือศาสนาอะหะหมัด

เมืองสำคัญ
อูรุมชี เป็นเมืองหลวง ผู้ว่าราชการจีนอยู่ที่
กัชการ เป็นเมืองสำคัญและเป็นศูนย์กลางของการ
คมนาคม ทางเกวียนติดต่อกับรัสเซีย

ยารุกานด เป็นศูนย์กลางของการค้าขายกับ ทิเบต
และ กัชมีร์

(ดูแผนที่ประเทศจีน)

แคว้นมองโกเลีย

ภูมิประเทศ มองโกเลียตั้งอยู่ในแถบแผ่นดินสูงใน
ตอนกลางของเอเชีย ส่วนสูงคิดเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๐๐ เมตร
ถึง ๑,๒๐๐ เมตร มีเทือกภูเขาสูง ๆ ล้อมอยู่รอบ

อากาศ หนาวร้อนจัด หนาวหนาวจัด
พลเมือง พวก มองโกเลีย และพวก ตารัต ซึ่งเป็น
พวกพเนจร เติร์เจเตอร์อยู่ในแถบทุ่งหญ้าที่แห้งแล้ง และ

แถบทะเลทราย พวกนี้ไม่ว่าไปที่ใด ๆ นำกระโจม ม้า
และอูฐไปด้วย ถ้าที่ใดมีหญ้า ที่นั้นมันฝูงแกะด้วย
การปกครอง รวมอยู่คณะประเทศโซเวียต
เมืองสำคัญ

อูรูกา ตั้งอยู่ทางเหนือ เป็นเมืองหลวง และเป็น
เมืองของพวกที่นับถือพุทธศาสนา
(ดูแผนที่ประเทศจีน)

แคว้นภูฐาน (Bhutan)

ยังคงเป็นเอกราช ตั้งอยู่ในแถบภูเขาหิมาลัยภาค
บูรพา ระหว่าง ทิเบต และ อัสสัม
ภูมิประเทศ เป็นประเทศที่เต็มไปด้วยภูเขา มี
สันเขาสูงชัน และมีหุบเขาอยู่ระหว่างภูเขา มียอดเขา
หลายลูกสูงกว่า ๖,๐๐๐ เมตร
อากาศ ต่าง ๆ กัน ที่เชิงเขามีอากาศอบอุ่นสบาย
และบนยอดเขาสูง ๆ มีอากาศหนาวจัดอย่างแถบหนาว
เหนือ

พืช ตามภูเขามีสภาพป่าไม้ปกคลุมอยู่หนาแน่น พืชที่
สำคัญคือข้าวโพด ซึ่งอาจจะงอกงามได้ในที่สูงถึง ๒,๕๐๐

เมตร และมีเขาสาล้างเล็กน้อย

สัตว์ ในป่านี้มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่มากเช่น ช้าง, เสือ
ลายดลับ, หมู, แรด, และกวางทุกชนิด

พลเมือง มีประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ คน ชาวภูฐานเป็น
คนแข็งแรงและเป็นพวกมองโกเลียซึ่งมีผิวดำกว่าพวกมอง
โกเลียอื่นๆ

แคว้นเนปาล

เป็นแคว้นที่ยังเป็นเอกราช อยู่ที่พรมแดนทางเหนือ
ของประเทศอินเดีย และตั้งอยู่ที่ชั้นทางดำนใต้ของภูเข
หิมาลัย

ภูมิประเทศ แคว้นนี้อยู่ในแถบภูเขหิมาลัย ที่
เชิงภูเขาคือที่ไม่ว่างนัก เรียกว่า ตาไร มีการเพาะปลูก
พืชพันธุ์อย่างแถบร้อน ถัดนั้นขึ้นไปเป็นแถบที่สองเป็น
เทือกเขาหินทราย สูงตั้งแต่ ๑๕๐ เมตร ถึง ๒๕๐ เมตร
มีอากาศอย่างแถบอบอุ่นแต่ค่อนข้างร้อน แถบที่สามมี
เทือกภูเขาซึ่งเป็นเทือกภูเขหิมาลัย สูงประมาณ ๓,๐๐๐
เมตร มีอากาศอบอุ่นแต่ค่อนข้างหนาว ในบริเวณ กัตมันดู
เป็นที่ลุ่มอุดมไปด้วยน้ำ มีการกสิกรรมซึ่งได้จัดเป็นอย่างดี

และมีคนอยู่หนาแน่น แถบสุดท้ายเป็นแถบที่สูงที่สุด มี
อากาศอย่างแถบหนาว มีหินผาเป็นกำแพงติดต่อกันไปจน
ถึงยอดเขา ซึ่งปกคลุมไปด้วยหิมะ ยอดที่สูงที่สุด ชื่อ
เอฟเวอเรสต์ (สูง ๘,๘๐๐ เมตร)

สินค้าขาออก ที่สำคัญ มีข้าว, หนังสัตว์, ฝิ่น, เครื่อง
ยานๆ, ยางไม้, สีย้อมผ้า, บาน, เข็ม, เข็มสาถ์, เนย,
ถั่ว, งา, เครื่องเทศ, ยาสูบ, และไม้ต่างๆ

พลเมือง เนปาลเป็นที่อยู่ของพวก กुरुคาส พวก
นี้เป็นทหาร ทกล้ำหาญของ กองทัพอังกฤษในอินเดีย มี
พลเมืองประมาณ ๕,๖๐๐,๐๐๐ คน

การปกครอง มหาราชเป็นผู้ปกครอง แต่มีข้าหลวง
อังกฤษประจำอยู่ที่เมือง กัตมันดู ซึ่งเป็นเมืองหลวง
(ดูแผนที่ประเทศอินเดีย)

คำถามบทที่ ๔

๑. แถบแผ่นดินสูงมีอาณาเขตใดเพียงไร และในแถบ
ภูเขาภายในทวีป ทำไมฝนจึงตกชุกทางด้านเหนือ
๒. อะไรที่ทำให้ประเทศอิหร่านกลายเป็นทะเลทรายเสีย
กว่าครึ่งประเทศ
๓. จงกล่าวถึงอาชีพที่สำคัญๆ ของประเทศอิหร่าน และ

- แถม ไหนประกอบการอาชีพอย่างไร
๔. จง กล่าว ถึง การ ปกครอง ของ ประเทศ อาฟกานิสถาน
และ บลูชีสถาน
๕. เมืองต่อไปนี้อยู่ที่ไหน และสำคัญอย่างไร
เทหะวาน กันดาหาร ลาสสา กามบูล อิสปาหาม

บทที่ ๕

ประเทศทางทิศใต้และทางตะวันออกของแผ่นดินสูง

และภูเขาตอนกลางทวีป

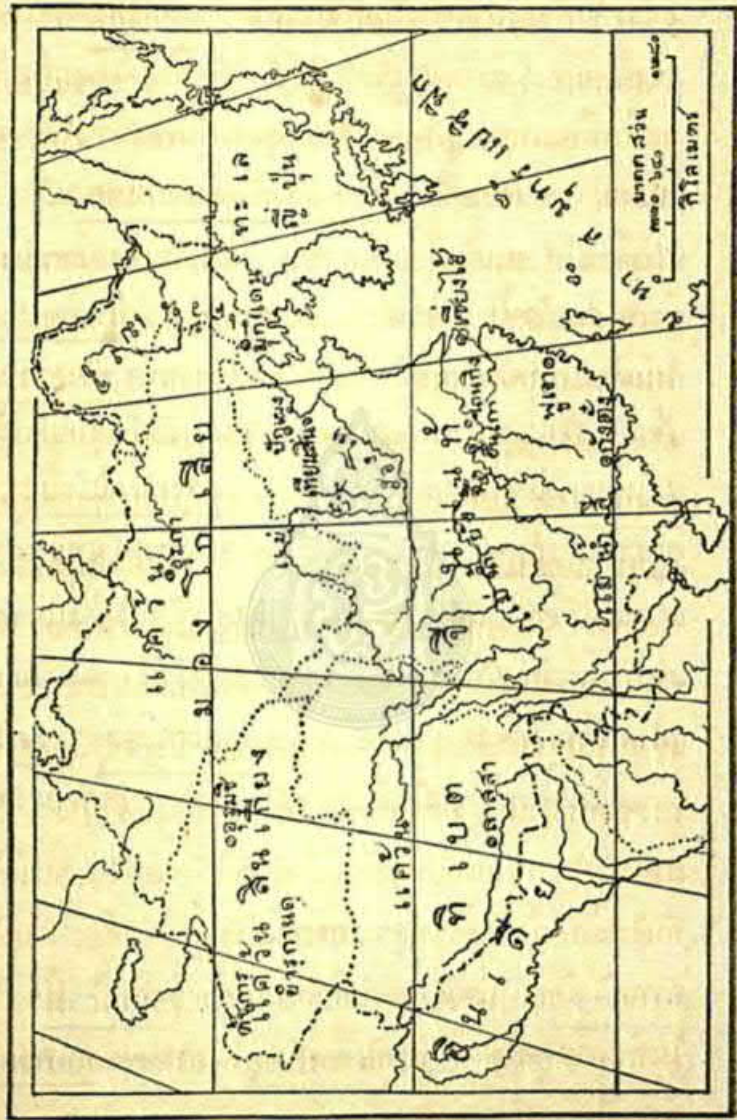
แผ่นดินทางทิศบูรพา ซึ่งอยู่ในเขตค็อบอัน ได้รับฝนในฤดูร้อน. อากาศภายในทวีป ในฤดูร้อนอากาศร้อน และในฤดูหนาวอากาศหนาวจัด ในทางเหนือของจีน ซึ่งอยู่ในระยะรุ่งเดียวกันกับประเทศอิตาลี น้ำในแม่น้ำแยงซี ในฤดูหนาว ในป่ามีต้นวอลนัตและต้นไม้อื่น ๆ ข้างนอกงามดี และมีต้นไม้ในจำพวกลอเรลและทานตะวันขึ้นทางใต้ กล้าย ๆ กับพืชพันธุ์ของแถบเมดิเตอร์เรเนียน

ในทางเหนือปลูกข้าวและถั่วต่าง ๆ ซึ่งได้ผลก่อน ส่วนผลที่ได้ในฤดูร้อน ก็ อ้อย คราม ข้าว และฝ้าย ต้นชาขึ้นมากในที่ชื้นทางทิศใต้ที่น้ำไม่ขังอยู่. ทางใต้ที่สุด มีพืชพันธุ์อย่างแถบร้อน เช่นกล้วย ต้นฝิ่น และหม่อน สำหรับเลี้ยงตัวไหม ปลูกทั่วไป

แถบมรสุม แผ่นดินในแถบมรสุม มีลมพัดจากแผ่นดินในฤดูหนาว และลมพัดสู่แผ่นดินในฤดูร้อน ลมที่พัดเป็นฤดูนี้ เรียกว่า มรสุม ประเทศอินเดีย เป็นตัว

อย่างอันดีของแผ่นดินในแถบมรสุม ลมมรสุมตะวันออก
เฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมแห้งแล้ง พัดตั้งแต่เดือนตุลาคม
จนถึงเดือนเมษายน และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ หรือ
ลมฝน ซึ่งพัดมาจาก มหาสมุทรอินเดีย พัดตั้งแต่เดือน
เมษายน จนถึงเดือนกันยายน . ในเวลาที่เปลี่ยนมรสุม
มีพายุฝนเกิดขึ้น บางคราวลมมรสุมนำเอาฝนมาน้อย ทำ
ให้เกิดการทৃพิกขภัย. ฝนตกชุกแถบภูเขา หิมาลัย และ
ด้านทางฝั่งทะเล. ลมมรสุมพัดไปทางทิศตะวันออกข้าม
อ่าวเบงกอล ไปทางเหนือ และหวนไปทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือขึ้นไปตามลำแม่น้ำคงคา แต่คาบสมุทรฝนไม่
ค่อยตก แถบที่ชันของภูเขาทางที่ได้รับฝนมีป่าทึบ เข้า
ปลูกตามหนองบึง และในแถบ แผ่นดินสันดอนในลุ่มแม่น้ำ
เข้าสาละปลูกกันในฤดูหนาวแถบ มณฑลปัญจาป โดยอาศัย
การชลประทาน ที่ที่ค่อนข้างแห้งแล้งปลูกเข้าฟ้าง ฝ้าย
และชาปลูกตามแถบที่ชั้นที่แม่น้ำฝนตกมากแต่ในเวลาเดียว
กันไม่มีที่ที่น้ำจะอยู่ได้ นอกจากนี้ยังปลูก ยาสูบ, ต้นฝิ่น,
คราม, อ้อย, ป่าน, และพืชพันธุ์อย่างอื่นอีก. พืชพันธุ์
ในอินเดียคล้าย ๆ กันกับพืชพันธุ์ในประเทศ จีนตอนใต้
ซึ่งอยู่ในเขตคัลมมรสุม

ประเทศจีน

ใน เกาะลังกา พืชพันธุ์มีอย่างแถบร้อน ตามชาย
ทะเลมีมะพร้าว ในป่าดิบ มีอบเชย เครื่องเทศอื่น ๆ
และไม้ไผ่. ในที่สูง ปลูกชา และกาแฟ

ใน คาบสมุทรมลายู มีที่สูงเป็นป่าดิบ และมี
ต่ำเป็นหนองบึง ซึ่งเป็นที่ปลูกข้าว ข้าวและไม้สักขึ้นใน
ประเทศพม่า และ สยาม ไม้ไผ่ใช้สำหรับทำเครื่อง
ประดับและเครื่องใช้สอย พืชพันธุ์จากอินเดียเป็นอันมาก
ได้นำไปปลูกในแผ่นดินของคาบสมุทรมลายูและอินโดจีน

ป่าไม้แถบร้อน มีอย่างเดียวกับป่าไม้แถบกลุ่มแม่
น้ำอะเมซอนในอเมริกาใต้ มีมากในแถบ คาบสมุทรมลายู
และเกาะต่าง ๆ ใน หมู่เกาะมลายู ในเกาะซึ่งเป็นของ
ฮอลแลนด์ ได้จัดการบำรุงการกสิกรรมเป็นอย่างดี เช่น
ใน ชะวา ซึ่งมีการปลูกกาแฟ อ้อย และพืชพันธุ์ในแถบ
ร้อนอย่างอื่น ๆ สาเหตุเป็นอาหารสำคัญของคนพื้นเมือง

แคว้นเม่งจู

แคว้นเม่งจู ตั้งอยู่ทางเหนือของจีนแท้ ภูเขาคินกาน
กั้นพรมแดนระหว่าง มองโกเลีย และ เม่งจู

ภูมิประเทศ เมืองนี้เป็นประเทศประกอบไปด้วยภูเขา
 บางตอนของลุ่มแม่น้ำอะมูรอยู่ในแคว้น
พืชผล เนื่องจากที่ดินบริบูรณ์ มีพืชพันธุ์ที่สำคัญ
 คือ ข้าว, ข้าวสาลี, ถั่ว, ข้าวฟ่าง.

พลเมือง มีประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

เมืองสำคัญ

มุกเตน เป็นเมืองสำคัญ เป็นเมืองใหญ่ และเป็น
 ศูนย์กลางของรถไฟ

ปอรุต อารุเทอร เป็นท่าเรือ มีข้อมแข็งแรง เดียว
 นเป็นของญี่ปุ่น

จีนแท้

จีนแท้ แบ่งออกตามลักษณะแห่งภูมิประเทศเป็น
 ๓ ตอน คือ จีนตอนเหนือ จีนตอนกลาง จีนตอนใต้
พลเมือง มีประมาณ ๔๐๐ ล้านคน นับถือพุทธ-
 ศาสนา, ลัทธิขงจื๊อและเต๋า

จีนตอนเหนือ

ภูมิประเทศ จีนตอนเหนือ ตั้งอยู่ในที่ราบต่ำของลุ่ม

แม่น้ำฮองไฮ แม่น้ำสายนี้เกิดจาก แผ่นดินสูงในทิเบต
ไหลผ่าน มองโกเลีย และทุ่งระหว่าง มณฑลชานสี กับ
เซนต์ ถัดลงมามี แม่น้ำเว ไหลมาบรรจบ แม่น้ำฮองไฮ
แม่น้ำนี้ไหลผ่านด้านเหนือของ ภูเขาชิงลิง ซึ่งเป็นเทือก
เดียวกับ ภูเขาเคียนหลุน แม่น้ำฮองไฮ เมื่อผ่านแม่น้ำเว
แล้วไหลไปทางทิศตะวันออก เพราะมีภูเขาชิงลิงขวางทาง
อยู่ ในตอนใต้ของแม่น้ำฮองไฮ มี ดินสีเหลือง ตาม
หุบเขาและเขาปกคลุมไปด้วยดินชนิดนี้ เป็นดินร่วน ซึ่ง
ลมได้พัดหอบเอามาจากตอนกลางของประเทศจีน ใกล้เคียง
ฝั่งทะเลแถบอ่าวซีลี แผ่นดินเป็นที่ราบ แม่น้ำได้พัด
พาเอาดินทรายมาตกที่นั่น

อากาศ ในฤดูร้อนร้อนจัด และในฤดูหนาวหนาวจัด
เพราะลมหนาวซึ่งพัดมาจากมองโกเลียพัดออกทะเล

พืช ที่สำคัญคือ ข้าวบาร์เล่, ข้าวฟ่าง, ข้าวสาลี,
ข้าวโพด, ฝ้าย, ยาสูบ, และป่าน.

โลหธาตุ ในมณฑลชานสีอุดมไปด้วยถ่านหินและ
เหล็ก แต่เวลานี้ยังไม่ได้ขุดใช้มากนัก เมื่อการคมนาคม
เรียบร้อยแล้ว แถบนี้จะเป็นที่ประกอบการค้าถลุงแร่
สำคัญแห่งหนึ่ง

เมืองสำคัญ

ซีฟู ไวไฮไว ชิงเตา (ในจังหวัดเกียวเจา) เป็น
ท่าเรือสำคัญใน คาบสมุทรชานตง
เทียนสิน ตั้งอยู่บนแม่น้ำ ไปโท เป็นเมืองท่าสำคัญ
ในจีนตอนเหนือ

ปักเพง Piping เดิมเรียก ปักกิ่ง เป็นเมืองโบราณ
ได้สร้างขึ้น ๕๐๐ ปีมาแล้ว เป็นศูนย์กลางของทางที่จะไป
มองโกเลีย และ มองจู

จีนตอนกลาง

จีนตอนกลาง ตั้งอยู่ในลุ่ม แม่น้ำยังจื่อ แม่น้ำสาย
มีประโยชน์ในการเดินเรือมาก ไม่เหมือนอย่าง แม่น้ำ
ฮองไฮ ซึ่งใช้ในการเดินเรือไม่ได้เลย นอกจากแถบ
ใกล้ ๆ ปากแม่น้ำเท่านั้น แม่น้ำยังจื่อ เกิดจาก ทิเบต และ
ไหลมาทางทิศตะวันออกของประเทศจีน โดยที่มณฑลใน
มณฑล ยูนนาน ขวางทางอยู่ แม่น้ำ ไหลไปทางทิศตะวันออก
เฉียงเหนือผ่านมณฑล เสฉวน ตามลุ่มแม่น้ำแถบนี้
เป็นที่ราบบริบูรณ์

อากาศ ในฤดูร้อนร้อน ฤดูหนาวหนาวจัด ฝนตก

พอประมาณ มีการชลประทานใน ที่ราบเชิงตุ พลเมือง
ประกอบกรการกิจกรรมทั้งใน ที่ราบ และตามเขาสูงๆต่งหลายๆ
ร้อยเมตร เพื่อได้อาหารพอสำหรับพลเมือง ซึ่งอยู่กัน
หนาแน่นในมณฑลนั้น

พืช มี ข้าว ข้าวสาลี ข้าวโพด ฝิ่น คราม อ้อย
บ้าน ยาสูบ และต้นหม่อน ต้นชาปลูกมากในแถบภูเขา
โลหธาตุ มีถ่านศิลาและเหล็ก ซึ่งพบในที่เดียวกัน
เป็นจำนวนมากๆ ทองแดงมีแถบใกล้ๆ อาณาเขตคัทิเบต
เมืองซุงกิง เป็นเมืองท่าของมณฑลเสฉวน ตั้งอยู่ที่ปาก
แม่น้ำโกลิ่ง เรือเดินได้ตั้งแต่ เมืองอิด่าง จนถึงทะเล
นับหนทางได้ ๑,๕๐๐ กิโลเมตร

ที่ แม่น้ำฮั่น ซึ่งไหลมาบรรจบกับ แม่น้ำยงจื่อ มีเมือง
สำคัญ คือ เมืองฮั่นเกา ฮั่นยาง และ วูฉ่าง เมืองสาม
เมืองนี้เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย ทางฝั่งขวาของแม่น้ำ
ยงจื่อ มีแม่น้ำสองสายไหลมาบรรจบคือ แม่น้ำยวน กับ
แม่น้ำเสียง แม่น้ำทั้งสองสายนั้นผ่าน มณฑลฮุนัน ซึ่งเป็น
มณฑลที่อุดมไปด้วยถ่านศิลาและแร่เหล็ก ถ่านศิลาที่พบ
เป็นถ่านศิลามากที่สุด ในที่ราบตอนใต้ของแม่น้ำยงจื่อมี
ชา เข้า ไหม และมีเมืองใหญ่ๆ มาก เมืองเซียงไฮ้ เป็น

ท่าเรือสำคัญที่สุด ตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำโขง

ในลุ่มแม่น้ำโขงตอนใต้ มีเมือง นานกิง และ
เมืองฮันเกา เมืองนานกิง (น้ำเกีย) ในประเทศจีนตอน
กลาง พังจะเป็นเมืองหลวงชน

จีนตอนใต้

ตามฝั่งทะเลในทางทิศตะวันออกเป็นที่จอดเรือได้ค
แต่ภายในประเทศเข้าไปเป็นที่สูง พืชผลที่มีอยู่แถบนี้คือ
ข้าว ใบชา และไหม

เมืองฟูเจา ใน มณฑลฝุกเกี้ยน เป็นเมืองที่สำคัญ
พลเมืองอยู่กันหนาแน่น จนต้องขยับขยายไปในที่ต่าง ๆ
แถบ มหาสมุทรแปซิฟิก

ประเทศจีนตอนใต้ประกอบไปด้วยภูเขา เป็นเทือก
ติดต่อกันจนถึงทิเบต ใน มณฑลยูนนาน และ ไกวเจา
ยังมีพวกเจ้าของดินเดิมอาศัยอยู่ พวกนี้ไม่ค่อยจะเจริญ
นัก ทรัพย์สินสมบัติในประเทศมีมากเช่นแร่ต่าง ๆ เมื่อเกิด
การจลาจลขึ้นภายในประเทศประมาณ ๒๕ ปีที่แล้ว พล-
เมืองเหล่านี้ได้ละทิ้งถิ่นฐานไปอยู่ก่อน ถนนหนทางชำรุด
หักพังลงมาก ทำให้การไปมาไม่สะดวก มีผู้คิดจะทำทาง

รถไฟติดต่อมณฑลยูนนานกับประเทศพม่า ฝรั่งเศสได้
สร้างทางรถไฟจาก ตั้งเกีย มาเมือง ยูนนาน

พืช ในประเทศจีนตอนใต้ มี การบูร เครื่องเทศ
และไม้ต่าง ๆ พัน ปลุกมากในแถบมณฑลยูนนาน เข้า
ปลูกในลุ่มแม่น้ำสีและสาขา

มณฑลกว๋างตุ้ง มีดินอุดม มีอากาศร้อน มีเขา ใหม
น้ำตาล พัน คราม ใบชา ถั่ว งา และผลไม้ต่าง ๆ

แม่น้ำสี เป็นแม่น้ำที่ใช้ในการเดินเรือในจีนตอนใต้
เมืองกั๋งต้ง (Canton) เป็นเมืองท่า ส่วนใต้ ของจีนตอน
ใต้และ เกาะไหหลำ มีป่าไม้มาก

ฮ่องกงและมาเก๊า

ฮ่องกง เป็นเกาะเล็ก ยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร
กว้างประมาณ ๓ กิโลเมตร ถึง ๘ กิโลเมตร เกาะนี้แยก
ออกจากแผ่นดินใหญ่ โดยที่มีช่องทะเลแคบ ๆ กว้าง
ประมาณ ๑ กิโลเมตร เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ คาบสมุทร
เกาหลุน ซึ่งอยู่ในแผ่นดินใหญ่ตรงกันข้ามกับเกาะฮ่องกง
อังกฤษได้เข้ามาจากจีน มีทิวทัศน์ที่ดี ๆ ที่เกาะนี้มีบ่อน้ำ
สำหรับป้องกันรักษา และเป็นสถานที่ของกองทัพเรืออังกฤษ

ในทะเลจีน ก่อนที่เรือจะไปถึง กั๋งต้ง ต้องผ่านเกาะนาก่อน
ซึ่งอยู่ห่างกันประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร พลเมืองของเกาะ
มีประมาณ ๘๕๐,๐๐๐ คน

มาเก๊า ตั้งอยู่ที่ปาก แม่น้ำลิ เป็นเกาะเล็ก เป็น
ของโปรตุเกส

ประเทศญี่ปุ่น

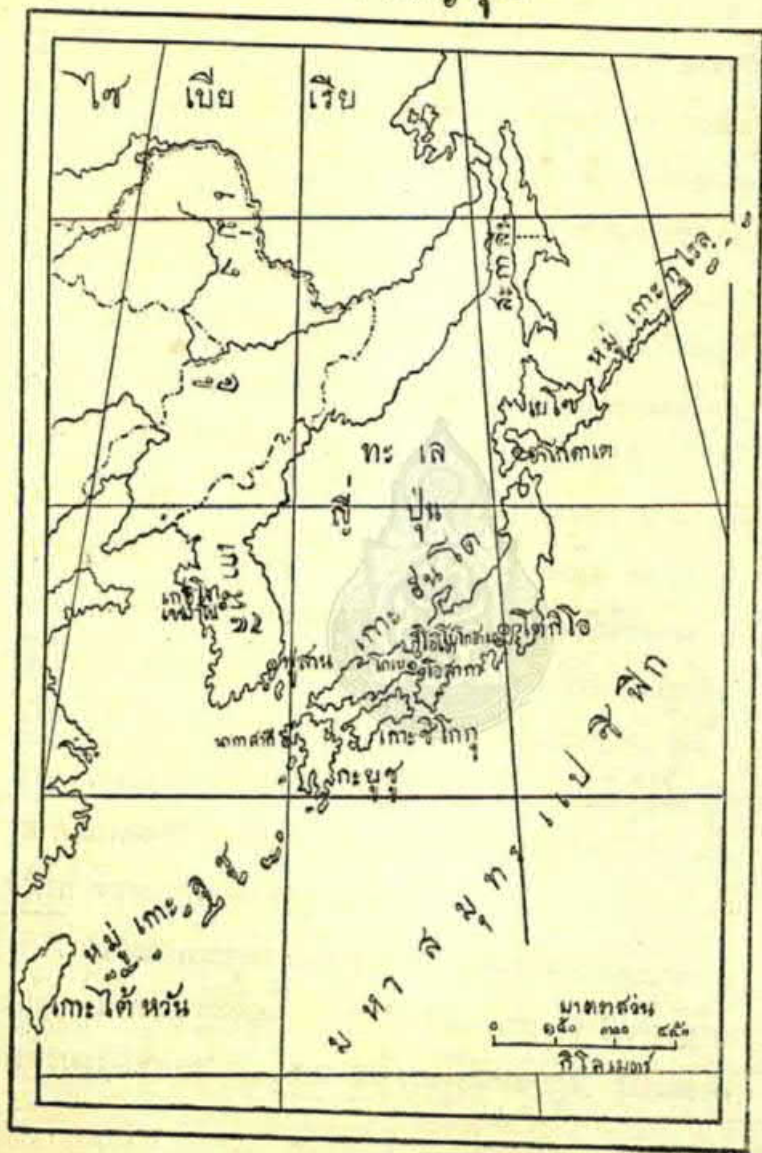
ประเทศญี่ปุ่น ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ กูไรล หมู่
เกาะ ญี่ปุ่น หมู่เกาะ ลูชู เกาะ ไต้หวัน และเกาะ สะกาลัน
ตอนได้อีกครั้งหนึ่ง

เกาะที่สำคัญ ๆ คือ ฮนชิโอ หรือ ฮนโด ซึ่งญี่ปุ่น
เรียกว่าแผ่นดินใหญ่ กะบูกู และ ชิโกกุ เกาะเหล่านี้
ได้นามว่า ญี่ปุ่นแท้ และส่งผู้แทนไปที่รัฐสภา

เกาะ ฮอกไกโด หรือ เกาะ เฮโซ เกาะ หลัก (โฮเซน)
และเกาะ ไต้หวัน มีข้าหลวงญี่ปุ่นปกครอง

ภูมิประเทศ หมู่เกาะเหล่านี้ มีภูเขาไฟที่ยังไม่ดับ
มากกว่า ๕๐ ลูก ภูเขาไฟลูกที่มีชื่อเสียงมากที่สุด เรียกว่า
ฟูจิยามา (ตั้งอยู่ในเกาะฮนชิโอ) สูงประมาณ ๓,๖๐๐ เมตร
บนยอดเขามีหิมะปกคลุม ภูเขาเป็นต้นน้ำของญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่น

๔/๑ ของเกาะเป็นทกเขา เหตุฉะนั้นทกเป็นทวีปทะเลสาบ
หรือแม่น้ำน้อย มีแม่น้ำหลายแห่ง ซึ่งไหลเขี้ยว ถึงแม่น้ำ
แม่น้ำเหล่านี้ จะใช้สำหรับการชลประทาน หรือการ
คมนาคมไม่ได้ แต่ก็ยังได้อาศัยกำลังน้ำ ดังที่กระทำกัน
ในประเทศสวีเดนและนอร์เว

อากาศ อากาศของญี่ปุ่นเป็นอากาศชนิดที่มีตามแถบ
เกาะ แต่อากาศเหล่านี้ยังแตกต่างกันตามระยะของเส้นรุ้ง
ซึ่งอยู่ใกล้หรือไกลจากศูนย์สูตร ลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้
เกิดมีอากาศชนิดต่าง ๆ ก็คือ (๑) เพราะเกาะตั้งอยู่
ทางทิศตะวันออกของทวีปเอเชีย ฉะนั้นจึงมีลมหนาวจาก
ทางทิศเหนือของจีนพัดมาในฤดูหนาว ทำให้อากาศใน
ญี่ปุ่นหนาวและแห้งแล้ง (๒) เพราะกระแสน้ำร้อน
กุโรชิโว พาน้ำที่ร้อนจากทะเลในแถบศูนย์สูตรไปทางเหนือ
ทำให้อากาศทางทิศใต้และทางทิศตะวันออกของญี่ปุ่นอบอุ่น
แต่กระแสน้ำเย็นจากมหาสมุทรอาร์กติก กระทำให้หมู่เกาะ
กุโรลู ซึ่งอยู่ทางเหนือหนาวจัด

อากาศและภูมิประเทศที่เป็นเกาะกระทำให้อากาศเป็น
อยู่ดังที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ อากาศหนาวแห้งทำให้ชาวญี่ปุ่น
แข็งแรงและอดทน ทะเลทำให้เป็นกะลาสี ถ่านหิน

เหล็ก และป่าไม้ ได้ช่วยในการทหารเรือและการตัด
กรรม. ฝนตกชุกตามภูเขา จำนวนน้ำฝนกีดเฉลี่ยในบ้น
ประมาณ ๑๔๗ เซ็นติเมตร

พืชผลที่เกิดขึ้น มีเข้างของงอกงามในทชนและ

ในตอนใต้ อากาศร้อนในฤดูร้อน มีฝ้าย ยาสูบ และใบ
หม่อน ซึ่งญบุนใช้เลี้ยงตัวไหม และส่งไหมไปขายต่าง
ประเทศ ตามเชิงเขามป่าไม้ ปลุกต้นชากันมาก พืชอื่นๆ
มี การบูร ป่าน และถั่ว. ตามทะเลที่อยู่รอบๆ มีการ
หาปลา ซึ่งเป็นอาหารสำคัญของญบุน

โลหธาตุ มีมาก ถ่านศิลาและเหล็กได้ช่วยเขยิบ
ฐานะของญบุนขึ้นเป็นประเทศมหาอำนาจ และทำให้การ
สร้างรถไฟตก. ในประเทศมีทองแดงมาก มีดินเหนียว
สำหรับทำถ้วยชาม มีกำมะถันสำหรับทำกะสุนดินปืนและ
ทำไม้ขีดไฟ

สินค้าขาออก ที่สำคัญ คือไหมดิบ ผ้าไหม ด้าย
ผ้าด้าย ถ่านศิลา ทองแดง ไม้ขีด ใบชา น้ำตาล ข้าว
และ เสือ

พลเมือง ตามเกาะดังกล่าวแล้วมีพลเมืองอยู่หนา
แน่น พลเมืองทั้งหมดมีประมาณ ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

ศาสนา ศาสนาสำคัญ คือ พุทธศาสนา และ
ศาสนาอื่นใด

การศึกษา มีพระราชบัญญัติบังคับให้เด็กเล่าเรียน
หนังสือ มีมหาวิทยาลัยหลายแห่ง

การทหาร มีทหารบกและทหารเรือแข็งแรง

การปกครอง ประเทศญี่ปุ่นมีราชาราชปกครองอยู่ได้
กฎหมาย ราชาราชพระองค์นี้มีอำนาจที่จะกระทำสงคราม
เล็กสงครามและเซ็นสัญญา และมีอำนาจที่จะออกกฎหมาย
พร้อมด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา. รัฐสภามี ๒ คือ
สภาขุนนาง และ สภาผู้แทนราษฎร ผู้ที่จะเป็นสมาชิก
ในสภาผู้แทนราษฎร ราษฎรเป็นผู้เลือก

เมืองสำคัญ

โตเกียว อยู่ในเกาะ ฮนชูโอ เป็นเมืองหลวงของ
ญี่ปุ่น เป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งในโลก เป็นเมืองที่ทำ
การตัดกรรมมาก ทำไม้ขีดไฟ และทำการวิศวกรรม.
เมืองท่าของกรุงโตเกียว คือเมือง โยโกฮาม่า เป็นเมือง
ท่าสำคัญของญี่ปุ่น มีท่าเรือและเป็นศูนย์กลางของสินค้า
ที่มาจากต่างประเทศ เรือที่ออกจากเมืองนี้ได้ไปทั่วโลก

โอซากา อยู่ในเกาะ ฮนชูโอ เป็นเมืองที่ใหญ่เป็น
ที่สอง ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทั้งสามแห่งหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าทะเล

ภายใน เป็นศูนย์กลางของสินค้าใบชา เข้า และสินค้า
ที่ทำงาน เช่นผ้าด้าย เป็นต้น

กิโอะโต เป็นเมืองหลวงเก่า เป็นเมืองที่สวยงาม
ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น มีพระราชวังและโบสถ์หลายแห่ง

โกเบ เป็นเมืองท่าสำคัญ เป็นที่สองในญี่ปุ่น เป็น
ที่ส่งสินค้าของ โอซากา และ กิโอะโต

นาทาสากิ เป็นเมืองสำคัญในเกาะ กะยุชู มีท่าเรือ
ดี อยู่เร็วดี ที่สำหรับต่อเรือดี ๆ และมีการวิศวกรรม. และ
โดยเหตุที่เมืองนี้ตั้งอยู่ใกล้กับถ้ำอันอุดม ฉะนั้นจึง
เป็นสถานที่สำหรับเรือกลไฟจอดรับถ้ำอันศิลา

ฮาโกดาเตะ เป็นเมืองสำคัญของ ฮอกไกโด หรือ เยโซ

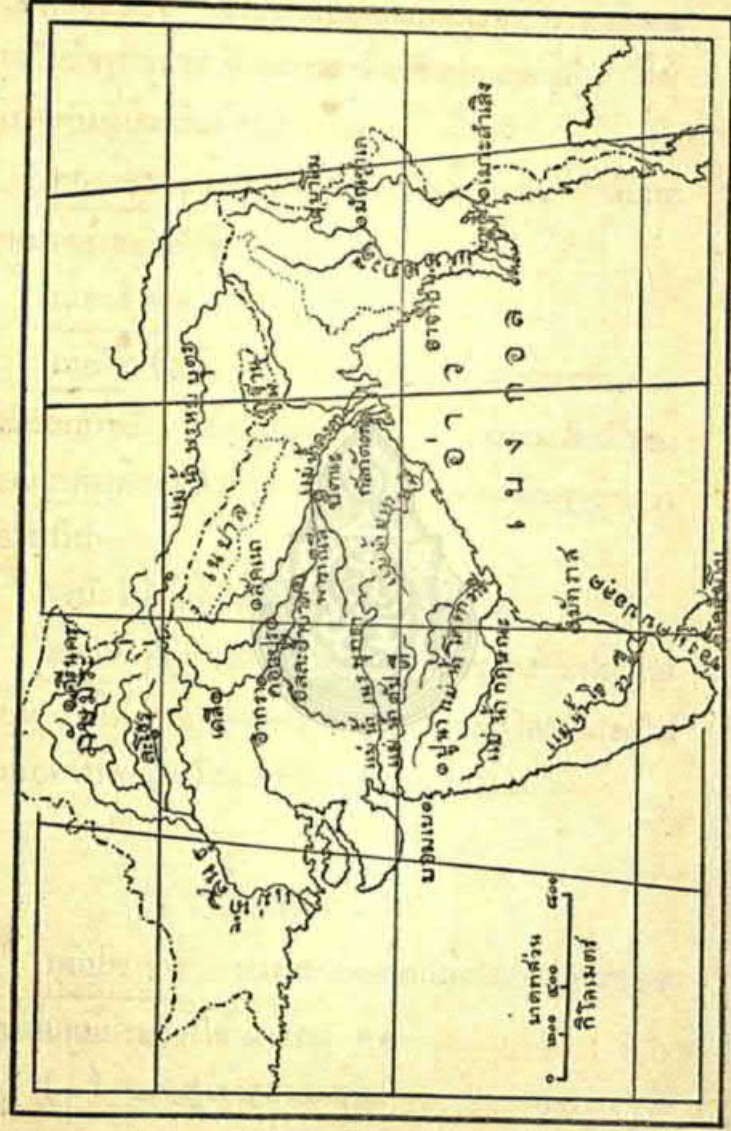
มณฑลเกาหลี่ (ไซเต็น)

ภูมิประเทศ เกาหลี่เป็นคาบสมุทรเต็มไปด้วยภูเขา
อยู่ระหว่าง ทะเลญี่ปุ่น และ ทะเลเหลือง มีภูเขาสูงประ-
มาณ ๑,๘๐๐ เมตร เป็นเทือกกลางมาลงมณฑลเกาหลี่

พืชผล มณฑลนี้มีทราบเป็นทบวิบุรณ์ เหตุฉนั้น
จึงอุดมไปด้วยพืชพันธุ์ มี ข้าว ชา อ้อย หม่อน ผ้า-
ยาสูบ และถั่วต่าง ๆ

การปกครอง เดิมเคยเป็นอิสระ มีกษัตริย์ปกครอง

ประเทศอินเดีย

มาหลายศตวรรษ ฟังไปพร้อมกับญี่ปุ่นเมื่อพุทธศักราช ๒๔๕๓
และในปัจจุบันจัดเป็นมณฑลหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น มีผู้
ว่าราชการญี่ปุ่นเป็นผู้ดูแล

พลเมือง มีประมาณ ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ คน นับถือ

ศาสนาคล้ายกันกับจีน

เมืองสำคัญ

เกอโจ (หรือ Seoul เซาล์) เป็นเมืองหลวงของ
มณฑลเกาหลี่ ตั้งอยู่ในที่เหมาะสม เพราะมีแม่น้ำผ่าน
ทราบมาทางทิศตะวันตกของภูเขา เวลาคือเป็นศูนย์กลาง
ของรถไฟ

เซมัลโป เป็นเมืองท่าของเมืองเกอโจ

ฟุसान อยู่ทางใต้ เป็นเมืองท่าตั้งอยู่ใกล้กับประเทศ
ญี่ปุ่น ติดต่อกับเมืองฮาร์บินในแคว้นแมนจูโดยทางรถไฟ
ซึ่งแยกจากทางรถไฟสายแมนจู-ไซบีเรีย

~~~~~
ประเทศอินเดีย

ภูมิประเทศ ประเทศอินเดียแบ่งออกตามลักษณะ
ของพื้นภูมิประเทศได้ ๓ แถบ คือ

(๑) แถบภูเขาตอนเหนือ

(๒) แถบแผ่นดินสูงเตี้ยคาน

(๓) ทราบแถบลุ่มแม่น้ำคงคาและแม่น้ำสินธุ

อากาศ ในฤดูหนาวไม่หนาวนัก เพราะมีภูเขาหิมาล้อย
อยู่ทางเหนือกันไม่ให้ลมหนาวพัดลงมา ลมมรสุมตะวันตก
เฉียงเหนือ ซึ่งพัดมาในฤดูหนาว เป็นลมที่แห้งแล้ง
เว้นแต่ถ้าลมพัดข้ามทะเลจะหอบเอาฝนมาด้วย

ในฤดูร้อน ลมพัดมาจากมหาสมุทรอินเดียทางทิศใต้
แต่เป็นด้วยโลกหมุน ลมที่พัดมาที่ประเทศอินเดีย จึง
เป็นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมหอบเอาฝนมาตกที่
ภูเขาหิมาลัยตะวันตก และพัดข้าม แผ่นดินสูงเตี้ยคาน และ
อ่าวเบ็งกอล ไปปะทะกับภูเขาใน มณฑลฮิสซัม ที่มณฑล
แถบนี้และแถบภูเขาหิมาล้อยมีฝนตกชุกที่สุด

ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศอินเดีย และ
ทางทิศตะวันออกของเกาะลังกา ฝนตกราวเดือนมกราคม
อีกด้วย คือ เวลาที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดกลับมา

พืชผล ตามแถบภูเขาหิมาลัยตะวันตก อดุมไปด้วย
ไม้สัก ตามที่ราบที่ฝนตกชุก และที่ที่ได้อาศัยการชล
ประทาน มีการปลูกข้าว ข้าวสาลีปลูกในฤดูหนาว ข้าว
ฟ่างปลูกในแถบที่ดินไม่สู้ดี พืชอื่น ๆ มีน้อย คราม ยาสูบ

และฝน ต้นชา ปลูกตามแถบภูเขาหิมาลัยและตามแถบ
 ทชัน เช่นใน มณฑลฮัสสัม และใน เกาะลังกา กาแฟ
 ปลูกมากทางทิศตะวันออกของภูเขาหิมาลัยตะวันตกและในเกาะ
 ลังกา ฝ้ายและป่าน ก็เป็นพืชสำคัญ ป่านปลูกตามแถบ
 ปากแม่น้ำคงคาใน มณฑลเบ็งกอล แถบ แผ่นดินสูงเด็ค
คาน มีดินดำ ซึ่งสามารถจะขังน้ำไว้ได้ เป็นที่ต้นฝ้ายขึ้น
 ได้ดั่งอกงาม

พลเมือง มีประมาณ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ คน มีหลาย
 ชาติ พูดภาษาต่าง ๆ กัน และแบ่งออกเป็นหลายชั้น คน
 ชั้นหนึ่ง ๆ จะแต่งงานกับคนอีกชั้นหนึ่งไม่ได้ ขนบธรรมเนียม
 และเครื่องแต่งกายทั้งศาสนาที่ต่าง ๆ กัน แต่พวก
 เหล่านี้อยู่ใต้รัฐบาลเดียวกัน และต้องกระทำตามกฎหมาย
 ของบ้านเมืองอย่างเดียวกัน

(๑) แถบภูเขาตอนเหนือ

เทือกภูเขาหิมาลัยกว้างที่สุดทางทิศตะวันตก ประมาณ
 ๔๐๐ ถึง ๕๘๐ เมตร ทางทิศตะวันออกแคบที่สุด เทือก
 ภูเขาสูงประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร ถึง ๕,๔๐๐ เมตร และมี
 ยอดเขาที่สูงกว่า ๘,๒๐๐ เมตรมากกว่า ๔๐ ลูก ช่องเขา
 โดยมากสูงไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ เมตร ช่องเขาที่สูงที่สุด
 ที่ใช้สำหรับข้ามไปมา สูงประมาณ ๖,๐๐๐ เมตร

ภูเขาหิมาลัยมีหลายเทือก มีช่องเขาสูง ๆ อยู่ใน
 ระหว่างเทือกเขา เทือกภูเขาหิมาลัยที่สำคัญ อยู่ใต้
บริเวณแม่น้ำสินธุ และ พรมบุตร และมียอดเขาที่สูง
 ที่สุดคือ ลานังกะบรพต สูง ๘,๕๘๐ เมตร อยู่ใน กัษมีร์
 ยอดเขา ดาวาตากิรี สูง ๘,๐๕๐ เมตร เอฟเวอร์เลส สูง
 ๘,๓๐๐ เมตร และ กันชินชัง สูง ๘,๔๐๐ เมตร ยอดเขา
 เหล่านี้ อยู่ในแคว้น เนปาล ทั้งหมด ใต้เทือกเขาใหญ่
 มีเทือกเขาเตี้ย ๆ และล้อมทลุ่มใน กัษมีร์ อยู่รอบ ทางด้าน
 ใต้ของภูเขาหิมาลัยมีฝนตกชุก ในตอนกลางและตอน
 ตะวันออกมี พืชพันธุ์ กล้วย ๆ กับ แดง ร้อนใน ที่สูง แต่
 ๕๐๐ เมตร แต่ที่สูง ๒,๑๐๐ เมตรขึ้นไปเป็นป่าไม้ผลัดใบ
 และที่สูงแต่ ๓,๖๐๐ เมตรขึ้นไป มีพืชพันธุ์อย่างมีใบ
 เขียวชะอุ่ม สูงกว่ามัตนไม้เตี้ย ๆ และหญ้า พืชพันธุ์
 ยังมีน้อยจนถึงเส้นหิมะ ใน สิจิม ซึ่งสูงตั้งแต่ ๒,๑๐๐
 เมตร ถึง ๒,๔๐๐ เมตร เป็นป่าไม้ดอกส่งดงาม ต่างกัน
 กับยอดเขาที่ปกคลุมไปด้วยหิมะที่อยู่ถัดไป ในทางทิศ
 ตะวันตกเฉียงเหนือฝนไม่ตก และในกัษมีร์มีป่าไม้หนา
 แน่นทางด้านทิศเหนือมากกว่าทางด้านทิศใต้ เพราะมีหิมะ
 อยู่ในหน้าร้อน และความร้อนของฤดูร้อนไม่สู้แรงนัก

แม่น้ำใหญ่ ๆ แลบน เกิดจากภูเขาหิมาลัยตอนกลาง
ใน ทิเบต ทะเลสาบ มานัส คือที่เราเรียกกันว่า สระ
อโนดาต อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของกัมมัวร์ และอยู่
ใกล้ที่เกิดของ แม่น้ำสินธุ พรมบุตร และ โคกระ ซึ่ง
เป็นสาขาของ แม่น้ำคงคา แม่น้ำสัตเลจ ซึ่งเป็นสาขาของ
แม่น้ำสินธุ ไหลจากทะเลสาบนี้ แม่น้ำนี้เมื่อไหลขนานกับ
แม่น้ำคงคาผ่านเทือกภูเขาทางทิศใต้ มีฝั่งสูงชัน อยู่ทาง
ทิศตะวันตกของ สินธุ

กัมมัวร์ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ อยู่ระหว่าง
อาฟฆานิสถาน กับ ทิเบต และยื่นไปทางทิศเหนือ ไปทาง
ภูเขาการาโกรัมและพรมแดนของ แคว้นสินเกียง ฝ้าห่ม
กัมมัวร์ทำจากขนแพะของประเทศนี้ และน้ำหอมทำจาก
ดอกกุหลาบ

ศรีนคร เป็นเมืองหลวงของแคว้นกัมมัวร์

(๒) แถบแผ่นดินสูงเตี้ยคาน

เตี้ยคาน เป็นคาบสมุทรของอินเดีย การคมนาคม
ในแถบนี้ไม่ดี. ทะเลทรายถาร ทำให้การคมนาคมระหว่าง
แม่น้ำสินธุ และที่ราบใกล้เคียงลำบาก หน้าผาของภูเขา

ทิศตะวันตกสูงชันมีป่าไม้หนาแน่นขัดขวางต่อการเข้าไป
ภายในตอนกลางของประเทศทางทะเลอาหรับ และแม้ที่
ราบสูงจะค่อยลาดลงไปทาง อ่าวเบ็งกอล ก็ดี แต่กระนั้น
ฝั่งทะเลก็ยังคงเป็นทรายและไม่มีท่าเรือดี ๆ

ตอนเหนือของเต็คกาน มัญจาอรวุลลี สูงชันขึ้น
จาก ทะเลทรายถาร

แม่น้ำ เนรพุททา และ ตปตี ไหลลงสู่ทะเลทางทิศ
ประจิม ส่วน แม่น้ำ โสน และ มหานที ไหลลงสู่ทะเลทาง
ทิศตะวันออก ทางทิศเหนือของแม่น้ำเนรพุททา มี ภูเขา
วินชยะ และทางทิศใต้ มีภูเขา มหาเดโอ (= เทโว) และ
สัตปุร มีชะวากเขา ขันทวา ได้แยกภูเขาทั้งสองออกจากกัน
ชะวากเขานี้เป็นทางเดินของกลุ่มแม่น้ำเนรพุททา ไปที่แม่น้ำ
ตปตี ซึ่งไหลไปตามด้านทิศใต้ของภูเขา สัตปุร ได้แม่น้ำ
ตปตี มีแม่น้ำ โคทาวารี กฤษณะ โจวารี และ แม่น้ำ
อื่น ๆ ไหลไปทางทิศตะวันออก ผ่านที่สูง มีน้ำตก น้ำตก
ของแม่น้ำ โจวารี ใช้ในการทำเครื่องไฟฟ้า ในตอนปากแม่น้ำ
นี้เป็นแผ่นดินสันดอน มีการชลประทาน สำหรับใช้ในการ
การปลูกข้าว มีคนอยู่หนาแน่น

ที่ลุ่มของแม่น้ำอยู่ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ทำให้การคมนาคมจากทิศเหนือไปทิศใต้ลำบาก จังหวัด
ไฮดระบาด อุดมไปด้วยถ่านหิน ในจังหวัดโมไฮรีทองคำ

ทางฝั่งทะเลทิศตะวันตกมีทางเดินหลายสายจาก อ่าว
แคมเบ ทางหนึ่งไปทางทิศเหนือ อยู่ระหว่างเชิงภูเขา
อรุสและชายทะเลทรายถาวร เป็นทางที่ไปเมือง เดลี
และ แม่น้ำคงคา อีกทางหนึ่งไปทาง สุรัต ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ปาก
แม่น้ำคัปตี เป็นท่าเรือสำหรับทำการค้ากรรมของอังกฤษ
ตั้งขึ้นเมื่อต้นศตวรรษที่ ๒๒ แห่งพุทธศักราช. อีกทางหนึ่ง
เป็นทางเดินผ่านแผ่นดินสูงไปตามแม่น้ำคัปตีไปยัง ชะวาก
เขาชันทวา และทางที่จะไปถึงต้นแม่น้ำเนรพุททา และข้าม
แผ่นดินสูงไปเมือง อัลละฮาบาด ซึ่งตั้งอยู่ที่ แม่น้ำยมนา
และคงคาบรรจบกัน.

บอมเบ เป็นเมืองที่ไม่มีทางข้ามภูเขาขัด แต่มีท่า
เรือดี ๆ เมื่อได้ทำถนนและทางรถไฟขึ้นไปทางที่ชันและ
ได้เปิด คลองสุเอซ แล้วกลายเป็นเมืองที่สำคัญของอินเดีย
ทางทิศตะวันตก ได้ส่งฝ้ายจาก เด็คกัน และ คุชรัต ไป
ต่างประเทศบ้าง นอกนั้นก็ขึ้นและทอเป็นผ้า ปูนา (Poona)
ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก เป็นศูนย์กลางของทางข้ามแผ่นดิน
สูงเด็คกัน และเป็นศูนย์กลางของพวก มรัต (Maratha).

ทางทิศใต้ เป็นทางเค็รทางชะวากเขา บัลฆัต ซึ่งอยู่
ระหว่าง เขานิลคีรี และ อนามาลิ

ช่องแคบปอลค ระหว่างแผ่นดินในอินเดียและ
ลังกา เป็นที่ต้นเค็รเรือไม่ได้ เรือที่จะไปอ่าวเบ็งกอล
ต้องเค็รอ้อมเกาะ ตามฝั่ง โคโรมันเตล มีเมืองท่าคือ
มัทราส เป็นท่าเรือที่ได้สร้างขึ้น ตั้งอยู่ในที่เหมาะในท่าม
กลางของที่ราบต่ำอันอุดม อยู่ทางเค็รจากทางทิศใต้ทาง
ชะวากเขา บัลฆัต ไปบรรจบกันกับทางเค็รจากทิศเหนือทาง
ต้นของ แม่น้ำกฤษณะ และ เป็นเนอร ที่บริเวณปากแม่น้ำ
คงคาที่ดินเป็นที่ดินสันดอน มี แม่น้ำฮุกลิ ซึ่งเป็นสาขา
ของแม่น้ำคงคา เมืองกัลกัตตา เป็นเมืองท่า

(๓) ก. ที่ราบต่ำในลุ่มแม่น้ำสินธุ

สาขาของแม่น้ำสินธุทั้งหมด เกิดจาก ภูเขาหิมาลัย
และ ภูเขาฮินดูกูช แม่น้ำเจล์ม ขินาบ ราว บแอส
และ สุตเลซ ไหลผ่าน มณฑลปัญจาบ หรือแผ่นดิน
ของแม่น้ำทั้งห้า ในฤดูใบไม้ผลิน้ำเกือบแห้ง แต่ถ้า
แม่น้ำกว้างใหญ่และน้ำไหลเชี่ยว เมื่อหิมะละลายในฤดู
ร้อน เขาได้ทดน้ำในแม่น้ำเข้าคลอง ทำให้ที่แห้งแล้ง
กลายเป็นที่เพาะปลูกเข้าสาละ และได้ส่งเข้าสาละไปลงเรือ

กลไฟที่ เมืองกระเซ ซึ่งเป็นเมืองท่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของแผ่นดินสันดอน

เมืองในมณฑลปัญจาบ อยู่ในที่ที่อุดมในบริเวณแม่น้ำหรือตามทางเดินที่ติดต่อกับแม่น้ำ. เปศวาร์ ตั้งอยู่ในทางที่จะไป ชะวากเขาโกมาร เมืองมูลตัน ตั้งอยู่ใกล้กับที่แม่น้ำทั้งห้ามาบรรจบกัน ซึ่งเป็นทางเดินระหว่างทิศเหนือกับทิศใต้ และมีเมืองหลายเมืองตั้งขนานกับเชิงภูเขาหิมาลัย ซึ่งอยู่ตอนต้น ๆ ของแม่น้ำทั้งห้า ลโฮอร์ และ อมฤตสระ เป็นเมืองสำคัญ ลโฮอร์ เป็นเมืองหลวงของมณฑลปัญจาบ และเป็นศูนย์กลางของรถไฟและการตัดถลุง อมฤตสระ เป็นเมืองสำคัญในมณฑลปัญจาบ และเป็นศูนย์กลางของศาสนาของพวก ลีช มีการทำผ้าไหมและผ้าอื่น ๆ เมืองที่สำคัญที่สุดคือ เดลี ตั้งอยู่ระหว่างแผ่นดินอุดม ทะเลทราย ที่ราบและแผ่นดินสูง เพราะฉะนั้นจึงเป็นศูนย์กลางของการคมนาคม และเป็นเมืองหลวงของประเทศอินเดีย

แม่น้ำสินธุตอนใต้ ไม่มีสาขาที่นับว่าสำคัญ เว้นแต่ฤดูร้อนแล้วไม่มีน้ำ เมืองสำคัญ คือ ไฮดระบาด เป็นเมืองหลวงเก่าของมณฑลสินธุ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของแผ่นดินสันดอนที่ปากแม่น้ำสินธุ ซึ่งลำบากในการ

เดิรเรือ เมืองท่าค้อ เมืองกระษั

(๓) ข. ที่ราบต่ำในลุ่มแม่น้ำคงคา

ที่ราบต่ำในลุ่มแม่น้ำคงคาต่างกันกับที่ราบต่ำในลุ่มแม่น้ำสินธุ เพราะได้รับฝนในฤดูร้อน และทำการชลประทานได้มากจากลุ่มแม่น้ำและสาขาแม่น้ำนั้น ที่ราบต่ำนี้เป็นทางเดิรจากทิศเหนือไปทิศใต้ เป็นที่ทำกรเพาะปลูกมาแต่ครั้งโบราณ และมีพลเมืองอยู่หนาแน่น เมืองโบราณที่สวยงามมีมาก เมืองเหล่านั้นโดยมากทำเครื่องนุ่งห่มอย่างประณีต และทำการโลหะ ทั้งทำการหัตถกรรมอย่างใหม่ โดยเหตุที่เป็นเมืองที่มั่งคั่งสมบูรณ์ มีข้าศึกมาข้ายทางทิศเหนือเนื่อง ๆ ส่วนการรบพุ่งของอังกฤษนั้น มาทางทะเล

แม่น้ำยมนาเป็นสาขาสำคัญของแม่น้ำคงคา ไหลไปทางทิศตะวันตก ผ่านเมือง เดลี และ อากรา ทั้งสองเมืองนี้ยังมีอนุสาวรีย์ที่พวก มอกล ได้สร้างไว้ ถัดเมือง อากรามา แม่น้ำซัมบัต ไหลมาจาก แผ่นดินสูงมอลวา ในเต็คคาน ซึ่งมีการเพาะปลูกฝ้ายและฝิ่นมาก อัสละฮาบาดตั้งอยู่ที่แม่น้ำซัมบัต ซึ่งไหลมาบรรจบกับแม่น้ำคงคา เป็นศูนย์กลางของรถไฟ

คอนปัว ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำคงคา เป็นเมืองที่มี

การหัตถกรรมและการพาณิชย์มาก

ลักเนา ตั้งอยู่บนสาขาของแม่น้ำคงคา เป็นเมือง
หลวงของ มณฑลอูร

พาราณสี เป็นเมืองต้นบ่อของพวกพราหมณ์ มี
การหัตถกรรมทั้งอย่างเก่าและใหม่ นอกเมืองนี้ออกไป
ยังมีพระสถูปสำคัญที่ตำบลสรนาถ ซึ่งพระเจ้าอโศกสร้าง
ไว้เป็นที่หมายแห่งมฤคทายวันโบราณ อันเป็นที่ตรัสรู้
ของพระพุทธเจ้า

ปัตนะ เป็นเมืองที่อยู่ถัดไปด้วย พัน ครัว และ
เข้า เมืองนครังโบราณเรียกว่า ปาฏลิบุตร ซึ่งเป็นนคร
หลวงของพระเจ้าอโศกมหาราช

กัลกัตตา ตั้งอยู่บน แม่น้ำฮูกลี อยู่ห่างจากทะเล
ประมาณ ๑๒๘ กิโลเมตร เป็นเมืองที่รับสินค้าที่ส่งมาจาก
แถบ แม่น้ำคงคาและพรหมบุตร

เกาะลังกา

ที่ดินทางทิศเหนือของเกาะลังกาเป็นที่ราบ ปลูกข้าว
ยาง มะพร้าว ทางทิศใต้เป็นที่สูงประมาณ ๒,๔๕๐ เมตร
ตามที่ชันในแถบที่มีน้ำบริบูรณ์ ปลูกต้นชาซึ่งเป็นสินค้า

สำคัญแทนกาแฟ ต้นควีนินและโคโคก็ปลูกเหมือนกัน

เกาะลังกาใต้แยกออกจากรัฐบาลอินเดีย เป็นเมือง
ขึ้นของอังกฤษ มีพลเมืองประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

โคลัมโบ ตั้งอยู่ทางฝั่งทิศตะวันตก เป็นที่ส่งสินค้า
ของเกาะลังกา เป็นสถานีของเรือที่มาจาก ทวีปยุโรป ทาง
คลองสุเอซ ก่อนที่จะไปทาง ทิศตะวันออก ของ ทวีป
เอเชีย และ ออสเตรเลีย และเป็นที่รับถ่านหินด้วย

ประเทศพม่า

พม่าอยู่ทางทิศประจิมของ คาบสมุทรอินโดจีน ซึ่ง
ขึ้นไปทางทิศอาคเนย์ของทวีปเอเชีย ลงไปทาง มหาสมุทร
อินเดีย ระหว่าง อ่าวเบงกอล และ ทะเลจีน, เป็นมณฑล
ใหญ่อยู่ทางทิศบูรพาที่สุดของอาณาจักรอินเดีย และอยู่ใน
ความปกครองของอังกฤษ

เนื้อที่ ประมาณ ๖๐๓,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่ง
ซึ่งเป็นของอังกฤษ ๔๓๗,๗๐๐ ตารางกิโลเมตร และเป็น
ของพวกพม่าเมืองประมาณ ๑๖๖,๑๐๐ ตารางกิโลเมตร ส่วน
ยาวที่สุดประมาณ ๑,๘๒๐ กิโลเมตร และส่วนกว้างที่สุด
ประมาณ ๘๐๐ กิโลเมตร

ภูมิประเทศ มีลุ่มแม่น้ำยาว อยู่ระหว่างเทือกภูเขา
ซึ่งยื่นไปจากทางทิศเหนือจนถึงทางใต้ที่สุด และมีที่ราบ
อย่างกว้างขวางตามฝั่งทะเล มีแม่น้ำสามสายไหลผ่านที่
ลุ่มลงสู่ทะเล คือ แม่น้ำ เอราวดี ซึ่งมีสาขาชื่อ ชินดวิน
แม่น้ำ สะโตง และ แม่น้ำ สาละวิน แผ่นดินสันดอน
ของแม่น้ำเอราวดี เป็นที่ราบกว้างขวางตั้งอยู่ริมฝั่งทะเล
และเป็นที่ราบบริบูรณ์ ที่แคบ ๆ ตามริมฝั่งทะเลติดต่อกัน
และยาวประมาณ ๑,๘๒๐ กิโลเมตร

อากาศ ตอนที่อยู่เหนือเส้นขนานตติระขัรขั ๒๐ องศา
ขึ้นไปเรียกว่า พม่าเหนือ ส่วนทางใต้ เรียกว่า พม่าใต้
พม่าเหนือแบ่งออกเป็น ๒ ตอน แถบประจิม หรือ แถบ
ฝั่งทะเล มีฝนตกประมาณ ๑,๗๕๐ มิลลิเมตร แถบภายใน
แผ่นดิน มีเทือกภูเขาสูง ๆ ทางทิศประจิม กันไม่ให้ลม
มรสุมหอบเอาฝนมา เป็นแถบที่แห้งแล้ง เป็นแผ่นดิน
สูงมีฝนตกประมาณ ๘๒๕ มิลลิเมตร

พม่าใต้ ก็แบ่งออกเป็น ๒ ตอนเช่นเดียวกัน
ตอนริมฝั่งทะเล ได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เต็มที่ มี
ฝนตกประมาณ ๔๕๐ เซนติเมตร อย่างเดียวกันกับทางทิศ

ตะวันตกของอินเดีย ตอนภายใน อากาศไม่แห้งแล้ง มี
ฝนตกประมาณ ๑๕๕ เซนติเมตร แต่ฝนตกไม่ชุกเหมือน
แถบริมฝั่งทะเล

พืชผล ตามภูเขาปลูกธัญพืชด้วยไม้ไผ่ ซึ่งเป็น
ไม้มีราคา ต้นไม้เมื่อโค่นแล้วล่องแพลงมาตามลำแม่น้ำ
ที่เมืองท่าใหญ่ๆ ซึ่งตั้งอยู่ตามปากแม่น้ำ และส่งไปขาย
ต่างประเทศ. เข้า ปลูกมากตามลุ่มแม่น้ำและตามทิวเขาใน
แผ่นดินสันดอน พืชอย่างอื่นก็มีอีก เช่น ฝ้าย มีมาก
ใน มณฑลเงี้ยว (Shan state) ได้ทำการเพาะปลูกและ
จัดการเก็บเป็นอย่างดี ยางรับเบอร์เป็นสินค้าสำคัญขึ้น

แม่น้ำ เอราวดี เป็นแม่น้ำใหญ่ในพม่า เกิดจาก
เขาทางเหนือของ ปัตทัก และได้น้ำจากหิมะละลาย เรือ
เดินได้ประมาณ ๑,๒๘๐ กิโลเมตรจากปากแม่น้ำ มีเมือง
สำคัญๆ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำ สาขาที่สำคัญ คือ แม่น้ำ
ชินดวิน เป็นแม่น้ำใหญ่และลึก. แม่น้ำเอราวดีมีแผ่นดิน
สันดอนใหญ่ทางปากน้ำ และที่ปากแม่น้ำสำคัญทั้งสอง
แห่งนี้มีเมืองท่า พะสิม และ ย่างกุ้ง ตั้งอยู่

แม่น้ำ สาละวิน ยาวกว่าแม่น้ำเอราวดี เกิดจาก
ทิเบต แต่ทางน้ำแคบกว่า มีกระแสน้ำไหลเชี่ยว ใช้ใน

การเดินเรือไม่ได้ ในตอนใต้ แม่น้ำไหลผ่านที่ราบกว้างใหญ่ มีทุ่งนา แม่น้ำยาวประมาณ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร

แม่น้ำ สะโตง ต้นเป็นแห่งๆ มีแก่งอยู่ตามทางเดินของน้ำ ที่ปากแม่น้ำขนาดใหญ่ และเมื่อถึงเวลาน้ำขึ้น น้ำได้ไหลขึ้นไปโดยรวดเร็วจาก อ่าวมะตะมะ แม่น้ำนี้ใช้ในการเดินเรือไม่ได้ ยาวประมาณ ๕๖๐ กิโลเมตร

โลหธาตุ สำคัญคือตะกั่วและหยก น้ำมันก๊าสหาได้เป็นจำนวนมาก และส่งไปขายที่อินเดีย

พลเมือง ของประเทศพม่า อยู่ในจำพวก มองโกเลีย หรือพวกผิวเหลือง มีหลายชาติ พูดสำเนียงแตกต่างกัน ชาติที่สำคัญคือ ชาวจีน อยู่ทางทิศเหนือ เงี้ยว อยู่ตอนกลาง และ กะเหรี่ยง อยู่ตอนใต้

เมืองสำคัญ

อาจาบ (Akyab) เป็นเมืองสำคัญที่ ๔ ในพม่า เป็นเมืองท่า มีท่าเรืออยู่ตามฝั่งทะเลตะวันตก ส่งสินค้าเข้าออกไปต่างประเทศมาก

อังวะ ตั้งอยู่บนแม่น้ำ เอราวดี ในพม่าเหนือ เป็นเมืองหลวงเก่า เดียวนี้เป็นตำบลหนึ่งเท่านั้น

พะสิม ตั้งอยู่บน แม่น้ำพะสิม ซึ่งอยู่ที่ปากแม่น้ำ

แห่งหนึ่ง ของแม่น้ำเอราวดี และห่างจากทะเลประมาณ ๑๒๘ กิโลเมตร ส่งสินค้าเข้าไปยุโรปเป็นจำนวนมาก เป็นท่าเรือดี เรือกลไฟใหญ่ๆ เข้าไปถึง

บาโม อยู่ในพม่าเหนือ มีอาณาเขตต์หน้าเมืองตามริมฝั่งแม่น้ำเอราวดี ยาวประมาณ ๖.๔ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากทะเลประมาณ ๑,๑๒๐ กิโลเมตร เป็นประตูสินค้าของจีนทางเหนือ

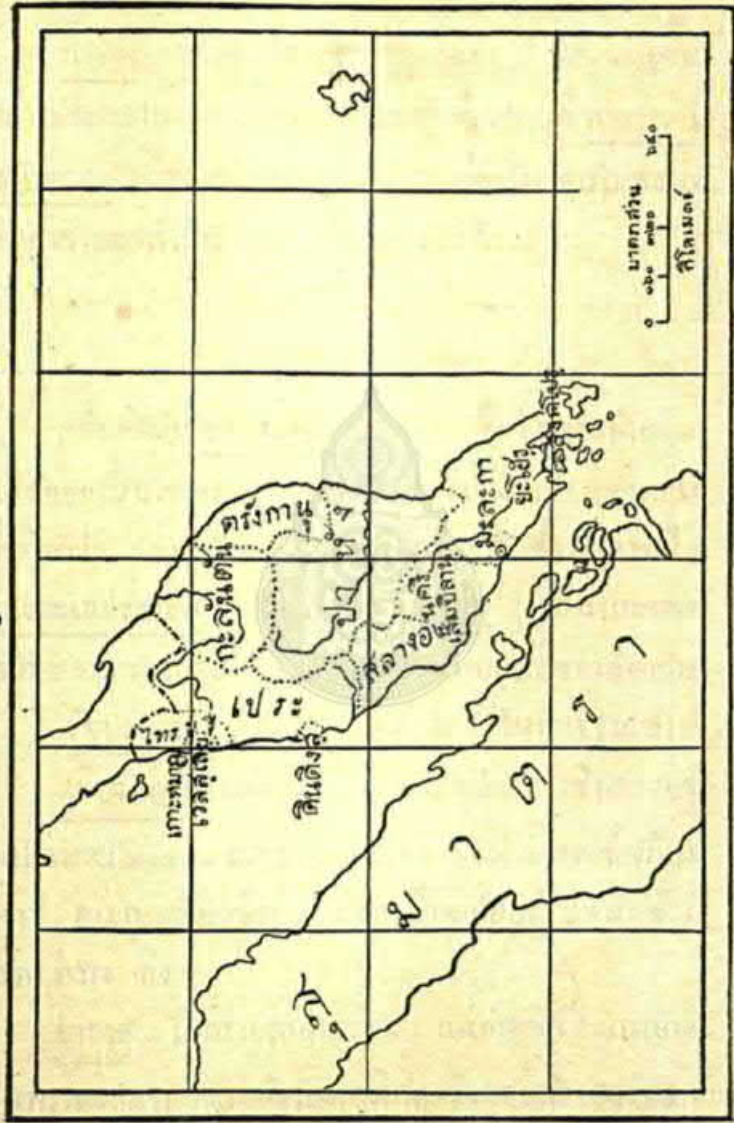
มัดทาเล เป็นเมืองหลวงของกษัตริย์ในพม่ามาก่อน ก่อนที่จะตกมาอยู่ในเงื้อมมือของอังกฤษ ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำเอราวดี ห่างจากย่างกุ้งโดยทางรถไฟประมาณ ๑,๓๓๔ กิโลเมตร มีพระราชวังงดงาม ซึ่งเป็นที่ประทับของกษัตริย์พม่า และมีพระเจดีย์งดงาม เป็นสถานที่สำหรับกองทหารบก อากาศแห้งแล้งและร้อน แต่สบายดี

เมะลาลัง เป็นเมืองท่าตั้งอยู่ที่ปาก แม่น้ำสาละวิน ห่างจากทะเลประมาณ ๔๕ กิโลเมตร มีโรงสีไฟสำหรับเลื่อยไม้และสีเขามาก และมีสินค้าไม้มาก ซึ่งล่องเป็นแพลงมาตามลำแม่น้ำจากป่า เพื่อส่งไปขายต่างประเทศ และมีสินค้าเข้าซึ่งขายได้เป็นจำนวนเงินประมาณปีละ ๑๐ ล้านรูป

แปร (Prome) เป็นเมืองใหญ่ อยู่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำเอราวดี ห่างจากย่างกุ้งประมาณ ๒๕๖ กิโลเมตร

มละญูของอังกฤษ

มีรถไฟติดต่อกับข้างกึ่ง

ข้างกึ่ง เป็นเมืองหลวงของพะม่า ได้เจริญขึ้น
อย่างประหลาด มีท่าเรือดี และมีสินค้ามาก มี พระเจดีย์
ชเวเวดากง หรือพระเกศธาตุ ซึ่งเป็นเจดีย์ทั้งดงามในพะม่า
สินค้าขาออกสำคัญ คือ ข้าว และ ไม้สัก

มณฑลของอังกฤษ

แผ่นดินใน คาบสมุทรมะลายู ซึ่งเป็นของอังกฤษ
แบ่งออกเป็นสามภาค คือ (๑) เมืองขึ้นของอังกฤษ
ที่เรียกว่า (The Straits Settlements) ตั้งอยู่ตามฝั่ง
ช่องทะเลมะละกา (๒) สหรัฐมะลายู เป็นประเทศ
ในคาบสมุทรมะลายู และอยู่ในความดูแลของอังกฤษ
(๓) รัฐมะลายู เป็นรัฐซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในสหรัฐมะลายู
ภูมิประเทศ แผ่นดินเป็นภูเขาติดกันเป็นเทือกลงมา
สูงประมาณ ๒,๔๐๐ เมตร และมีฝั่งทะเลทั้งสองข้างเป็น
ที่ราบ ตามภูเขาเป็นป่าทึบ มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ เช่น ช้าง
เสือ กวาง ฯลฯ

อากาศ ในที่ราบอากาศร้อน แต่อากาศร้อนเบาบาง
ลงเพราะมีลมจากทะเลพัดมาทางทิศตะวันออกและตะวันตก

ความร้อนหนาวไม่ค่อยต่างกันนัก ฝนตกชุกทั้งสองฤดู
 พืช ข้าว มะพร้าว มันสำปะหลัง อ้อย เป็นพืช
 ที่ขึ้นในที่ราบ. ที่เชิงเขาและที่หักร้างทางพงแล้วมีเครื่อง
 เทศ พารารับเบอร์ พริกไทย และกาแฟ ในป่ามีหวาย
 ไม้ไผ่ ยางกัตตาเปอรูชา น้ำมัน ยางไม้ และไม้ต่างๆ
โลหธาตุ มีดีบุก ทองคำ เหล็ก ทองแดง ปรัช
 ตะกั่ว เงิน สังกะสี และถ่านศิลา ดีบุกที่ขอยากกันใน
 ตลาดทั่วโลก ได้จากคาบสมุทรมะลายูราว $\frac{๓}{๕}$

สเตอร์ตส เสีตตุลเมนตุส

สเตอร์ตส เสีตตุลเมนตุส เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ
 ประกอบด้วย สิงคโปร์ เกาะหมาก รวมมณฑลเวลสุเลบู
 และดินดิงสุ และ มะละกา

หมู่เกาะโคคอส เกาะคริสตมาส ก็อยู่ใต้สเตอร์ตส
 เสีตตุลเมนตุส อาณาเขตต์ของเมืองขึ้นได้ขยายออกไปจน
 รวมเกาะลาบวนเข้าไว้ด้วย

การปกครอง ของเมืองขึ้นอยู่ในอำนาจของผู้สำเร็จ
 ราชการอังกฤษ มีสภาว่าการ และรัฐสภาช่วยจัดการ
 ปกครอง

เกาะสิงคโปร์ ยาวประมาณ ๔๓.๒ กิโลเมตร กว้าง
ประมาณ ๒๒.๔ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๕๕๕.๕๒ ตาราง
กิโลเมตร แยกออกจากแผ่นดินของคาบสมุทรมะลายู
โดยช่องแคบยะโฮร์ มีเกาะเล็ก ๆ หลายเกาะติดต่อกัน
รวมอยู่ในเขตเทศบาล มีพลเมืองประมาณ ๔๘๕,๐๐๐ คน
สิงคโปร์ เป็นที่ทำการของรัฐบาล อยู่ทางทิศ
อาณานิคมของเกาะ สินค้าต่าง ๆ ส่งมารวมกันที่นั่น แล้ว
ส่งไปจำหน่ายที่อื่น ๆ

เกาะหมาก หรือที่เรียกว่าเกาะปีนัง มีเนื้อที่ประมาณ
๒๗๖.๔๘ ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบ
สมุทรมะลายู และอยู่ทางที่จะเข้าไปช่องแคบมะละกาทาง
ทิศเหนือ แผ่นดินที่อยู่ตรงกันข้ามคือมณฑลเวสต์มิด
เป็นมณฑลที่อยู่ในความปกครองอันเดียวกันกับเกาะหมาก
เมืองสำคัญของเกาะหมากชื่อ จอร์จ เทน

ถัดจากฝั่งรัฐเปเรอออกไป คือเกาะมังกอร์ รวม
ทั้งเขตต์เล็กน้อยในคาบสมุทรมะลายู เรียกว่าดินดิงสุ
พลเมืองทั้งหมดในเขตต์เทศบาล มีประมาณ ๓๒๐,๐๐๐ คน
มะละกา อยู่ทางฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรระหว่าง
สิงคโปร์และปีนัง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๔๓.๒ ตารางกิโล-
เมตร มีพลเมืองประมาณ ๑๗๒,๐๐๐ คน มะละกาเป็น

เมืองชนเก่าแก่ของชาวยุโรป เดิมโปรตุเกสเป็นเจ้าของ
ต่อมาเป็นของฮอลแลนด์ ภายหลังเป็นของอังกฤษ

หมู่เกาะโคคอส เป็นเกาะเล็ก ๆ ประมาณ ๒๐ เกาะ
อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะสุมาตรา รวมอยู่ในเสียดตุล-
เมนดิสกิปูร์ พลเมืองประมาณ ๘๐๐ คน มีสวนมะพร้าว
เนอมะพร้าวแห้ง น้ำมันมะพร้าว และผลมะพร้าว ได้ส่ง
ไปจำหน่ายต่างประเทศ

เกาะคริสตมาส อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของ
เกาะชวา และอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่เกาะโคคอส
รวมอยู่ในเสียดตุลเมนดิสกิปูร์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖๓.๗๒
ตารางกิโลเมตร พลเมืองประมาณ ๘๘๕ คน ผลที่ได้
คือ ฟอสเฟตแห่งโลมู

เกาะลาบวน อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ
บอร์เนโอ มีพลเมืองประมาณ ๕,๖๘๕ คน โดยมากเป็น
มะลายูและจีน เมืองหลวงชื่อ วิกตอเรีย มีพลเมือง
ประมาณ ๑,๕๐๐ คน

สหรัฏฐมะลายู

รัฐเปเร สตาลอ นกรีเสมบีตาน และปะหัง ซึ่งอยู่
ในคาบสมุทรมะลายู อยู่ในความดูแลของอังกฤษ

ผู้สำเร็จราชการสเตรตส์ เซดัตูเมนตส์ เป็นข้า
หลวงใหญ่แห่งรัฐเหล่านี้ ในรัฐหนึ่ง ๆ มีผู้ครองประเทศ
และข้าหลวงอังกฤษจัดการปกครอง

กิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสหรัฐมะลายู ต้องแล้วแต่ที่
ประชุม ส่วนกิจการที่เกี่ยวกับรัฐนั้น ๆ โดยฉะเพาะ ที่
ประชุมสำหรับรัฐนั้นจัดการได้เอง

เนอท์ รัฐเประมีเนอท์ ๑๕,๘๖๘ ตารางกิโลเมตร
รัฐสลาโอมเนอท์ ๘,๐๗๕.๓๖ ตารางกิโลเมตร รัฐนคร
เส็มบิลาน มีเนอท์ ๖,๕๒๘ ตารางกิโลเมตร รัฐปะหัง
มีเนอท์ ๓๕,๘๔๐ ตารางกิโลเมตร

พลเมือง ในรัฐเประมีประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน รัฐ
สลาโอมมี ๔๐๐,๐๐๐ คน รัฐนครเส็มบิลานมี ๑๗๕,๐๐๐ คน
รัฐปะหังมี ๑๔๖,๐๐๐ คน พลเมืองโดยมากเป็นมะลายู
จีน. อินเดีย

กัวลาลุมปูร์ เป็นเมืองสำคัญที่สุดและเป็นเมืองหลวง
แห่งรัฐมะลายู มีพลเมืองประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน

การคมนาคม รัฐบาลได้กำลังจัดสร้างทางรถไฟทั่ว
คาบสมุทระ ใต้อาณาเขตต์ของสยาม เมื่อการสร้างทาง
รถไฟสำเร็จ จะมีรถไฟเดินทั้งทางทิศตะวันตกและตะวันออก
ของคาบสมุทระ ติดต่อกับรถไฟสายใต้ของสยาม

รัฐมะลายู

รัฐมะลายูซึ่งมิได้รวมอยู่ในสหรััฐมะลายูมี ๕ รัฐ คือ
ยะโฮร์ ไทรบุรี ปะลิส กะลันตัน และตรังกานู

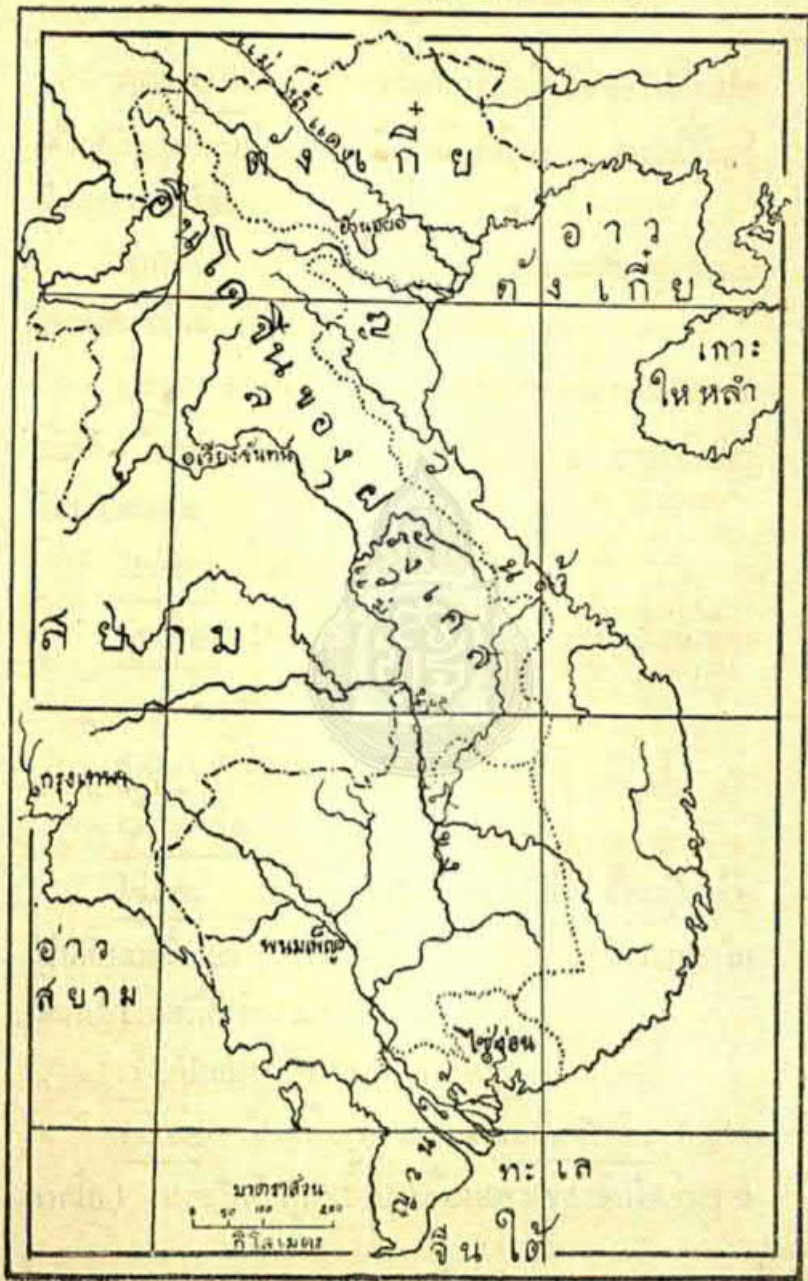
สุลต่านแห่งยะโฮร์ได้ตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ เมื่อ
วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ ว่าจะปฏิบัติการตามความ
แนะนำของที่ปรึกษาอังกฤษ ซึ่งเรียกว่า General Adviser
สุลต่านยังมีสภาชุรการและรัฐสภาช่วยเหลือการปกครอง
ของประเทศ

รัฐบาลสยามได้มอบ สิทธิ และการ ปกครอง ของ รัฐ
ไทรบุรี ปะลิส กะลันตัน และ ตรังกานู ให้แก่รัฐบาล
อังกฤษ โดยทำสัญญากันเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๑
ทั้ง ๔ รัฐ ผู้ปกครองประเทศมีที่ประชุมสำหรับรัฐนั้น ๆ
และที่ปรึกษาอังกฤษ ซึ่งรัฐบาลอังกฤษเป็นผู้เลือกช่วย
จัดการปกครอง

อินโดจีนของฝรั่งเศส

ทางทิศตะวันออกของคาบสมุทรอินโดจีน มี ประเทศ
ตั้งอยู่ ๔ ประเทศ ญวน ลาว เขมร และเมืองขึ้นของฝรั่งเศส ซึ่ง
เรียกว่า ญวนใต้

อินโดจีน ของฝรั่งเศส

ภูมิประเทศ ทางเหนือของอินโดจีนของฝรั่งเศส
ตั้งอยู่ในลุ่มแม่น้ำสองกา หรือแม่น้ำแดง ทางใต้ตั้งอยู่
ในลุ่มแม่น้ำโขง

อากาศ ประเทศเหล่านี้อยู่ในแถบมรสุม ฉะนั้น
อากาศจึงร้อน ชุ่มชื้น และมีไข้เจ็บชุกชุม
พืชผล คล้าย ๆ กันกับพืชผลที่มีอยู่ในประเทศสยาม
มีข้าว นาตาล เครื่องเทศ พริกไทย ฝ้าย ยางรับเบอร์
และปลาเค็ม

โลหธาตุ มีถ่านหินและสังกะสี
พลเมือง ในอินโดจีนของฝรั่งเศสทั้งหมดมีพลเมือง
๑๓,๐๐๐,๐๐๐ คน

ศาสนา ที่สำคัญคือ พุทธศาสนา
เมืองสำคัญ

ไซ่ง่อน เป็นเมืองหลวงของญวนใต้ ตั้งอยู่ใกล้ ๆ
กับแม่น้ำเล็ก ๆ มีท่าเรือ เข้าเป็นสินค้าที่ส่งออกไป
ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

เว้ เป็นเมืองหลวงของ ญวนกลาง
ฮานอย เป็นเมืองหลวงของ แคว้นตังเกี๋ย (ญวน
เหนือ) และในปัจจุบันนี้เป็นเมืองหลวงของอินโดจีนของ

ฝรั่งเศส เป็นศูนย์กลางของสินค้าที่มาจากลุ่มแม่น้ำแดง
สินค้านี้ เข้า และไหลดิบ

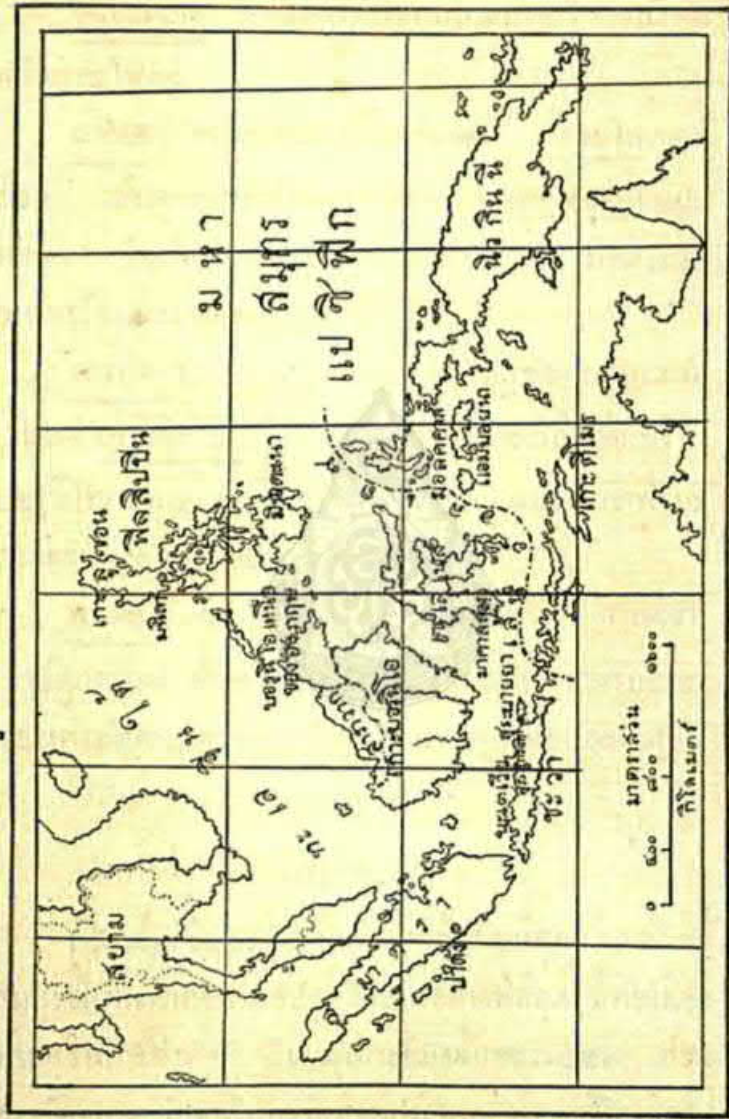
พนมเปญ เป็นเมืองหลวงของประเทศเขมร

เวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวงของแคว้นลาว

หมู่เกาะอินเดียนตะวันตก

หมู่เกาะซึ่งตั้งอยู่ระหว่าง คาบสมุทรมะลายู และ
เกาะนิวกินี เรียกว่า หมู่เกาะอินเดียนตะวันตก หรือ
บางที่เรียกว่าหมู่เกาะมะลายู เกาะที่สำคัญ คือเกาะ
บอร์เนโอ สุมาตรา ชวา เซเลเบส ฟิลิปปิน และเกาะ
มอลักกา ในแผนที่จะเห็นเส้นจุด ๆ ไข่ เรียกว่า
เส้นวอลเลซ ให้ชื่อตามนักสภาพวิทยา ซึ่งมีนามว่า
นาย เอ. อาร์. วอลเลซ หมู่เกาะซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก
ของเส้นนี้ มีพืชและสัตว์คล้ายกันกับพืชและสัตว์ในทวีป
เอเชีย เช่น เสือ ช้าง แรด ลิง แสดงให้ทราบว่า ครึ่ง
หนึ่งของเกาะเป็นแผ่นดินติดต่อกับทวีปเอเชีย เกาะที่อยู่ทาง
ใต้ของเส้นนี้ เรียกว่า เมลานีเซีย และ ออสตราเลเซีย
มีพืชสัตว์คล้าย ๆ กันกับพืชสัตว์ใน ออสเตรเลีย แสดงว่า
เกาะเป็นส่วนหนึ่งของทวีปนั้น

หมู่เกาะอินเดียนตะวันออก

ภูมิประเทศ เกาะเหล่านี้โดยมากมีภูเขาไฟซึ่งยังพ่น
ควันและไฟอยู่

อากาศ หมู่เกาะอินเดียตะวันออก ตั้งอยู่ในเขตต์
ร้อน เส้นศูนย์สูตรผ่านเกาะเหล่านี้ เพราะฉะนั้นมีฝน
ตกชุก ในบ้นหนึ่ง ๆ มีฝนตกมากกว่า ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร
อากาศร้อนและชุ่มชื้น

การปกครอง หมู่เกาะทั้งหมดเป็นของฮอลแลนด์
เว้นแต่ เกาะฟิลิปปิน ซึ่งเป็นของสหปาลีรัฐอเมริกา
บอร์เนโอภาคเหนือ เป็นของอังกฤษ และเกาะ ตีโมร
ภาคตะวันออกเป็นของโปรตุเกส

พืชผล ของเกาะเหล่านี้คล้ายคลึงกัน ตามที่ชั้น
เขาปลุกกาแฟ ต้นชา จีนโคนา เครื่องเทศ ขางรับเบอร์
และขางกัตตาเปอรุชา ในที่ราบเขาปลุกอ้อยและยาสูบ

เกาะชวา

เป็นเมืองขึ้นของฮอลแลนด์ที่สำคัญที่สุด เป็นที่
สมบูรณ์และทำการเพาะปลูกได้เป็นอย่างดีที่สุด มีพลเมือง
มากกว่าเกาะต่าง ๆ ในหมู่เกาะอินเดียตะวันออก ส่วน
ยาววัดจากตะวันตกไปตะวันออกประมาณ ๕๖๐ กิโลเมตร

ภูมิประเทศ มีภูเขาไฟมากที่สุดในจำนวนทวีปนี้
เท่ากัน ยอดที่สูง ๆ สูงตั้งแต่ ๒,๗๐๐ เมตรถึง ๓,๖๐๐ เมตร
พลเมือง มีประมาณ ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจีน
ประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

ศาสนา พลเมืองนับถือ ศาสนา มะหะหมัด
สินค้า ขาออก มีน้ำตาลทราย กาแฟ ใบชา ข้าว
คราม ชินโคนา ยาสูบ มะพร้าวแห้ง และดีบุก
เมืองสำคัญ

บะเตเวีย เป็นเมืองหลวงและท่าเรือ เป็นศูนย์กลาง
ของการค้าขาย มีที่จอดเรือดี

สุระบายยา (Suerabaya) เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดใน
ประเทศชวา

สุระการตา เป็นเมืองสำคัญในการค้าขาย

เกาะสุมาตรา

เป็นเกาะยาวประมาณ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร กว้าง
ประมาณ ๔๘๐ กิโลเมตร แยกออกจากคาบสมุทรมะลายู
โดยช่องแคบมะละกา

ภูมิประเทศ มีภูเขาสูงอยู่ตอนกลาง ตามริมฝั่ง
ทะเลเป็นที่ราบ

พืชผล ที่สำคัญ ๆ คือ กาแฟ ยาสูบ พริกไทย
และยางกัตตาเปอรูชา และยังมีกรบูรและขิง

โลหธาตุ มีถ่านหินลignite กำมะถัน เหล็ก และทองคำ

ศาสนา นับถือศาสนาอะหมัด

พลเมือง มีประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

เมืองสำคัญ ปาดัง

เกาะบอร์เนียว

เป็น เกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะอินเดียนตะวันออก
และนับเป็นเกาะใหญ่ที่สามในโลก อาณาเขตต์ ภาควะวัน
ตกเฉียงเหนือ ของเกาะนี้และบริวารอยู่ในความดูแลของ
อังกฤษ

รัฐสาราวัค ใน เกาะบอร์เนียว ตั้งอยู่ริมชายทะเล
ยาวประมาณ ๖๔๐ กิโลเมตร มีพลเมืองประมาณ ๖๐๐,๐๐๐
คน เป็นเอกราช อยู่ใต้ราชา บรูค

พืชผล ในเกาะบอร์เนียว มียางกัตตาเปอรูชา ยาง

รับเบอร์ กาแฟ พริกไทย และยาสูบ มีสาขามากกว่า
ประเทศอื่น ๆ ในโลก

เกาะเซเลเบต

เป็นเกาะใหญ่ของฮอลแลนด์ มีพลเมืองประมาณ
๒,๕๐๐,๐๐๐ คน. เมือง มาคาสซาร์ ตั้งอยู่ทางคาบสมุทร
ทางใต้ เป็นตลาดที่ทำการค้าขายมากที่สุด. สินค้าต่าง ๆ
ของหมู่เกาะมะลายูและเกาะนิวกินีผ่านเมืองนี้

หมู่เกาะมอลัคคา

หรือหมู่เกาะสไปซุ มีนามเช่นนั้นก็เพราะเคยมีชื่อ
เสียงในการหมกทานพลู ลูกจันทน์ และกระวานมาก เกาะ
เหล่านี้เป็นของประเทศฮอลแลนด์ ลูกจันทน์ที่ใช้กันทั่ว
โลกมาจากหมู่เกาะมอลัคคา

แอมบอยนา เป็นชื่อเกาะสำคัญและเมืองหลวงและ
เป็นสถานทหารที่ใหญ่แห่งหนึ่ง

หมู่เกาะฟิลิปปินส์

ที่ตั้ง อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย
ฟิลิปปินเป็นหมู่เกาะใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นศูนย์เทียง

๑๑๖ องศา ๔๐ ลิปดาและ ๑๒๖ องศา ๓๔ ลิปดาตะวันออก
และระหว่างเส้นขนานตั้ระยะรุ้ง ๔ องศา ๔๐ ลิปดาและ
๒๑ องศา ๑๐ ลิปดาเหนือ. อาณาเขตต์ทางเหนือและทาง
ตะวันตกจดทะเลจีน ทางตะวันออกจดมหาสมุทรแปซิฟิก
ทางใต้จดทะเลเซเลเบส อยู่ห่างจากฝั่งของประเทศจีน
ประมาณ ๘๖๐ กิโลเมตร หมู่เกาะทางเหนืออยู่ใต้เกาะ
ไต้หวัน ส่วนหมู่เกาะทางใต้อยู่ใกล้กับเกาะบอร์เนโอและ
เกาะเซเลเบส

เนอท์ และ พลเมือง

๒๕๒,๘๖๔ ตารางกิโลเมตร
ประเทศสยาม

ฟิลิปปินส์มีเนอท์ทั้งหมด
หรือประมาณครึ่งหนึ่งของ

หมู่เกาะฟิลิปปินส์มี ๗,๐๘๓ เกาะ ที่มีชื่อ ๒,๔๔๑
เกาะ และอีก ๔,๖๔๒ เกาะไม่มีชื่อ มีเกาะใหญ่ ๆ อยู่
๑๑ เกาะ และเกาะหนึ่ง ๆ มีเนอท์มากกว่า ๒,๕๖๐ ตาราง
กิโลเมตร เกาะเหล่านี้คือ ลูซอน มินตะเนา สามารถ
นิโกรส ปาละวัต ปะนาย มินโดโร เลบเต ซับู โบฮัล
และ มาสบาเต

ตามสำมะโนครัวของฟิลิปปินส์ในพุทธศักราช ๒๔๖๑
ปรากฏว่ามีพลเมือง ๓๐,๓๑๔,๓๑๐ คน โดยมากเป็นชาติ

มะลาย พวกที่นับถือคริสต์ศาสนามีร้อยละ ๕๐^๑/_๒ พลเมือง
เหล่านี้ได้รับความเจริญจากเสปญและอเมริกา พลเมือง
ของชาติต่าง ๆ ที่นับถือคริสต์ศาสนามีจำนวนดังนี้ ฟิลิปปีโน
๕,๔๒๘,๒๕๑ คน จีน ๔๓,๘๐๒ คน อเมริกัน ๕,๓๓๔ คน
ญี่ปุ่น ๓,๘๐๖ คน เสปญ ๓,๕๔๕ คน อังกฤษ ๑,๑๔๐ คน
เยอรมัน ๒๘๖ คน ฝรั่งเศส ๑๘๒ คน สวิส ๑๒๕ คน
และชาติอื่น ๆ อีก ๕๗๗ คน พวกที่ไม่ใช่คริสต์ศาสนิกชน
มีเพียง ๕๓๒,๕๕๓ คน หรือร้อยละ ๕.๔ เท่านั้น แต่
พวกนี้ได้รับการศึกษาบ้างแล้ว

พื้นที่ ฟิลิปปีโนเป็นหมู่เกาะมีขนาดต่าง ๆ กัน นับ
ตั้งแต่เกาะลูซอน ซึ่งมีขนาดเท่ากับประเทศเบลเยียม
ฮอลันดาและเต็มมารุกรวมกัน จนถึงเกาะเล็กเกาะน้อย
ที่โผล่ขึ้นมาพินาเพียงเล็กน้อย ผังทะเลเป็นทราบ นอก
จากนมทราบอยู่ตอนกลางและตามลุ่มแม่น้ำของเกาะลูซอน
และเกาะมินตะเนา เกาะใหญ่ ๆ มีเทือกเขาผ่านเป็นทิว
ไปทางเหนือและใต้ เขาอาไปอยู่ทางทิศภาคเหนือของเกาะ
มินตะเนา เป็นเขาที่สูงที่สุด สูงประมาณ ๒,๘๘๓ เมตร

หมู่เกาะเป็นศูนย์กลางของภูเขาไฟ เซอรุ จอห์น
เบาริง ได้กล่าวว่าแผ่นดินไหวในปีพุทธศักราช ๒๔๐๒ ไม่มี
ที่ใดร้ายแรงเหมือน ภูเขาถูกทำลาย หินเท่าท่วมหุบเขา

และที่ราบปราศจากผู้คน อยู่ ในปีพุทธศักราช ๒๓๖๓
โบสถ์ในเมืองมะนิลา สะพานใหญ่ โรงทหาร บ้านเรือน
ของราษฎรถูกทำลาย ราษฎรต้องหนีไปอยู่ตามทุ่ง เว
๖ ลำที่จอดอยู่ที่ท่าเรือแตกทำลาย ในปีพุทธศักราช ๒๓๗๑
มีแผ่นดินไหวอีก หินประตูเมืองเคลื่อนจากที่ รั้ววังสั่น
ดังลั่น แผ่นดินไหวอยู่ประมาณสองสามนาทีก่อน ฝาผนังโบสถ์
และสถานต่าง ๆ กระเทือน และในปีพุทธศักราช ๒๔๓๕
แผ่นดินไหวเกิดขึ้นอีกที่จังหวัดบึงกาฬนั้น ไหวอยู่เรื่อย ๆ
เป็นเวลาถึงเดือนหนึ่ง ทำให้ตึกกรมพ้อง และทำให้ราษฎร
ระส่ำระสาย ภูเขาไฟที่มีชื่อเสียงคือ ภูเขาไฟ บุนเหย้น
อยู่ในเกาะมินตะเนา ภูเขาไฟ ตาล อยู่ในเกาะปะดังกัส
ภูเขาไฟ บรูตัน และภูเขาไฟ ไมยอน อยู่ในเกาะอัลบาย
ภูเขาไฟไมยอนเวลานี้ยังคงพ่นควันอยู่ บางคราวทำให้ผู้ที่
อาศัยอยู่ในแถบนั้นหวาดหวั่น โดยเหตุที่มันพ่นน้ำเดือด
เท่าและหินที่ละลายออกมา

แม่น้ำโดยมากแคบและสั้น แต่แม่น้ำ กาเกยัน เป็น
แม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดในเกาะลูซอน แม่น้ำ อักโน และ บัมบังกา
ในเกาะลูซอน และแม่น้ำ ฮากูสัน และ โคตะบาโต ใน
เกาะมินตะเนาเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ มีทะเลสาบบ้างในหมู่
เกาะฟิลิปปินส์ แต่โดยมากเป็นทะเลสาบเล็ก ๆ ทะเล

ساب ลา구나 เด เบร และทะเลสาบ คาล อยู่ในเกาะลูซอน
และทะเลสาบงามชื่อ ลาเนา อยู่ในเกาะมินตะเนา เป็น
ทะเลสาบที่สำคัญ

อากาศและอนามัย อากาศของฟิลิปปินส์นับว่าดีที่
สุดในภาคร้อนจัด ถ้าจะว่าโดยทั่วๆ ไปแล้วอากาศอบอุ่น.
อากาศเย็นในเวลากลางวัน และสบายในตอนเช้าและเย็น
แต่เกาะบางแห่งไม่เป็นไปดังกล่าวนั้น เดือนที่สบายที่สุดคือ
เดือนธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม. ในที่
หลายแห่งเช่นมะนิลา แม้ในระหว่างเดือนเมษายนและ
พฤษภาคมซึ่งเป็นเดือนที่อากาศร้อน ก็ยังได้รับลมเย็น

ในตอนกลางและตอนตะวันตกของหมู่เกาะ ฤดูฝน
เริ่มแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤศจิกายน ในแถบฝั่ง
ตะวันออกฤดูฝนเริ่มแต่เดือนพฤศจิกายนและไปหมดใน
เดือนมีนาคม ในระหว่างฤดูฝนน้ำท่วมตามลำแม่น้ำ เป็น
การลำบากในการเดินทาง บางคราวฝนแล้งเป็นอุปสรรคต่อ
พืชพันธุ์ บ้างหนึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ฤดู ฤดูฝน ฤดูหนาว
และฤดูร้อน ฤดูฝนทางตะวันตกของหมู่เกาะเริ่มแต่กลาง
เดือนมิถุนายนจนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน ฤดูหนาวแต่
กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ และฤดู
ร้อนแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนมิถุนายน ระยะ

ของฤดูเหล่านี้ไม่เหมือนกันทั่วไป เพราะบางส่วนมีกระแส
น้ำไหลผ่านทำให้อากาศเปลี่ยนไป

จำนวนคนตายในระหว่างพวกฝรั่งที่อยู่ใน มะนิลา ต่ำ
กว่าจำนวนคนตายในเมือง นิวยอร์ก सान ฟรานซิสโก
หรือ ชิคาโก ในสหพันธรัฐอเมริกา ที่พักผ่อนมีอยู่ตามที่สูง
ในฟิลิปปินส์ เช่น แอลติโปโล ในเกาะรีซาล ลัคบัน และ
ซาริอะยา ในเกาะตะยาบัส ดาล ในเกาะบะตังกัส สิดัง
และ อินดัง ในเกาะลาวิตี บูกิดนอน และแดนใกล้เคียง ทะเล
สาบลาเนาในเกาะมินตะเนา และแถบแผ่นดินสูงบาเกียว
ซึ่งสูงประมาณ ๑,๕๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และห่าง
จากมะนิลา ๒๕๐ กิโลเมตร ตามรายงานของแพทย์ชมเชย
บาเกียวว่าเป็นที่พักผ่อนร่างกายดี และมีน้ำแร่ซึ่งเกิดจาก
น้ำพุซิบูล และโลส บาญูส

กรมสาธารณสุขได้จัดการที่เกี่ยวกับสาธารณสุขและ
สุขภาพพล ทั้งได้ขยายงานไปถึงหัวเมืองและเกาะต่าง ๆ
เนื่องจากนอนามียัดขึ้นทั่ว ๆ ไป การสุขภาพพลที่ได้จัดใน
ฟิลิปปินส์ดีเท่ากับประเทศที่รุ่งเรืองแล้ว พลเมืองของ
ฟิลิปปินส์เริ่มเห็นประโยชน์ของการสุขภาพพล การที่ไม่
เชือกอดต่อข้อบังคับของอนามีย ซึ่ง เป็นอยู่แต่ก่อน ๆ
บัดนี้นันได้หายไปแล้ว พลเมืองในเวลานี้ได้ช่วยกันรักษา

ความสะอาดและอยู่เป็นสุขปราศจากโรค มีโรงพยาบาล
เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในมะนิลา มีโรงพยาบาลใหญ่อย่าง
ทันสมัย และมีโรงพยาบาลในท้องถิ่นอีก ๑๐ แห่งในเมืองนี้
และอีก ๒๑ แห่งในจังหวัดต่าง ๆ มีข้าหลวงสาธารณสุขทำ
การเกี่ยวกับความสุขของเด็ก และมีกองตรวจการปรุง
ไอศถ และดูแลร้านจำหน่ายไอศถของบุคคลและสาธารณะ
ในฟิลิปปินส์

ประวัติการ เพอร์ดินานดู มาเจลลัน ชาวโปรตุเกส
ในราชการแห่งस्पญ ได้เดินทางรอบโลกและพบเกาะ
ฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๐๖๔ สเปนถือ
เอาประเทศนี้เป็นเมืองขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๑๐๘ เรกัส
ผู้สำเร็จราชการคนแรกแห่งฟิลิปปินส์ ได้ตั้งเมืองขึ้นใน
เกาะซบู ส่วนเมืองมะนิลาได้สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๑๑๔

ประวัติการเดิมของฟิลิปปินส์เป็นประวัติการที่ขึ้นอยู่กับ
กับการสู้รบกัน การต่อสู้ระหว่างเจ้าหน้าที่ทางพลเรือนและ
ทางศาสนา ทำให้เกิดศึกกลางเมืองขึ้น ส่วนโปรตุเกสและ
ฮอลันดาต้องการประเทศนี้ และทำความเข้าใจแก่
พวกस्पญในปีพุทธศักราช ๒๑๔๕ ฮอลันดาพร้อมด้วย
เรือกำปั่น ๕ ลำล้อมเมืองท่าไว้ แต่ถูกกองทัพเรือस्पญ

ทำลาย ทั้งยังมีเรือจีนสลัดเข้ามารบในที่ต่าง ๆ อีก การ
รบของจีนสลัดที่สำคัญคือการรบของ หลี่ มา ฮน มีกำลัง
พล ๒,๐๐๐ คน ได้ขึ้นฝั่งที่มะนิลาในปีพุทธศักราช ๒๑๑๗
แต่ถูกพวก เสเปญ และ พวก ฟินเมืองในบังคับบัญชาของ
ฮวน เด ซาลเซโด ตีและขับไล่ไป ในปีพุทธศักราช ๒๓๐๕
อังกฤษได้เมืองหลวง แต่ทรัพย์สินสมบัติของพลเมืองไม่ถูก
แย่งชิง เพราะเสเปญยอมเสียค่าปรับ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แทน ต่อมาได้มีสัญญาสันติภาพ อังกฤษได้คืนเกาะต่าง ๆ
ให้แก่เสเปญ และค่าปรับใหม่ที่ค้างอยู่อังกฤษก็ไม่ได้
เรียกร้องเอา

พวกฟิลิปปิน ได้เป็นผู้แทนในรัฐสภาของเสเปญใน
ปีพุทธศักราช ๒๓๕๓ เรื่องของเสเปญได้จัดขึ้นแล้วเล็กน้อย
ในปีพุทธศักราช ๒๓๕๘ ทำเรือเมืองมะนิลาได้เปิดสำหรับการ
พาณิชย์ในปีพุทธศักราช ๒๔๓๓ เมื่อเปิดคลองสุเอซ
ในปีพุทธศักราช ๒๔๑๒ มีการไปรษณีย์ติดต่อกับเสเปญ
ทางรถไฟและโทรเลขก็ได้เปิดขึ้น พวกฟินเมืองได้พยายาม
ที่จะออกจากอำนาจของเสเปญหลายคราว และในวันที่
๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๔๐ ฟิลิปปินส์ประกาศเป็น
เอกราชในเกาะลาวี เมื่อเกิดมีการรบกันขึ้นระหว่าง
สหปาลีรัฐอเมริกาและเสเปญในปีพุทธศักราช ๒๔๔๑ พวก

กบฏได้ร่วมกับอเมริกา และในขณะที่อเมริกาเข้ายึดเมือง
 มนิลา พวกกบฏได้กำจัดเจ้าหน้าที่เสปนทูทัวไปในเกาะลูซอน
 และได้ตั้งรัฐบาลขึ้นเอง มีนายพลเอกอาทิมาลโดเป็นผู้
 บัญชาการสิทธิขาด นายพลโทเควได้จมนเรือรบของเสปน
 ในวันที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๔๑ ได้ตั้งประชา
 ธิปไตยแห่งฟิลิปปินส์ขึ้นในวันที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช
 ๒๔๔๒ ตามสัญญาแห่งปารีสได้ยกหมู่เกาะฟิลิปปินส์ให้
 แก่สหปาลีรัฐอเมริกา ได้กระทำสัตยาบันในสภาเสเนต
 แห่งสหปาลีรัฐอเมริกาในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช
 ๒๔๔๒ การปกครองทางพลเรือน ได้ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๔
 กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔ ที่ประชุมของฟิลิปปินส์
 ได้ตั้งเป็นครั้งแรกในวันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๕๐
 ในปัจจุบันนอกจากผู้สำเร็จราชการและผู้ช่วยแล้ว กิจการ
 ต่าง ๆ อยู่ในเงื้อมมือของพวกฟิลิปปิน

การปกครอง ของฟิลิปปินส์แยกออกเป็น ๓ แผนก
 คือแผนกธุรการ แผนกบัญญัติกฎหมาย และแผนก
 ตุลาการ

ผู้สำเร็จราชการเป็นหัวหน้าในแผนกธุรการ และ
 เป็นผู้แทนรัฐบาลแห่งสหปาลีรัฐอเมริกา ประธานาธิบดี
 เป็นผู้แต่งตั้งด้วยความแนะนำและอนุมัติของสภาเสเนต

แห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา แผนกธุรการซึ่งอยู่ใต้
ผู้สำเร็จราชการมี ๒ กระทรวง คือ มหาไถไทย, ธุรการ,
คลัง, ยุติธรรม, เกษตร, และกระทรวงพาณิชย์และ
คมนาคม ผู้ช่วยผู้สำเร็จราชการถูกเลือกโดยทำนองเดียว
กันกับผู้สำเร็จราชการ และเป็นเสนาบดีกระทรวงธุรการ
เสนาบดีอื่น ๆ เป็นชาวฟิลิปปิน ทุก ๆ กระทรวงยังมีกรม
นอก

แผนกบัญญัติกฎหมายจัดเป็นสองสภา คือสภาเซเนต
และสภาผู้แทน มีสมาชิกในสภาผู้แทน ๕๓ คน ในสภา
เซเนต ๒๕ คน สมาชิกเหล่านี้เป็นผู้แทนแห่งกรุงมะนิลา
และผู้แทนของจังหวัด ๔๘ จังหวัด สมาชิกทุก ๆ คนถูก
เลือกขึ้นโดยโหวต เว้นเสียแต่สมาชิกในสภาผู้แทน ๕ คน
และสมาชิกแห่งสภาเซเนต ๒ คนเท่านั้นที่ผู้สำเร็จราชการ
ตั้งให้เป็นผู้แทนของจังหวัดนือวา วิซคายา, เมานเตน,
อากุसान, บุกิดนอน, โคตะบาโต, ดาเวา, ลาเนา, สูลู,
และซัมบวงกา ผู้โหวตที่ได้จดทะเบียนแล้วมีประมาณ
๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

ที่ประชุมบัญญัติกฎหมายอีก แห่งหนึ่งของประเทศ
ตั้งขึ้นโดยคำสั่งของผู้สำเร็จราชการ เพื่อเชื่อมงานใน

แผนกธุรการและแผนกบัญญัติกฎหมาย และทั้งคอยเป็นปากเสียงของราษฎรด้วย ที่ประชุมบัญญัติกฎหมายนี้มีผู้สำเร็จราชการเป็นประธานายก และมีนายกของสภาทั้งสองและเสนาบดีของกระทรวงต่าง ๆ ร่วมอยู่

การปกครองของจังหวัดและเทศบาลหรือชุมนุมชนอยู่ใต้บังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทย แผนกธุรการมีหน้าที่จัดการใน ๓๗ จังหวัด และในจังหวัดซึ่งจัดเป็นพิเศษ เช่นจังหวัด ปัตตานี และ ยะลา พวกที่ไม่ใช่คริสตศาสนิกชน จัดการปกครองใน ๕ จังหวัด ซึ่งจัดเป็นพิเศษ หัวหน้าแผนกธุรการทุก ๆ จังหวัด เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งถูกเลือกโดยโหวต เว้นแต่ผู้ว่าราชการใน ๕ จังหวัด ซึ่งจัดเป็นพิเศษและอยู่ในความปกครองของพวกที่ไม่ใช่คริสตศาสนิกชน คือ จังหวัดบูกิตนอน, โคตะบาโต, ลาเนา, เมาน์เตน, และสุลู ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้ตั้งผู้ว่าราชการเหล่านั้นเมื่อสภาเซเนตได้อนุมัติแล้ว นอกจากผู้ว่าราชการจังหวัด ยังมีข้าราชการอีก ๒ นาย ซึ่งรวมกันเป็นที่ประชุมสำหรับบัญญัติกฎหมายเฉพาะจังหวัดทุก ๆ จังหวัดข้าราชการทั้ง ๒ นี้ถูกเลือกโดยโหวต ส่วนจังหวัดที่จัดเป็นพิเศษ มีผู้ว่าราชการจังหวัด, คลังจังหวัด และข้าราชการอีก ๑ นาย ข้าราชการเหล่านี้ถูกเลือกโดย

โหวตเช่นเดียวกัน ที่เป็นดังนี้ ก็แต่เฉพาะในจังหวัด
 บะดาเนส และปะละวัน เท่านั้น ส่วนจังหวัดที่ได้จัดเป็น
 พิเศษและอยู่ในความปกครองของพวกที่ไม่ใช่คริสตศาสนิกชน
 ข้าราชการ เหล่านั้น ถูกเลือกโดยพวกสมาชิกโหวต
 นายกของเทศบาลจังหวัดเป็นหัวหน้าแผนกธุรการ. ที่ประ
 ชุมสำหรับบัญญัติกฎหมายแห่งเทศบาล มีสมาชิกตั้งแต่
 ๘ ถึง ๑๘ คน สุดแต่จำนวนพลเมืองในจังหวัดนั้น นายก
 อุปนายก และสมาชิก ถูกเลือกโดยโหวต ส่วนในจังหวัด
 ที่จัดเป็นพิเศษ และอยู่ใต้พวกที่ไม่ใช่คริสตศาสนิกชน
 นายกแห่งเทศบาล ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้ตั้งขึ้น ส่วน
 อุปนายกและสมาชิกตั้งขึ้นโดยโหวต

แผนกตุลาการของฟิลิปปินส์ มีศาลฎีกา ซึ่งเป็นศาล
 สูงสุด ศาลไปรวิสภา มีทุก ๆ อำเภอ และอำเภอหนึ่งมีผู้
 พิพากษาคนหนึ่ง ผู้พิพากษาของ กรุงมะนิลา และศาล
 เทศบาลแห่ง มะนิลา และ บาเกียว มีผู้พิพากษาเป็นจำนวน
 เท่า ๆ กัน และนอกจากนี้ยังมีผู้พิพากษาประจำคนหนึ่ง
 ทุก ๆ เทศบาล ศาลฎีกามีอธิบดีผู้พิพากษาและผู้พิพากษา
 อีก ๘ นาย ผู้พิพากษาทุก ๆ คนประธานาธิบดีเป็นผู้ตั้งเมื่อ
 ได้รับอนุมัติจากสภาเซเนตแห่งประเทศสหปาลีรัฐอเมริกา
 แล้ว ศาลฎีกามีอำนาจเหนือศาลไปรวิสภา การอุทธรณ์

ในคดีบางเรื่องอยู่ในความวินิจฉัยของศาลฎีกาฟิลิปปินส์
และศาลฎีกาแห่งสหภาพรัฐอเมริกา

การศึกษาและวรรณคดี การศึกษาประชากรใน
ฟิลิปปินส์ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน นักเรียนหญิงชายเรียน
รวมกัน ความมุ่งหมายสำคัญของสหศึกษานี้ก็เพื่อให้เด็ก
หญิงชายรู้จักการสมาคม และเพื่อจะให้สำเร็จสมประสงค์
ดังนี้ จึงมีการเอาใจใส่ในวรรณคดีและใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษากลาง กรมศึกษาธิการจัดการศึกษาประชากร
มีโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนชั้นสูงทั่วไป จำนวน
นักเรียนในโรงเรียนประชากรเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี เวลานี้มี
มากกว่าล้านคน โรงเรียนราษฎรจัดแบบเดียวกับโรงเรียน
ประชากร นอกจากวิทยาลัยเก่าของเซบูซึ่งยังคงดำรง
อยู่ เวลานี้มีโรงเรียนราษฎรเกิดขึ้นในฟิลิปปินส์ โรงเรียน
เหล่านี้สอนใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสอนทั่วไป แม้แต่
โรงเรียนเซบูเก่า ๆ ก็มีการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตร
เมื่อนักเรียนสอบไล่ได้จากโรงเรียนชั้นสูงแล้ว จึงจะได้
รับอนุญาตให้เข้าเรียนชั้นอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยฟิลิ
ปปินส์ ซึ่งรัฐบาลฟิลิปปินส์เป็นผู้ดูแล

ภาษาอังกฤษและภาษาเซบู เป็นภาษาที่ใช้ในวง
ราชการ และใช้พูดกันทั่วไป แต่ใช้ภาษาอังกฤษมาก

กว่าภาษาอื่น. ภาษาพนมเปญมีอยู่ ๖ ภาษา คือ ภาษา
ตะกาลีอก, วิสายน, อิโลคาโน, ไบคอล, บังกะสินัน,
และบัมบังกา

การกสิกรรม พิลิปินส์เป็นประเทศที่ประกอบการ
กสิกรรม ราษฎรอาศัยการกสิกรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีพ
และประมาณ ๘๘% ของจำนวนสินค้าขาออกทั้งหมด เป็น
ผลที่ได้จากไร่นา ดินดี ๆ โดยมากเป็นดินภูเขาไฟมาแต่
เดิม เนื่อที่ทำการเพาะปลูกในปัจจุบันนี้มีประมาณ
๓,๖๔๓,๐๐๐ เฮกตาร์ (๒๒,๗๖๘,๗๕๐ ไร่) หรือประมาณ
๑๒% ของเนื้อที่ทั้งหมด

ข้าว เป็นอาหารสำคัญของพลเมือง เป็นพืชที่
ปลูกทั่วไป เนื่อที่ปลูกข้าวมีประมาณ ๑๕ ล้านเฮกตาร์
(๑๐,๘๓๗,๕๐๐ ไร่) ประเทศยังต้องซื้อข้าวต่าง ๆ อีกเป็น
จำนวนมากจากต่างประเทศเช่นอินโดจีนของฝรั่งเศส ชาว
นาเห็นประโยชน์ของการทำนาตามหลักวิทยาศาสตร์ เนื่อ
จากกรมเพาะปลูกเป็นผู้แนะนำ การเลือกพันธุ์เป็นสิ่ง
เอาใจใส่กันมาก การชลประทานได้ทำสำเร็จแล้วหลายแห่ง
และกำลังสร้างขึ้นอีกก็มาก ทั้ง ๆ ที่ยังจะสร้างต่อไปก็มี
เดิมเคยมีน้ำแห้งบ่อย ๆ แต่ต่อไปจะไม่ประสบอุปสรรค
เช่นนี้อีกและสามารถจะปลูกข้าวได้ปีละ ๒ หรือ ๓ ครั้ง

เนื้อสำหรับเพาะปลูกกำลังจะทวขึ้น

บ้านมะนิลา ได้ส่งไปจำหน่ายในตลาดโลก ชนิด
ที่หนึ่งได้จากลำต้นอะบาคา (ต้นคล้ายกล้วย) ใบของมัน
ใช้สำหรับทำเชือก เชือกมะนิลาเก่า ๆ ได้ทำเป็นกระดาด
มะนิลาชนใช้กันมาก ในฟิลิปปินส์ใช้ใบอะบาคาสำหรับ
ทำเครื่องนุ่งห่ม ทำกะจาด, รองเท้าแตะ, เสื่อ และสิ่ง
อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้ใช้ใบมันทำหมวก

มะพร้าวปลูกกันมาก ยาสูบปลูกทั่ว ๆ ไป ยาสูบ
อย่างดีที่สุดและนิยมกันว่าดีที่สุด ปลูกในจังหวัดคาเกยัน
และจังหวัด อิสะเบลลา ในภาคเหนือของเกาะลูซอน และ
ในจังหวัด โคตะบูโต ในเกาะมินตะเนา อ้อยขึ้นงามในเกาะ
นีโกรส ข้อควรสังเกตในการปลูกอ้อยและการทำน้ำตาล
ก็คือมีตำบลที่ปลูกอ้อยเพิ่มขึ้นหลายแห่ง เมื่อเร็ว ๆ นี้
การทวจำนวนเนื้อที่สำหรับการเพาะปลูก การนำเครื่องจักร
มาใช้ การใช้ปุ๋ย และการปลูกให้ถูกวิธี ได้ช่วยให้
กสิกรได้รับผลมากขึ้น

พืชพันธุ์อย่างอื่น ๆ มี ป่าน, เข้าโกชนัน, กาแฟ,
ยางรับเบอร์, นุ่น, โคโก้, มันสำปะหลัง, ถั่ว, ผักต่าง ๆ
และผลไม้ การเลี้ยงวัวซึ่งนับเข้าในการกสิกรรมก็ได้ผล
ดีขึ้น

โลหะธาตุ ทองคำและถ่านศิลาเป็นโลหะธาตุที่สำคัญ
 ได้มีการหาทองคำมาเป็นเวลานานที่ตำบล เบ็งเก็ด และ
มาสบาเต เหมืองร้อนได้เริ่มทำที่ตำบล เลียงกา ในเกาะ
 มินตะเนาภาคตะวันออกและที่ตำบล ปาราเกล โลหะธาตุ
 อื่น ๆ ที่ควรออกขอ คือทองแดงมีที่ตำบล มานกะขัน และ
สุโย เหล็กมีที่ตำบล สุริเกา และเกาะ คะลัมบายังกา แร่
 แมงกานีสมีที่เกาะ อิโลโคส ภาคเหนือและตำบล มาสบาเต
ตะกั่ว และสังกะสีมีที่ มาสบาเต, มารินตูเก และแร่ทองคำ
 ขาวมีในเกาะ มินตะเนา

ถ่านศิลาขุดได้จากเกาะ ซึบ มินตะเนา และ บะตาน
 บริษัททำซีเมนต์ได้ตั้งโรงงานขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๔๖๖
 โดยรัฐบาลฟิลิปปินส์อุดหนุน น้ำมันก๊าสปรากฏว่ามีที่คาบ
สมุทร บนดก บ้าง แต่จำนวนที่ได้ยังไม่พอที่จะซื้อขายกัน
 ได้มีผู้ขออนุญาตหาน้ำมันก๊าสในเกาะ เลย์เต แร่อื่น ๆ ที่
 หากันคือ หินบิตูมินัส มีในเกาะ เลย์เต แร่อัสเบสตอส
 มีในเกาะ อิโลโคส ภาคเหนือ มูลนก และ ฟอสเฟต มีใน
คะบิล บึงกะสนัน มินโตร ตะยาบาส และจังหวัดอื่น ๆ
การป่าไม้ ป่าไม้มีตามเกาะใหญ่ ๆ มีเนื้อที่ประมาณ
 ๑๕๔,๕๖๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๗% ของเนื้อที่ทั้งหมด

ป่าที่ใช้ประโยชน์ในการซื้อขายมีไม้ไม่น้อยกว่า ๑๖๖,๔๐๐ ตารากิโลเมตร ป่าเหล่านี้มีไม้อันมีค่า โดยมากเป็นไม้ ใช้ทำเครื่องเรือน ไม้จำพวกไม้ยาง (Difterocarf) หลาย ชนิดใช้แทนไม้มะหอกาน และส่งไปขายในตลาดต่างประเทศ ของป่าที่ไม่สำคัญ คือ หวาย, น้ำมัน, ยาง ไม้, เปลือกไม้สำหรับฟอกหนัง เปลือกไม้ทำสีย้อมผ้า และไม้ทำสีย้อมผ้า มีเป็นจำนวนมาก

รัฐบาลเป็นเจ้าของไม้ในฟิลิปปินส์มากกว่า ๕๕% และกรมป่าไม้เป็นผู้ดูแล รัฐบาลไม่อนุญาตให้ขายป่า สาธารณะ แต่ได้จัดการบำรุงโดยวิธีขออาชญาบัตร มีโรง เลื่อยถึง ๘๐ ถึง ๕๐ แห่ง ใช้เครื่องจักรอย่างใหม่ เหมาะ สำหรับทำงานใหญ่ ๆ

การจับสัตว์น้ำ การจับสัตว์น้ำเป็นอุตสาหกรรมที่ยัง ไม่เจริญ ตามริมฝั่งทะเลมีปลาที่บริโภคได้หลายอย่าง ปลาที่มีจำนวนพอซื้อขายกันคือ ปลาอังโซวี่, ปลาแฮร์ริง, ลิตเวอร์ไฮต์ แม็กเกอร์เรล และ สารดิน ตลาดมีปลาไม่ พอจำหน่าย เพราะจับสัตว์น้ำแต่ละเพาะใกล้ฝั่ง ยังไม่ได้ ใช้เครื่องมือใหม่ ๆ สำหรับจับปลาในน้ำลึก ผลที่ได้จาก ทะเลอย่างอื่น ๆ คือ ฟองน้ำ ไข่มุกดี และตัวมุกดี

การหัตถกรรมและอุตสาหกรรม ฟิลิปปินส์เป็นแหล่ง

ที่ทำการอุตสาหกรรม ประเทศมีของดิบ เช่น บานมะนิลา
เนอมะพร้าวแห้ง, ไม้, น้ำมัน, เมล็ดตะหุ้ง, ดินเหนียว,
หินปูน, ไม้ไผ่, ไม้บันตาล (buntal) ไม้ทำส้อมผ้า
มันสัมปะหลัง สำหรับการหัตถกรรมและอุตสาหกรรม กรุง
มะนิลาและเมืองอื่น ๆ เป็นศูนย์กลางของการอุตสาหกรรม
การหัตถกรรมที่เป็นล้าสัน เช่น น้ำตาล สีเข้ และการ
เลื่อยไม้ ที่ทำการแผนกอยู่ใกล้ ๆ กับที่เกิดของดิบ

การทำน้ำมันมะพร้าวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญ โรงทำ
น้ำมันสร้างขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๔๕๔ มหาสงครามเข้า
ให้มการอุตสาหกรรมประเภทขน ฉะนั้นน้ำมันมะพร้าว
เป็นสินค้าขายออกสำคัญที่สุดในปีพุทธศักราช ๒๔๖๒ ศูนย์
กลางของการทำน้ำตาลในฟิลิปปินส์ตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช
๒๔๕๓ ต่อมาได้มีการส่งน้ำตาลไปต่างประเทศมาก ใน
ต้น ๆ ปีพุทธศักราช ๒๔๖๓ มีตำบลที่ทำน้ำตาลมากกว่า
๓๐ แห่ง ทำได้วันละ ๒๐๓,๒๐๐ กิโลกรัม บุหรีชการ
และชการเรตได้จากโรงทำยาสูบฟิลิปปินส์ โรงทำเชือกทำ
เชือกส่งไปขายคิดเป็นเงินหลายล้านเปโซ (๑ เปโซ =
๑.๑๕ บาท) เมื่อเร็ว ๆ นี้ การสีเข้เป็นการอุตสาหกรรม
ที่สำคัญ และโรงสีมากกว่า ๔๖๐ โรง

ในประเภท การอุตสาหกรรมที่ทำกันตามบ้านเรือน มีการทอผ้า เย็บปักถักร้อย และการทำหมวก เมื่อมีตลาดจำหน่ายก็มีการทอผ้ามากขึ้น ผ้าที่ทำจากใยอบาคา ใยสับปะรด ไหมผสมกับฝ้ายหรืออบาคา การเย็บปักถักร้อยที่ทำด้วยมือ ทำด้วยสาล์และลินิน ไม่ใช่ไหม วัสดุที่ใช้ในการเย็บปักถักร้อยใช้มีสลิน ลินินขาว และด้ายแท้ๆ สิ่งเหล่านี้ส่งมาจากประเทศสหปาลรัฐอเมริกา ของที่ได้จากการเย็บปักถักร้อย คือ เครื่องนุ่งห่มสำหรับเด็ก ผ้าเช็ดหน้า ผ้าปูโต๊ะ และเครื่องนุ่งห่มชั้นในชนิดต่างๆ ของเหล่านี้ทำตามคำสั่งที่ได้รับจากประเทศสหปาลรัฐอเมริกา งานที่ทำเป็นชนิดและขายได้ราคาแพง คือการทำหมวก เพราะมีวัสดุมาก การทำหมวกได้กำไรงาม หมวกฟิลิปปินส์ทำหมวกจากของไหมในพื้นเมืองเช่นไม้ไผ่ ไม้บันดาล ปาลมบุรี (buri) ไม้สาบุดาน (sabutan) และไม้ปานดาน (pandan).

การอุตสาหกรรมที่ไม่ใคร่สำคัญนัก มีการต่อเรือ ทำเครื่องเหล็ก และเครื่องจักร ทำรองเท้า สะบู ไม้ขีดไฟ ทำเกลือและทำหม้อ นอกจากนั้น ทำเครื่องดื่ม การอุตสาหกรรมที่เป็นผลคือ ทำซิเมนต์ ฟอกหนัง ทำตุ้มเสือ ทำเครื่องแก้ว นาหอม แบ็ง โซดา และพรมใยมะพร้าว

การกรรมกร การเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ชวนให้
การตั้งสมาคมการค้าขายและสมาคมอื่น ๆ ขึ้นเพื่อบงกัน
ผลประโยชน์และการก้าวหน้าของพวกกรรมกร ทั้งเป็นการ
ช่วยเหลือกันและกัน สมาคมกรรมกรครั้งแรกคือสมาคม
การเมือง ซึ่งได้ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช
๒๔๔๕ ในกรุงมะนิลา ดังนั้นการตั้งสมาคมกรรมกรจนถึง
เป็นการผละดูฐานะพวกกรรมกร ซึ่งแต่ก่อนนั้นนายจ้างได้ให้
ค่าจ้างอย่างถูก ๆ ในปลายปีพุทธศักราช ๒๔๖๖ สมาคม
เช่นนี้มี ๑๒๐ แห่ง มีสมาชิก ๑๕๐,๐๐๐ คน ประจำอยู่
ในเกาะต่าง ๆ แต่ส่วนมากอยู่ในกรุงมะนิลา ในฟิลิปปินส์
มีสมาคมกรรมกรแห่งชาติ ๓ แห่ง คือ สมาคมกรรมกร
สมาคมผู้เช่า สมาคมกสิกร

การขนส่งสินค้าและการคมนาคม การขนส่งสินค้าข้าม
ทะเลเมฆทกรงมะนิลามากกว่าที่อื่น ที่เมืองท่าอื่น ๆ ทำการ
ติดต่อกับท่าเรือของประเทศเหมือนกัน ท่าเรือที่สำคัญคือ
ซัมโบโลโล ซัมบวงกา ท่าเรือเหล่านี้และท่าเรืออื่น ๆ ทำ
การค้าขายติดต่อกับต่างประเทศมากจน มีทอดเรือด ๆ
เป็นทั้งกำบังคลื่นลมได้ เรือกลไฟที่กินน้ำลึก ๕ เมตรหรือ
มากกว่านั้นขนส่งสินค้าขนส่งที่ทำเรือได้โดยสะดวก มีเรือ
กลไฟเกือบพันลำเค็ระหว่าง เกาะต่าง ๆ เพื่อทำการ
ค้าขายตามฝั่ง

มะนิลา ซึ่งเป็นเมืองหลวงและเป็นท่าเรือสำคัญของ
เกาะ ตั้งอยู่ที่อ่าวใหญ่ที่สุดในบรรพทิศ ทางที่จะเข้ามา
ที่อ่าวนี้มีแผ่นดินล้อมรอบ ที่ทอดสมอเรือกลไฟมีกำแพง
นำป้องกันคลื่นและลม ภายในมีที่กว้างพอบรรจุเรือขนาดใหญ่ไว้ได้ทั้งหมด เรือกลไฟสายที่เดินเสมอคือระหว่าง
มะนิลาและฮ่องกง เอ็มมิง ซานฟรานซิสโก สัตตล
แวนคูเวอร์ คาติซ และท่าเรือของออสเตรเลีย

ในฟิลิปปินส์มีทางรถไฟยาว ๑,๒๗๒ กิโลเมตร มี
บริษัท ๒ บริษัทเป็นเจ้าของ คือบริษัทรถไฟมะนิลาซึ่ง
รัฐบาลเป็นเจ้าของ และบริษัทรถไฟฟิลิปปินส์ ในมะนิลา
และในจังหวัดริซาล มีตารางของบริษัทตารางมะนิลาเดิน
รวมทั้งหมดยาว ๘๘ กิโลเมตร

ถ้าจะกรรถไฟก็รถยนต์ บุคคลหรือบริษัทต้องได้
รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน จึงจะทำการบรรทุกสินค้า
และรับส่งคนโดยสารได้

รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้สร้างถนนที่ดี ๆ เปิดให้รถยนต์
ต่าง ๆ เติร์ได้ทั่วประเทศมาตั้งแต่ ๒๐ ปีแล้ว

เดี๋ยวนี้มีสายโทรเลขใต้น้ำ ๒ สาย และสายวิทยุ
โทรเลขทำการติดต่อระหว่างฟิลิปปินส์กับต่างประเทศ ที่
ซัมบวงกา มีวิทยุโทรเลขติดต่อกับสถานีของบอร์เนโอภาค

เหนือ เพื่อจะให้เป็นการสะดวกในการติดต่อภายใน
ประเทศ ได้ขยายการโทรเลขและโทรศัพท์ การโทรเลข
ได้นำ การวิทยุโทรเลข และการไปรษณีย์

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการทดลองการบิน สำหรับบรรทุก
ไปรษณีย์ และ คนโดย สารติดต่อทั้งภายในและภายนอก
ประเทศ

การธนาคารและเงินตรา นอกจากธนาคารฟิลิปปินส์
ซึ่งเป็นของรัฐบาล ยังมีธนาคารที่เป็นของบุคคลอีก

มีธนาคาร ๘ แห่งในฟิลิปปินส์ (ไม่นับธนาคารย่อย
ของบริษัทและ คลังออมสินเข้าด้วย) ธนาคารเหล่านี้ เป็น
ธนาคารติดต่อกับประชาชน ๕ แห่ง คือ ธนาคารเนชันนาล,
ธนาคารฟิลิปปินส์, ธนาคารจีน, ฟิลิปปินส์ทรัสต์ และ
เมอร์แคนไทล์แบงก์ของจีน

เงินตราที่ใช้อยู่ในประเทศมีดังต่อไปนี้ หนังสือ,
ครึ่งเปโซ, (๕๐ เซ็นตาโวส) หนังสือ (๒๐ เซ็น
ตาโวส) เมเดียเปเสตา (๑๐ เซ็นตาโวส) ๕ เซ็นตาโวส
และหนังสือเซนต์อาโว ธนบัตรที่ได้ออกใช้คือ ๑, ๒, ๕, ๑๐,
๒๐, ๕๐, ๑๐๐, ๒๐๐, และ ๕๐๐ เปโซ (๑ เปโซที่ใช้ใน
ฟิลิปปินส์ประมาณ เท่ากับเงินสยาม ๑ บาท ๑๕ สตางค์)
เจ้าพนักงานฟิลิปปินส์ต้องรักษาทันที ได้ตั้งข้อบังคับ

เรื่องมาตราทองคำ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ เงิน
เปโซที่ทำใหม่ มีเงินหนัก ๒๐ กรัม (เนื้อเงิน ๘๐๐ ใน
๑๐๐๐ ส่วน) เงิน ๕๐ เซ็นตาโวส มีเงินหนัก ๑๐ กรัม
(เนื้อเงิน ๗๕๐ ใน ๑๐๐๐ ส่วน) เงิน ๒๐ เซ็นตาโวส มี
เงินหนัก ๔ กรัม (เนื้อเงิน ๗๕๐ ใน ๑๐๐๐ ส่วน) และ
๑๐ เซ็นตาโวส มีเงินหนัก ๒ กรัม (เนื้อเงิน ๗๕๐ ใน
๑๐๐๐ ส่วน)

(จากไดเรกตอรี และครอนิคลของจีน ญี่ปุ่น ฯลฯ)

คำถามบทที่ ๕

๑. ตอนไหนของแถบนี้มีพืชพันธุ์คล้าย ๆ กับแถบเมดิเตอร์เรเนียน
๒. ลมมรสุมเกิดขึ้นได้อย่างไร และเริ่มพัดตั้งแต่เดือนไหนถึงเดือนไหน
๓. ทำไมพืชพันธุ์ในประเทศจีนตอนใต้ จึงคล้าย ๆ กันกับพืชพันธุ์ในประเทศอินเดีย
๔. พืชพันธุ์ในแถบร้อนมีอะไรบ้าง ให้กล่าวแต่ที่สำคัญ
๕. แม่น้ำยังจ่อมประโยชน์อย่างไร และให้กล่าวถึงทางเดินของแม่น้ำ และบอกชื่อเมืองสำคัญ ๆ ที่ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำ (ให้เขียนแผนที่ประกอบ)

๖. จงกล่าวถึงภูมิประเทศและอากาศของญี่ปุ่น
๗. ประเทศอินเดีย แบ่งออกตามลักษณะของพื้นภูมิประเทศได้กี่แถบ คือแถบอะไรบ้าง และจงอธิบายถึงแถบนั้น ๆ อย่างสังเขป
๘. มลฑาของอังกฤษ แบ่งออก ๓ ภาค คืออะไรบ้าง และภาคนั้น ๆ จัดการปกครองอย่างไร
๙. ทำไมประเทศชวาจึงมีคนอยู่หนาแน่น
๑๐. จงกล่าวถึงประวัติการของประเทศฟิลิปปินส์ ตั้งแต่ชาวยุโรปเดินทางมาพบจนถึงปัจจุบันนี้

บทที่ ๒

ประเทศแถบทะเลทรายทางทิศตะวันตก

ทะเลทรายใหญ่ ๆ ซึ่งฝนไม่ตก มีในแถบร้อนทางทิศตะวันตกของทวีป ประเทศอาหรับ เป็นทะเลทรายใหญ่ ทะเลทรายเล็ก ๆ ยังมีอีกทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศอินเดีย ทะเลทรายเหล่านี้ตั้งอยู่ในทางเคิร์ชของลมสินค้า

ทะเลทรายอาหรับ เป็นทะเลทรายที่ต่อมาจากทะเลทรายสะฮะรา ซึ่งมี ทะเลแดง คั่น ในบริเวณลุ่มแม่น้ำมีการเพาะปลูกโดยอาศัยการชลประทาน แต่ภายในประเทศมีทะเลเกลือและทะเลทราย ซึ่งลำบากแก่เกวียนและอูฐที่จะข้ามไป ทะเลทรายในประเทศอินเดียมีลักษณะคล้าย ๆ กัน

ประเทศอาหรับ

ภูมิประเทศ ประเทศอาหรับ เป็นคาบสมุทรใหญ่ที่สุดในโลก และมีพื้นที่เป็นแผ่นดินสูงกว้างขวาง สูงประมาณ ๕๐๐ เมตร มีเทือกเขาล้อมอยู่รอบ พื้นที่โดยมากเป็นทราย ทะเลทรายนี้คล้ายกับทะเลทรายใหญ่ในทวีปอาฟริกา

ซึ่งอยู่วาระระยะรุ่งเดียวกัน มีทะเลแดงกั้น ทะเลแดงเป็น
ทะเลที่แคบ ไม่สามารถจะทำให้อากาศเปลี่ยนแปลงไปได้
พื้นที่สามารถจะทำการเพาะปลูกได้ นอกจาก รัฐเยเมน
แล้วก็ เนจด์ ซึ่งอยู่ภายในประเทศ ในที่นี้เป็นที่อุดม
เป็นที่ปลูกอินทผลัม . และเป็นที่สะสมน้ำสำหรับ อูฐ
และลา

ในเขตต์อาหารภาคตะวันตก มีภูเขาอยู่ทางทิศตะวันออก
ออกเป็นเทือกยาว ทางใต้มีภูเขาสูงประมาณ ๓,๐๐๐ เมตร
อากาศ ครึ่งหนึ่งทางทิศเหนือของอาหารภาคตะวันตก
เป็น รัฐเหงาซ ทางใต้เป็น รัฐเยเมน รัฐเหงาซ มีอากาศ
ร้อนแห้งแล้ง ที่ดินไม่มีพืชพันธุ์ขึ้น ส่วน รัฐเยเมน
เป็นที่อุดมและบริบูรณ์ไปด้วยน้ำ มีอากาศพอสบาย ฝน
ตกพอสมควร ตามริมฝั่งทะเลได้รับลมชุ่มชื้นจาก มหา
สมุทรอินเดีย

พืชผล เข้าและผลไม้ต่าง ๆ ขึ้นงอกงามดี เครื่อง
เทศต่าง ๆ มีมากที่ รัฐเยเมน และเป็นที่เกิดดั้งเดิมของ
กาแฟ กาแฟที่ได้จาก เมืองมอคคา เป็นกาแฟที่ดีที่สุดใน
โลก มีผลเมืองอยู่ใน รัฐ มากกว่าที่อื่น นอกจากพืชผล

สำคัญของอาหรับดังกล่าวแล้ว มีมา อูฐ อินทผลัม
พลเมือง มีประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ คน ทั้งหมดเป็น
 ชาตืออาหรับ และนับถือศาสนา มะหะหมัด พวกที่อยู่ใน
 ทะเลทรายเรียกว่า เบดูอินส์ พวกนี้เป็นพวกพเนจร ไป
 ไหนพากระโจม อูฐ และม้าไปด้วย เพื่อเสาะหาทุ่งหญ้า
เมืองสำคัญ

เมกกะ เป็นเมืองที่มีปูชนียสถานสำคัญที่สุดของพวก
อิสลาม และมะหะหมัดก็เกิดที่เมืองนี้ มีพวกที่นับถือ
 ศาสนามะหะหมัดหลายพันได้พากันมานมัสการจากที่ต่าง ๆ
 ของโลกทุกปี

จิตตา เป็นเมืองท่าของเมือง เมกกะ ตั้งอยู่บนฝั่ง
ทะเลแดง

เมดินา เป็นเมืองที่มีปูชนียสถานสำคัญของพวก
อิสลาม เพราะเป็นที่ฝังศพของ มะหะหมัด ทุกปีมีพวก
 ที่นับถือศาสนา มะหะหมัด ไปนมัสการ

รัฐโอมาน

เป็นรัฐที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวเปอร์เซีย
 เป็นเอกราช มีฝั่งทะเลประมาณ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร มี

พลเมืองประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน เมือง มัสกัต เป็นเมือง
หลวงและเป็นเมืองท่า ซึ่งทำการค้าขายกับ ประเทศอินเดีย

จังหวัดเอเต็มและเกาะเปร์ม

เอเต็ม เป็นเมืองท่า มีบ้อมแข็งแรง เป็นของอังกฤษ
ตั้งอยู่ทางมุมตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอาหรับ (ห่าง
จากช่องแคบ บาบเอลมานเด็บ ประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร)

เกาะเปร์ม เป็นเกาะตั้งอยู่ที่ปากทะเลแดง เมือง
เอเต็ม และ เกาะเปร์ม เป็นที่รักษาทางที่จะเข้าไปใน
ทะเลแดง

เอเต็ม เป็นที่สำหรับเรือแวะเอาถ่านหิน และ
เป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งในโลก เพราะเป็นประตูของทาง
ที่จะไปยุโรปและเอเชีย

ประเทศอิรัก (Iraq)

ภูมิประเทศ ประเทศอิรัก ตั้งอยู่ระหว่าง แม่น้ำ
ยูเฟรติส และ แม่น้ำไทกริส แม่น้ำทั้งสองนี้ได้พาเอาดิน
กรวดทรายจากภูเขามาตกลงยังประเทศนี้ ทำให้ที่ดินเป็น
ที่สมบูรณ์

พลเมือง มีพลเมืองประมาณ ๒,๘๐๐,๐๐๐ คน

ประวัติการ

เมืองนีนเวห์ (Nineveh) และ เมืองบาบิโลน (Babylon) เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงประมาณ ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว ในปัจจุบันนี้ชำรุดหักพังลงสิ้นแล้ว ในสมัยกระโน้น มีการชลประทานทั่วประเทศ ในศตวรรษที่ ๑๒ แห่งพุทธศักราช ได้ถูกพวกอาหรับทำลาย และตั้งแต่นั้นมาก็เสื่อมลงจนบัดนี้

การปกครอง ประเทศนี้เป็นประเทศที่อยู่ในความอารักขาของอังกฤษ

เมืองสำคัญ

บาฆดัด ครึ่งหนึ่งเคยเป็นเมืองหลวงของกาหลิบ มีพลเมืองประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน ในปัจจุบันนี้ยังเป็นเมืองสำคัญ และเป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ

โมสุล ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำไทกริส ใกล้ ๆ กับเมืองนีนเวห์ เดิมได้มีการทำฝ้ามัสลินกันมาก

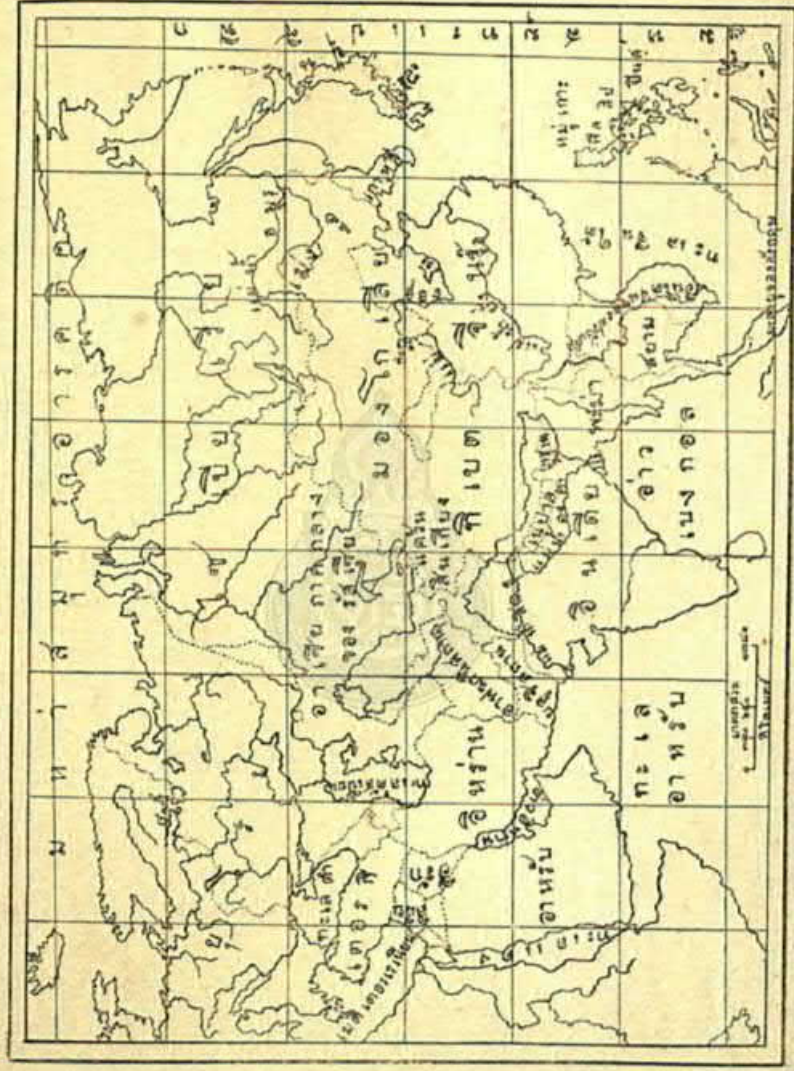
บาสร่า ตั้งอยู่บนฝั่ง แม่น้ำซัด-เอล-อาหรับ ซึ่งเป็นที่ชุมทางของ แม่น้ำยูเฟรติส และ แม่น้ำไทกริส เป็นเมืองที่สำคัญของประเทศ เวื่อรถไฟแล่นเข้าไปได้จนถึงเมืองบาฆดัด

(ดูแผนที่อาเซียภาคตะวันตกเฉียงใต้)

คำถามบทที่ ๖

๑. ให้ออกข้อทะเลทรายทางทิศตะวันตกของทวีปเอเชีย
และให้อธิบายว่า เพราะเหตุไรจึงมีทะเลทรายใน
แถบนี้
๒. ทำไมประเทศอาหรับ จึงมีอากาศคล้ายแถบทะเล
ทรายในทวีปแอฟริกา พืชผลที่สำคัญมีอะไรบ้าง
๓. จงเปรียบเทียบแม่น้ำไนล์กับแม่น้ำเจ้าพระยา
๔. จงกล่าวถึงการปกครองของประเทศอียิปต์
๕. ต่อก่อน ก็อะไร อยู่ที่ไหน และสำคัญอย่างไร
เมกกะ, โมสูล, บาบิโลน, เฮกซ, เอเด็น.

หริปอาลัย

ด. ๗

(สำเนา)

ใบอนุญาตให้ใช้แบบเรียน

ฉบับที่ ๕๑/๕๑๘

วันที่ ๑๘ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

หนังสือแบบเรียนภูมิศาสตร์ ว่าด้วยทวีปเอเชีย
ของอำมาตย์ตรี หลวงบิณฑการ พิมพ์ครั้งที่สาม
จำนวนสองพันฉบับ ใน พ.ศ. ๒๔๗๕

เจ้าหน้าที่ได้ตรวจแล้ว อนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้

(ลงนาม) พระยาประมวญวิชาพูล

ทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ

(ใช้ได้เฉพาะในการพิมพ์คราวนี้เท่านั้น และห้ามมิให้นำใบอนุญาตนี้
ไปพิมพ์ในหนังสือเรื่องอื่นที่มีได้รับอนุญาตเป็นอันขาด)